

สภาพการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการอุดมศึกษา
พฤษภาคม 2552

สภาพการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการอุดมศึกษา
พฤษภาคม 2552
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สภาพการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการอุดมศึกษา
พฤษภาคม 2552

ประภาวรรณ สมุทรเผ่าจินดา. (2552). *สภาพการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต*. ปริญญาโท กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม :
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัจฉรา วัฒนางรงค์, อาจารย์ ดร.สุพร ตั้งสมรพงษ์.

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อ 1) ศึกษาสภาพการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต 4 ด้าน คือด้านความรู้ ด้านทุนวิจัย ด้านเวลา และด้านการสนับสนุน 2) เปรียบเทียบสภาพการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา กลุ่มสาขาวิชา และประสบการณ์ในการทำวิจัย กลุ่มตัวอย่างเป็นอาจารย์ประจำที่ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ประจำปีภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 398 คน เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 50 ข้อ ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.95 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบที การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว และการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยวิธีของเชฟเฟ

ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านความรู้ และด้านการสนับสนุน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านทุนวิจัย และด้านเวลา มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง
2. สภาพการทำวิจัยของอาจารย์ชายและหญิงโดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านความรู้ ด้านทุนวิจัย และด้านเวลา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านการสนับสนุน ไม่พบความแตกต่าง
3. สภาพการทำวิจัยของอาจารย์ที่สำเร็จการศึกษาในระดับที่ต่างกัน โดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านความรู้ และด้านทุนวิจัย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านเวลา และด้านการสนับสนุน ไม่พบความแตกต่าง
4. สภาพการทำวิจัยของอาจารย์สังกัดกลุ่มสาขาวิชาที่ต่างกัน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านความรู้ และด้านเวลา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านทุนวิจัย และด้านการสนับสนุน ไม่พบความแตกต่าง

5. สภาพการทำวิจัยของอาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการทำวิจัยที่ต่างกัน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านความรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านทุนวิจัย ด้านเวลา และด้านการสนับสนุน ไม่พบความแตกต่าง

FACULTY MEMBERS' RESEARCHING AT SUAN DUSIT RAJABHAT UNIVERSITY

Present in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Education Degree in Higher Education
at Srinakharinwirot University

May 2009

Prapawan Samutpaochinda. (2009). *Faculty Members' Researching at Suan Dusit Rajabhat University*. Master thesis, M.Ed. (Higher Education). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Asst.Prof.Dr.Achara Wattananarong, Dr.Suwaporn Tungsomworapongs.

The purposes of this study were 1) to study faculty members' researching at Suan Dusit Rajabhat University in 4 aspects : knowledge, research fund, time and support 2) to compare faculty members' researching at Suan Dusit Rajabhat University classified by gender, academic background, academic field, and research experience. The sample used in this study were 398 faculty members working in the second semester of the academic year 2008. The instrument used for data collection was a five-rating scale questionnaire containing 50 questions with reliability of 0.95. The statistics methods used for data analysis were percentage, means, standard deviation, t-test, one way analysis of variance (ANOVA) and Scheffe's test method.

The results revealed that :

1. Faculty members' researching at Suan Dusit Rajabhat University in overall and each aspect were at a moderate level, except research fund and time that were at a high level.
2. There was no significant difference between male and female faculty members' researching in overall. When each aspect was considered, it was found that there was a significant difference in knowledge, research fund and time at the level of .05.
3. There was no significant difference among faculty members whose academic background were different in overall. When each aspect was considered, it was found that there was a significant difference in knowledge and research fund at the level of .05.
4. There was a significant difference among faculty members whose academic fields were different in overall. When each aspect was considered, it was found that there was a significant difference in knowledge and time at the level of .05.
5. There was a significant difference among faculty members whose research experiences were different in overall. When each aspect was considered, it was found that there was a significant difference in knowledge at the level of .05.

ปริญญานิพนธ์
เรื่อง
สภาพการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

ของ
ประภาวรรณ สมุทรเผ่าจินดา

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการอุดมศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. 2552

คณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

.....ประธาน

.....ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัจฉรา วัฒนางณรงค์)

(อาจารย์ ดร.จารุวรรณ สกุลคู)

.....กรรมการ

.....กรรมการ

(อาจารย์ ดร.สุวพร ตั้งสมรพงษ์)

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัจฉรา วัฒนางณรงค์)

.....กรรมการ

(อาจารย์ ดร.สุวพร ตั้งสมรพงษ์)

.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รสริน สุทองหล่อ)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จได้ด้วยดีเป็นเพราะผู้วิจัยได้รับความกรุณาอย่างยิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัจฉรา วัฒนานรงค์ ประธานกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ และอาจารย์ ดร.สุพร ตั้งสมรพงษ์ กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ทั้งสองท่านได้เสียสละเวลาอันมีค่าเพื่อให้ คำปรึกษาแนะนำ ติดตาม แก้ไขปรับปรุง และให้กำลังใจเป็นอย่างดีในการทำปริญญานิพนธ์ตั้งแต่ เริ่มต้นจนเสร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งเป็นอย่างยิ่ง

ขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รสริน สุทองหล่อ และอาจารย์ ดร.จารุวรรณ สกุลคุ ซึ่งเป็นกรรมการแต่งตั้งเพิ่มเติมในการสอบปากเปล่า และได้กรุณาตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่อง ตลอดจนให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์เพื่อให้งานวิจัยฉบับนี้เรียบร้อยสมบูรณ์

ขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รสริน สุทองหล่อ รองศาสตราจารย์นิภา ศรีไพโรจน์ และอาจารย์ ดร.จารุวรรณ สกุลคุ ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ รวมทั้ง ให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ต่อการวิจัยเป็นอย่างมาก

ขอกราบขอบพระคุณ คณาจารย์สาขาวิชาการอุดมศึกษาทุกท่านที่ได้อบรมสั่งสอน ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ ประสบการณ์ที่ดีและมีคุณค่ายิ่ง

ขอขอบคุณอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตที่ให้ความร่วมมือในการตอบ แบบสอบถามครั้งนี้

ขอขอบคุณอาจารย์ พี่และเพื่อน ๆ สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ที่ให้ความช่วยเหลือในด้านต่าง ๆ และให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยตลอดมา

ท้ายสุดนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ บิดา มารดา ผู้ให้การอบรมเลี้ยงดูและเป็นที่รักใจ อันสำคัญยิ่ง รวมทั้งญาติพี่น้องทุกท่านที่ให้กำลังใจตลอดมาในการทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ คุณค่า ของปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณบิดา มารดา ครู อาจารย์ และผู้มี พระคุณทุกท่าน

ประภาวรรณ สมุทรเผ่าจินดา

สารบัญ

บทที่

หน้า

1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	7
ความสำคัญของการวิจัย.....	7
ขอบเขตของการวิจัย.....	8
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	8
สมมติฐานในการวิจัย.....	9
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
ความรู้พื้นฐานทั่วไปเกี่ยวกับการวิจัย.....	10
นโยบายและสภาพการทำวิจัยในประเทศไทย.....	16
บทบาทและนโยบายเกี่ยวกับการทำวิจัยในสถาบันอุดมศึกษา.....	24
องค์ประกอบสำคัญในการทำวิจัยของอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา.....	30
นโยบายและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการทำวิจัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.....	35
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	39
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	39
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	40
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	41
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	42
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	42
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	44
สัญลักษณ์ทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	44
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	44
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	45

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	69
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	69
วิธีดำเนินการวิจัย.....	69
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	69
สรุปผลการวิจัย	70
การอภิปรายผล	71
ข้อเสนอแนะ.....	84
บรรณานุกรม.....	86
ภาคผนวก.....	92
ภาคผนวก ก หนังสือขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย.....	93
ภาคผนวก ข หนังสือเชิญและรายชื่อผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจสอบความเที่ยงตรงของ แบบสอบถาม.....	96
ภาคผนวก ค แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย.....	100
ภาคผนวก ง ค่าความเชื่อมั่นและค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม.....	109
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	114

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนเงินวิจัยภายในและภายนอกต่ออาจารย์ประจำ.....	4
2 ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ได้รับทุนทำวิจัยจากภายในและภายนอก ต่ออาจารย์ประจำ.....	5
3 จำนวนอาจารย์ประจำที่ได้รับทุนทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในมหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2545-2548 จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา.....	6
4 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	39
5 จำนวนและคำร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา.....	45
6 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการทำวิจัยของอาจารย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต โดยรวมและในแต่ละด้าน.....	46
7 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการทำวิจัยของอาจารย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ด้านความรู้ เป็นรายข้อ.....	47
8 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการทำวิจัยของอาจารย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ด้านทุนวิจัย เป็นรายข้อ.....	49
9 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการทำวิจัยของอาจารย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ด้านเวลา เป็นรายข้อ.....	50
10 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการทำวิจัยของอาจารย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ด้านการสนับสนุน เป็นรายข้อ.....	51
11 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการทำวิจัยของอาจารย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามเพศ.....	53
12 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการทำวิจัยของอาจารย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต โดยรวมและในแต่ละด้านจำแนกตามระดับการศึกษา.....	54
13 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการทำวิจัยของอาจารย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา.....	55
14 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการทำวิจัยของอาจารย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามประสบการณ์ในการทำวิจัย.....	57
15 การเปรียบเทียบสภาพการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามเพศ.....	58
16 การเปรียบเทียบสภาพการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามระดับการศึกษา.....	59

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง

หน้า

17	การทดสอบความแตกต่างของสภาพการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏ สวนดุสิตด้านความรู้ จำแนกตามระดับการศึกษา เป็นรายคู่.....	60
18	การทดสอบความแตกต่างของสภาพการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏ สวนดุสิตด้านทุนวิจัย จำแนกตามระดับการศึกษา เป็นรายคู่.....	61
19	การเปรียบเทียบสภาพการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา.....	62
20	การทดสอบความแตกต่างของสภาพการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏ สวนดุสิตด้านความรู้จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา เป็นรายคู่.....	63
21	การทดสอบความแตกต่างของสภาพการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏ สวนดุสิตด้านเวลาจำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา เป็นรายคู่.....	64
22	การเปรียบเทียบสภาพการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามประสบการณ์ในการทำวิจัย.....	65
23	การทดสอบความแตกต่างของสภาพการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏ สวนดุสิตด้านความรู้ จำแนกตามประสบการณ์ในการทำวิจัย เป็นรายคู่.....	66
24	การทดสอบความแตกต่างของสภาพการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏ สวนดุสิตโดยรวม จำแนกตามประสบการณ์ในการทำวิจัย เป็นรายคู่.....	67
25	ค่าความถี่ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของสภาพการทำวิจัยของอาจารย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.....	68

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

- 1 ขั้นตอนการจัดสรรทุนอุดหนุนการวิจัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.....37

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

พันธกิจหรือภารกิจของสถาบันอุดมศึกษาซึ่งกำหนดไว้ในองค์การการศึกษาสหประชาชาติ หรือยูเนสโก อันเกิดจากความเห็นร่วมของประเทศสมาชิกนั้น มีภารกิจในการสอน การวิจัย ฝึกอบรม และเผยแพร่ผลงานวิจัยให้แก่ประชาชนทุกวัย เปิดโอกาสทางการศึกษาให้แก่ทุกคนเท่าเทียมกัน ภารกิจในด้านกิจกรรมทางวิชาการยึดบรรทัดฐานจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ ภารกิจในการบริหารจัดการให้มีอิสระและเพิ่มความเข้มแข็งในระบบ ภารกิจในการสร้างเครือข่ายพันธมิตรทุกระดับตั้งแต่ท้องถิ่น ภูมิภาคและสากล และภารกิจของรัฐที่จัดสรรงบประมาณให้ทั่วถึง (สุธรรม อารีกุล. 2543: 11) สำหรับภารกิจด้านการวิจัยนั้นรัฐบาลได้ตระหนักถึงความสำคัญของการศึกษาค้นคว้าวิจัยในระดับอุดมศึกษา และได้กำหนดแนวนโยบายการศึกษาด้านงานวิจัยตั้งแต่แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 5 (พ.ศ.2525-2529) เป็นต้นมา โดยเน้นการส่งเสริมและพัฒนา การวิจัยให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้นและนำผลการวิจัยไปใช้ในการพัฒนาการศึกษา และปรับปรุงวิธีการที่จะส่งเสริมและจัดการดำเนินงานวิจัยให้เข้มแข็งยิ่งขึ้น แผนพัฒนาการศึกษาระยะที่ 6 (พ.ศ.2530-2534) เน้นให้มีการส่งเสริมและพัฒนาการวิจัยให้มากขึ้น แผนพัฒนาการศึกษา ระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 7 (พ.ศ.2535-2539) เน้นการพัฒนาอุดมศึกษาให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้น พัฒนาขีดความสามารถของสถาบันอุดมศึกษาในด้านการวิจัย การเป็นเลิศทางวิชาการและให้มีการวิจัยที่มีคุณภาพส่วนแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ระยะที่ 8 (พ.ศ.2540-2544) เน้นการพัฒนาคุณภาพมาตรฐานการศึกษาและความเป็นเลิศทางวิชาการ โดยปรับปรุงการบริหารและดำเนินงานวิจัยในสถาบันอุดมศึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น (ทบวงมหาวิทยาลัย. 2532: 18) และในแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 9 (พ.ศ.2545-2549) ได้ส่งเสริมการวิจัยในสถาบันอุดมศึกษา ตามยุทธศาสตร์สร้างคุณภาพระดับสากลและการพึ่งพาตนเองได้จากภูมิปัญญาไทย โดยกำหนดให้พัฒนาการวิจัยและสร้างองค์ความรู้ใหม่ในสถาบันอุดมศึกษาให้มีความสมดุล มีทิศทางที่ชัดเจน สามารถแก้ไขปัญหาและส่งเสริมการพัฒนาประเทศ (ศิริจรณ์ ผลพันธ์. 2547: 11) นอกจากนี้กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2551-2565) ได้วิเคราะห์และจัดทำกรอบการพัฒนาเพื่อออกแบบ “ระบบอุดมศึกษา” โดยแนวทางการพัฒนามหาวิทยาลัยกับการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ อุดมศึกษาต้องระบุดูใจวิจัยและสร้างกลไกความเป็นเลิศ ระบบการประเมินสมรรถนะการวิจัยของกลุ่มวิชาการในมหาวิทยาลัย และการฝึกหัดการประเมินการวิจัย (Research Assessment Exercise) หรือ RAE ที่ใช้ในต่างประเทศนำมา

ประยุกต์และปรับใช้ เพื่อการประเมินความสามารถการวิจัยและจัดสรรทรัพยากรเพื่อการวิจัยสำหรับ
อุดมศึกษาไทย (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. 2550: จ)

บทบาทด้านการวิจัยในมหาวิทยาลัย โดยพื้นฐานต้องทำวิจัยเพื่อพัฒนาองค์ความรู้ซึ่งเป็นศาสตร์พื้นฐาน นั่นคือนักวิจัยหรืออาจารย์ส่วนใหญ่จะทำวิจัยที่เรียกว่า วิจัยพื้นฐาน (basic research) ทำการวิจัยที่จะต่อยอดองค์ความรู้ของตนเอง และต่อยอดงานด้านวิชาการในสาขาวิชาที่ตนเองเรียนมา มีการเชื่อมโยงองค์ความรู้ทางวิชาการจากมหาวิทยาลัยหนึ่งไปสู่อีกมหาวิทยาลัยหนึ่ง ซึ่งโดยงานวิจัยของมหาวิทยาลัยนั้นสังคมได้กำหนดว่ามุ่งเน้นประโยชน์เพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศมากขึ้น เป็นการระดมความคิดของนักวิชาการในมหาวิทยาลัย เพื่อให้เกิดองค์ความรู้ของมนุษยชาติ ไม่ใช่ประโยชน์เฉพาะเรื่องวิชาการอย่างเดียว แต่ทฤษฎีที่สอนกันในมหาวิทยาลัยนั้นกำหนดว่าจะต้องนำไปสู่การส่งเสริม และยกระดับคุณภาพนักวิจัย ซึ่งสถาบันอุดมศึกษามีวิจัยพื้นฐาน (basic research) และวิจัยประยุกต์ (applied research) เพื่อประโยชน์ทางสังคมที่จะนำไปสู่การสร้างคุณภาพนักวิจัย เป็นการนำสู่กระบวนการจัดการศึกษาสำหรับบัณฑิตศึกษาที่มุ่งผลิตนักวิจัยที่มีคุณภาพมากขึ้น นอกจากนี้การผลิตนักวิจัยที่มีคุณภาพและปริมาณที่เหมาะสม คือการสร้างนักวิจัยที่มีคุณภาพสำหรับการปฏิบัติงานในทุกส่วนของสังคม และการเผยแพร่ ถ่ายทอด องค์ความรู้จากการวิจัย มหาวิทยาลัยเป็นผู้ดำเนินการนำองค์ความรู้ที่มีอยู่ไปถ่ายทอดเผยแพร่สู่สังคม ดังนั้นมหาวิทยาลัยจึงมีบทบาทสำคัญในการสร้างบรรยากาศในการค้นคว้าวิจัยให้กับสังคม เป็นส่วนทำให้สังคมก้าวเข้าสู่บทบาทด้านการวิจัย เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขัน (knowledge based society หรือ knowledge based economy) (สุเมธ แยมน์. 2547: 6-9) และจากกระแสโลกาภิวัตน์และความรวดเร็วทางด้านเทคโนโลยีข้อมูลข่าวสารเข้าสู่ยุคการจัดการองค์ความรู้ (knowledge management) องค์ความรู้จึงมีความสำคัญเพิ่มมากขึ้น สถาบันอุดมศึกษามีบทบาทในการประกอบกิจการเกี่ยวกับความรู้ โดยการบุกเบิก แสวงหา ทำนุบำรุงรักษา ถ่ายทอดและใช้ประโยชน์จากความรู้ครบทั้งวงจร เนื่องจากการวิจัยเป็นกระบวนการสร้างความรู้ จึงเป็นภารกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษา นอกจากนี้การวิจัยยังมีบทบาทในการสร้างความรู้เพื่อส่งเสริมภารกิจหลักอื่นๆ ของสถาบันอุดมศึกษา และเพื่อเป็นปัจจัยส่งเสริมให้เศรษฐกิจแข็งแกร่ง สังคมมั่นคง และมีการพัฒนาทางด้านวัฒนธรรม ตลอดจนเพื่อสร้างนวัตกรรมของประเทศ ด้วยเหตุนี้สถาบันอุดมศึกษาโดยเฉพาะในประเทศที่พัฒนา จึงให้ความสำคัญต่อการวิจัยเพิ่มขึ้นทั้งด้านคุณภาพของการวิจัยและการปรับปรุงกลไกเพื่อส่งเสริมปริมาณงาน ตลอดจนการสร้างเครือข่ายการวิจัยระหว่างสถาบันอุดมศึกษาด้วยกันเองระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับภาคอุตสาหกรรมและระหว่างประเทศกับนานาชาติประเทศ การลงทุนด้านการวิจัยและอบรมพัฒนาในระดับอุดมศึกษาเป็นจุดที่ได้รับการสนใจทั้งระดับประเทศและนานาชาติ กลไกการจัดสรรเงินทุนเพื่อการวิจัยให้ได้ผลประโยชน์สูงสุดเป็นประเด็นที่ได้รับการอภิปรายและแลกเปลี่ยนประสบการณ์กันอย่างกว้างขวาง กลยุทธ์ในการส่งเสริมการวิจัยและการอบรมพัฒนาได้มีการกำหนดเป็นนโยบายระดับชาติและนานาชาติ ดังปรากฏในปฏิญญาโลกสำหรับศตวรรษที่ 21 ว่าจุดมุ่งหมายของอุดมศึกษาจะต้องส่งเสริมงานวิจัยและใช้ความรู้จากการวิจัยพัฒนาสังคม

วัฒนธรรม และเศรษฐกิจ เคมป์ (สุกัญญา โควีไกลกุล. 2543: บทสรุปสำหรับผู้บริหาร; อ้างอิงจาก Kemp. 1999. Knowledge and Innovation: A Policy Statement on Research and Research Training. Online)

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตเป็นสถาบันอุดมศึกษาของรัฐซึ่งมีภารกิจหลัก 4 ประการ เช่นเดียวกับสถาบันอุดมศึกษาของรัฐแห่งอื่นๆ ได้แก่ การสอน การวิจัย การบริการชุมชน และการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม (มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต. 2548: 15) ปรัชญาของมหาวิทยาลัย คือ เป็นมหาวิทยาลัยที่ตระหนักถึงความอยู่รอดขององค์กร (survival) มีวิสัยทัศน์ 3 ประการ ได้แก่ 1)เป็นมหาวิทยาลัยเฉพาะทาง ที่เน้นในสาขาวิชาที่มีความเชี่ยวชาญและเป็นเลิศสามารถสร้างองค์ความรู้และนวัตกรรมให้เป็นที่ยอมรับได้ทั้งในประเทศและต่างประเทศ 2)เป็นมหาวิทยาลัยที่เน้นการนำเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาใช้ในการจัดการเรียนการสอนและการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ และ3)เป็นมหาวิทยาลัยที่มุ่งพัฒนาและสร้างสรรค์บุคลากรให้เป็นบุคลากรที่มีความรู้ (knowledge workers) เพื่อเป็นทุนมนุษย์ (human capital) ในการสร้างความมั่นคงทางปัญญา (intellectual wealth) ขององค์กร พันธกิจมี 2 ประการ ได้แก่ 1)ผลิตบัณฑิตและพัฒนาครูให้มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับและต้องการของผู้ประกอบการและสังคมโดยเน้นการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนและการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพประสิทธิผล โปร่งใส ตรวจสอบได้ และสามารถแข่งขันกับกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลก ตลอดจนส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณภาพบัณฑิต และ2)สร้างองค์ความรู้ ประสานความร่วมมือด้านวิจัย พัฒนานวัตกรรมและสร้างเครือข่ายพันธมิตรทางวิชาการกับองค์กรในประเทศและต่างประเทศ รวมทั้งให้บริการวิชาการแก่สังคม พัฒนาและถ่ายทอดเทคโนโลยีให้กับชุมชน ทำนุบำรุงศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน นอกจากนี้แผนกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต(พ.ศ.2549-2551) ได้กำหนดกลยุทธ์การพัฒนามหาวิทยาลัยใน 3 ปี ข้างหน้าไว้ 7 กลยุทธ์ ได้แก่ 1)สร้างโอกาสการเรียนรู้ตลอดชีวิตด้วยรูปแบบการจัดการศึกษาและการบริการวิชาการที่หลากหลาย 2)ผลิตกำลังคนด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่สอดคล้องกับความต้องการของประเทศ 3)พัฒนาคุณภาพบัณฑิตผ่านกระบวนการสร้างคุณค่า (value creation process) กระบวนการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐและกระบวนการจัดการความรู้ (knowledge management) 4)พัฒนาระบบบริหารงานวิจัยและส่งเสริมงานวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ที่แข็งแกร่ง 5)พัฒนาความสัมพันธ์เพื่อสร้างความพึงพอใจแก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย 6)อนุรักษ์ ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม เพื่อเป็นฐานในการพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ และ7)พัฒนาสมรรถนะ (competency) ทุนมนุษย์ (กองนโยบายและแผน. 2550: 3-5)

จากภารกิจหลักของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตจะเห็นได้ว่า การวิจัยเป็นภารกิจที่สำคัญยิ่งประการหนึ่งของมหาวิทยาลัย เพราะคุณภาพการวิจัยส่งผลต่อการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากตามยุทธศาสตร์ของประเทศ และเพื่อให้การวิจัยของมหาวิทยาลัยทั้งการวิจัยสถาบันและการสร้างองค์ความรู้โดยเฉพาะในสาขาที่เป็นความเชี่ยวชาญของมหาวิทยาลัยนำไปสู่ความมีชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยในฐานะมหาวิทยาลัยที่พัฒนานวัตกรรมใหม่สู่การเรียนการสอนและ

การดำเนินธุรกิจวิชาการ อีกทั้งผลงานวิจัยสามารถบ่งบอกถึงศักยภาพของมหาวิทยาลัย เป็นการสร้างองค์ความรู้ใหม่ และสามารถนำผลการวิจัยไปใช้ในการพัฒนามหาวิทยาลัย ในด้านการจัดการเรียนการสอน การพัฒนาศักยภาพของอาจารย์ ซึ่งสถาบันวิจัยและพัฒนาเป็นหน่วยงานของมหาวิทยาลัยที่มีภาระหน้าที่ในการให้การสนับสนุนและส่งเสริมการดำเนินการวิจัยของอาจารย์

จากการวัดผลสัมฤทธิ์ของงานในส่วนของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต โดยคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนการวิจัยพบว่า มหาวิทยาลัยฯ มีการจัดสรรทุนอุดหนุนการวิจัยให้กับบุคลากร โดยมีการอนุมัติทุนทุก 1 เดือน นอกจากนี้ยังมีการสนับสนุนให้บุคลากรขอรับทุนอุดหนุนจากงบประมาณแผ่นดินและแหล่งทุนภายนอก และได้มีมาตรการต่างๆ เพื่อสนับสนุนการทำวิจัยของบุคลากร เช่น จัดสรรทุนอุดหนุนการวิจัยจากงบประมาณ ของมหาวิทยาลัยฯ และแหล่งทุนภายนอก ดังแสดงในตาราง 1 และตาราง 2

ตาราง 1 จำนวนเงินวิจัยภายในและภายนอกต่ออาจารย์ประจำ

ตัวชี้วัด	ผลการดำเนินงาน ปีงบประมาณ พ.ศ.			การเปลี่ยนแปลง (%)	
	2547	2548	2549	2548	2549
จำนวนเงินวิจัยจากภายใน และภายนอก ในปีงบประมาณ พ.ศ.2549	8,004,900	31,549,033	24,881,400	294.12	-21.13
จำนวนอาจารย์ประจำ ในปีงบประมาณ พ.ศ.2549	889	1,011	828	13.72	-18.10
จำนวนเงินวิจัยจากภายในและ ภายนอกต่ออาจารย์ประจำ	9,004	31,206	30,050	246.58	-3.70

ที่มา: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต. (2549). รายงานผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2549. หน้า 24.

ตาราง 2 ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ได้รับทุนทำวิจัยจากภายในและภายนอกต่ออาจารย์ประจำ

ตัวชี้วัด	ผลการดำเนินงาน ปีงบประมาณ พ.ศ.			การเปลี่ยนแปลง (%)	
	2547	2548	2549	2548	2549
จำนวนอาจารย์ประจำที่ได้รับทุนทำวิจัย จากภายในและภายนอก ในปีงบประมาณ พ.ศ.2549	219	169	190	-22.83	12.43
จำนวนอาจารย์ประจำ ในปีงบประมาณ พ.ศ.2549	889	1,011	828	13.72	-18.10
ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ได้รับทุน ทำวิจัยจากภายในและภายนอก ต่ออาจารย์ประจำ	24.63	16.72	22.95	-32.12	37.26

ที่มา: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต. (2549). รายงานผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรอง
การปฏิบัติราชการของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2549. หน้า 26.

นอกจากนี้มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตยังส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรทำวิจัยโดยมี
นโยบายด้านการวิจัยเพื่อผลิตงานวิจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากตามยุทธศาสตร์ของ
ประเทศ และเพื่อให้การวิจัยของมหาวิทยาลัยทั้งการวิจัยสถาบันและการสร้างองค์ความรู้โดยเฉพาะใน
สาขาที่เป็นความเชี่ยวชาญของมหาวิทยาลัย นำไปสู่ความมีชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยในฐานะ
มหาวิทยาลัยที่พัฒนานวัตกรรมใหม่สู่การเรียนการสอนและการดำเนินธุรกิจวิชาการ (รายงานผล
การดำเนินงานของสถาบันวิจัยและพัฒนา. 2548: 4) ซึ่งจะเห็นได้จากรายงานผลการดำเนินงานของ
สถาบันวิจัยและพัฒนา ประจำปีการศึกษา 2548 ดังแสดงในตาราง 3

ตาราง 3 จำนวนอาจารย์ประจำที่ได้รับทุนทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในมหาวิทยาลัย
ปีการศึกษา 2545-2548 จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา

กลุ่มสาขาวิชา	ปีการศึกษา			
	2545	2546	2547	2548
ครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์	45	33	9	41
วิทยาศาสตร์กายภาพ/ชีวภาพ	38	75	31	73
สังคมศาสตร์/มานุษยศาสตร์	41	50	3	44
บริหารธุรกิจ/พาณิชยศาสตร์/บัญชี/การจัดการ/ การท่องเที่ยว/เศรษฐศาสตร์	45	59	30	65
ภาพรวม	169	217	73	223

ที่มา: สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต. (2548). รายงานผลการดำเนินงานของสถาบันวิจัยและพัฒนา ประจำปีการศึกษา 2548. หน้า 44.

อย่างไรก็ตามจากการสัมภาษณ์รองผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตเกี่ยวกับสภาพการทำวิจัยของอาจารย์ พบว่า ด้านความรู้ อาจารย์ยังขาดความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับการกำหนดประเด็นปัญหาการวิจัย ระเบียบวิธีวิจัย การสร้างเครื่องมือ วิธีการเก็บและรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล และการแปลความหมายจากการวิเคราะห์ข้อมูล (รุ่งเกียรติ แก้วเพชร. 2550: สัมภาษณ์) นอกจากนี้อาจารย์ใหม่ส่วนหนึ่งยังขาดความรู้ในการทำวิจัยเบื้องต้น ซึ่งอาจเป็นเพราะการศึกษาในระดับปริญญาโทของบางหลักสูตรไม่ได้กำหนดให้ทำวิทยานิพนธ์ อีกทั้งอาจารย์บางกลุ่มยังขาดความรู้เกี่ยวกับการใช้สถิติขั้นสูงในการวิเคราะห์ข้อมูล (สมศักดิ์ เจริญพูล. 2550: สัมภาษณ์) สำหรับด้านทุนวิจัยจากงบรายได้ของมหาวิทยาลัย โดยงบประมาณส่วนนี้มีมากเกินไป เพราะแต่ละปีงบประมาณจะมีทุนวิจัยเหลืออยู่ 10-20 เปอร์เซ็นต์ของงบประมาณในแต่ละปี ส่วนทุนวิจัยจากภายนอกในภาพรวมของมหาวิทยาลัยเมื่อเทียบกับในระดับประเทศยังอยู่ในระดับน้อย เนื่องจากบุคลากรยังขาดประสบการณ์ในการเสนอขอของงบประมาณภายนอก (รุ่งเกียรติ แก้วเพชร. 2550: สัมภาษณ์) ส่วนขั้นตอนในการขอรับทุนนั้นยังมีความยุ่งยากหลายขั้นตอน รวมถึงการพิจารณาให้ทุนวิจัยบางครั้งอยู่ในระเบียบข้อบังคับมากเกินไปทำให้ไม่สอดคล้องกับค่าใช้จ่ายจริงที่เกิดขึ้น ซึ่งควรมีการปรับสัดส่วนในการให้ทุนที่เหมาะสม (สมศักดิ์ เจริญพูล. 2550: สัมภาษณ์) ในด้านเวลา อาจารย์ยังมีการงานสอนมากทำให้ไม่มีเวลาในการทำวิจัย (รุ่งเกียรติ แก้วเพชร. 2550: สัมภาษณ์) รวมทั้งการจัดวันและเวลาในการสอนไม่เอื้อให้อาจารย์ได้มีเวลาไปพบผู้ทรงคุณวุฒิ ที่ปรึกษา หรือเดินทางไปเก็บข้อมูล (สมศักดิ์ เจริญพูล. 2550: สัมภาษณ์) และด้านการสนับสนุน มหาวิทยาลัยยังขาดการจูงใจให้อาจารย์ทำงานวิจัยที่มีคุณภาพ

เช่น บริการเครื่องคอมพิวเตอร์ที่มีประสิทธิภาพสูง การบริการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น รวมทั้ง เอกสาร ตำรา ฐานข้อมูล เพื่อสนับสนุนการทำวิจัยของอาจารย์ (สมศักดิ์ เจริญพูล. 2550: สัมภาษณ์) นอกจากนี้จากการสัมภาษณ์อาจารย์ที่มีประสบการณ์เคยทำวิจัย พบว่า ด้านความรู้ อาจารย์ต้องการความรู้ในการวิจัยเชิงปริมาณเกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อมูลขั้นสูง และมหาวิทยาลัย ควรจัดอบรมการวิจัยเชิงคุณภาพ ด้านเวลา อาจารย์ต้องการเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล นอกจากนี้มีภาระงานสอนรวมทั้งงานธุรการที่รับผิดชอบทำให้ไม่มีเวลาในการทำวิจัย และด้านการ สนับสนุนอาจารย์ต้องการให้มีการจัดประชุมเผยแพร่ผลงานวิจัย รวมทั้งการประชาสัมพันธ์ระเบียบ ขั้นตอนในการขอรับทุนอุดหนุนการวิจัย (ฉัตรชัย บุษบงศ์. 2551: สัมภาษณ์) และจากการ สัมภาษณ์อาจารย์ที่ไม่เคยทำวิจัย พบว่า ด้านความรู้ อาจารย์ต้องการความรู้เกี่ยวกับสถิติที่ใช้ใน การวิเคราะห์ข้อมูล การแปลความหมายจากการวิเคราะห์ข้อมูล และด้านการสนับสนุน ขาดการ ประชาสัมพันธ์เชิงรุกที่กระตุ้นให้ทำวิจัย (อลงกรณ์ เกิดเนตร. 2551: สัมภาษณ์)

จากข้อมูลเกี่ยวกับนโยบายและแผนงานด้านการวิจัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต และสภาพปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยของอาจารย์ดังกล่าว ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นบุคลากรสังกัด สถาบันวิจัยและพัฒนา ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตจึงมีความสนใจในการศึกษาสภาพการทำ วิจัยของอาจารย์ ด้านความรู้ ด้านทุนวิจัย ด้านเวลา และด้านการสนับสนุน เพื่อได้ข้อมูลที่จะเป็น ประโยชน์ต่อการพัฒนาและส่งเสริมการทำวิจัยของอาจารย์ให้บรรลุตามแผน นโยบาย ของ มหาวิทยาลัยได้อย่างมีประสิทธิภาพประสิทธิผลยิ่งขึ้นต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ความมุ่งหมายของการวิจัย มีดังนี้

1. เพื่อศึกษาสภาพการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ด้านความรู้ ด้านทุนวิจัย ด้านเวลา และด้านการสนับสนุน
2. เพื่อเปรียบเทียบสภาพการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต จำแนก ตามเพศ ระดับการศึกษา กลุ่มสาขาวิชา และประสบการณ์ในการทำวิจัย

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการวิจัยสภาพการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต สามารถนำไปใช้ เป็นข้อมูลสำหรับผู้บริหารเพื่อได้ทราบถึงสภาพการทำวิจัยของอาจารย์ เป็นแนวทางเพื่อส่งเสริม สนับสนุนให้อาจารย์ได้ทำวิจัยมากขึ้น เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาปรับปรุงภารกิจด้านต่างๆ ของ อาจารย์ให้เหมาะสม และหน่วยงานที่มีภารกิจด้านการวิจัยโดยตรง

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการทำวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ อาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ที่ปฏิบัติงานในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่

- 1.1 เพศ แบ่งเป็น ชาย และหญิง
- 1.2 ระดับการศึกษา แบ่งเป็น ปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก
- 1.3 กลุ่มสาขาวิชา แบ่งเป็น กลุ่มสาขาวิชาครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์กายภาพ/ชีวภาพ กลุ่มสาขาวิชาบริหารธุรกิจ/พาณิชยศาสตร์/บัญชี/การจัดการ/การท่องเที่ยว/เศรษฐศาสตร์ และกลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์/มานุษยศาสตร์
- 1.4 ประสบการณ์ในการทำวิจัย แบ่งเป็น ไม่เคยทำวิจัย เคยทำวิจัย 1-2 เรื่อง และเคยทำวิจัยมากกว่า 2 เรื่อง

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ สภาพการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต 4 ด้าน คือ

- 2.1 ด้านความรู้
- 2.2 ด้านทุนวิจัย
- 2.3 ด้านเวลา
- 2.4 ด้านการสนับสนุน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. สภาพการทำวิจัย ในการวิจัยนี้ หมายถึง สภาพที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัย ที่ส่งเสริมสนับสนุน เป็นประโยชน์ และเอื้ออำนวยต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ตามความคิดเห็นของอาจารย์ ดังนี้

1.1 ด้านความรู้ หมายถึง การมีความรู้ ความสามารถ และทักษะที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานวิจัย ได้แก่ ระเบียบวิธีวิจัย การเลือกหัวข้อหรือประเด็นในการวิจัย การวางแผนการวิจัย การสุ่มตัวอย่าง การใช้สถิติเพื่อการวิจัย การสร้างเครื่องมือ การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล การสรุปผลการวิจัย และการเขียนรายงานการวิจัยหรือบทความการวิจัยเพื่อตีพิมพ์เผยแพร่

1.2 ด้านทุนวิจัย หมายถึง การได้รับสนับสนุนส่งเสริมเกี่ยวกับเงินทุนอุดหนุนการวิจัยจากงบประมาณรายได้ และงบประมาณแผ่นดิน การจัดหาทุนอุดหนุนการวิจัยจากหน่วยงานภายนอกมหาวิทยาลัย ระเบียบและขั้นตอนการเบิกจ่ายเงินทุนอุดหนุนการวิจัย

1.3 ด้านเวลา หมายถึง การได้รับการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยด้านเวลาของอาจารย์ที่จะทำวิจัย เกี่ยวกับการลดภาระกิจด้านการสอน การให้เวลาในการเดินทางไปเก็บข้อมูล พบที่ปรึกษา และได้รับการสนับสนุนจากผู้บังคับบัญชา ผู้ร่วมงาน ให้มีเวลาในการทำวิจัย

1.4. ด้านการสนับสนุน หมายถึง การได้รับการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับการจัดหาเอกสาร ตำรา วารสาร รายงานการวิจัยที่เหมาะสมทันสมัย รวมทั้งการจัดหาฐานข้อมูลในการค้นคว้า การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการทำวิจัย การพัฒนาศักยภาพด้านการวิจัยโดยจัดอบรม/สัมมนาให้ความรู้ จัดโครงการส่งเสริมส่งเสริมนักวิจัยรุ่นใหม่โดยมีนักวิจัยพี่เลี้ยง ส่งเสริมและสนับสนุนการนำเสนอผลงานวิจัย การตีพิมพ์เผยแพร่

2. อาจารย์ หมายถึง อาจารย์ประจำที่ปฏิบัติงานอยู่ในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ประจำปีภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551

3. กลุ่มสาขาวิชา หมายถึง กลุ่มสาขาวิชา 4 กลุ่มสาขาวิชาหลัก ได้แก่ (คู่มือการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษา. 2549: 4-5)

3.1 กลุ่มสาขาวิชาครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ คือ คณะครุศาสตร์

3.2 กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์กายภาพ/ชีวภาพ คือ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

3.3 กลุ่มสาขาวิชาบริหารธุรกิจ/พาณิชยศาสตร์/บัญชี/การจัดการ/การท่องเที่ยว/เศรษฐศาสตร์ คือ คณะวิทยาการจัดการ

3.4 กลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์/มนุษยศาสตร์ คือ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

4. ประสบการณ์ในการทำวิจัย หมายถึง ประสบการณ์ของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการทำวิจัย ในการวิจัยนี้แบ่งเป็น ไม่เคยทำวิจัย เคยทำวิจัย 1-2 เรื่อง และเคยทำวิจัยมากกว่า 2 เรื่อง

สมมุติฐานในการวิจัย

1. สภาพการทำวิจัยของอาจารย์ชายและหญิง โดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกัน
2. สภาพการทำวิจัยของอาจารย์ที่ระดับการศึกษาต่างกัน โดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกัน
3. สภาพการทำวิจัยของอาจารย์ที่สังกัดกลุ่มสาขาวิชาต่างกัน โดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกัน
4. สภาพการทำวิจัยของอาจารย์ที่ประสบการณ์ในการทำวิจัยต่างกัน โดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาศาภาพการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังสาระสำคัญต่อไปนี้

1. ความรู้พื้นฐานทั่วไปเกี่ยวกับการวิจัย
 - 1.1 ความหมายของการวิจัย
 - 1.2 ความสำคัญของการวิจัย
 - 1.3 ประเภทของการวิจัย
2. นโยบายและสภาพการทำวิจัยในประเทศไทย
 - 2.1 นโยบาย
 - 2.2 งบประมาณ
 - 2.3 บุคลากร
 - 2.4 การสนับสนุนด้านอื่นๆ
3. บทบาทและนโยบายเกี่ยวกับการทำวิจัยในสถาบันอุดมศึกษา
 - 3.1 บทบาทของสถาบันอุดมศึกษาเกี่ยวกับการวิจัย
 - 3.2 นโยบายเกี่ยวกับการทำวิจัยในสถาบันอุดมศึกษา
4. องค์ประกอบสำคัญในการทำวิจัยของอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา
5. นโยบายและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการทำวิจัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

1. ความรู้พื้นฐานทั่วไปเกี่ยวกับการวิจัย

1.1 ความหมายของการวิจัย

มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของการวิจัยไว้ ดังนี้

การวิจัย หมายถึง ระบบการไต่สวน หรือการตรวจสอบหาความจริงเพื่อนำมาซึ่งการค้นพบทฤษฎี (Jess. 1956: 1031) และเป็นกระบวนการค้นคว้าหาความจริงที่เป็นระบบระเบียบ ด้วยวิธีการทางวิทยาศาสตร์ที่มีการตรวจสอบได้ สามารถหาข้อสรุปได้อย่างแท้จริง (ธีรวุฒิ เอกะกุล. 2544: 4) เช่นเดียวกับไซเวลที่กล่าวว่า การวิจัยหมายถึง การสืบค้นทางวิทยาศาสตร์เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตั้งแต่สองตัวแปรขึ้นไป ที่จะค้นหาคำตอบที่ต้องการรู้ (Sowell. 1982: 6) ส่วนประพิน วัฒนกิจ (2542: 13) กล่าวว่า การวิจัยเป็นกระบวนการศึกษา ค้นคว้า หาความรู้ ความจริง หรือคำตอบ และวิธีแก้ปัญหาด้วยหลักการทางวิทยาศาสตร์ ที่จะต้องมีการสำรวจ สังเกต หรือศึกษาเปรียบเทียบ รวมทั้งการพิสูจน์ ให้ได้ข้อเท็จจริง และค้นหาสิ่งใหม่ๆ ซึ่งสามารถแสดงหลักฐานอ้างอิงที่เป็นเหตุและผล เพื่อให้มีความก้าวหน้าทางวิชาการ และเกิดประโยชน์ในทาง

ปฏิบัติที่จะเป็นแนวทางในการพัฒนาปรับปรุงการดำเนินงาน ซึ่งสอดคล้องกับเพ็ญแข แสงแก้ว (2541: 1) ที่กล่าวว่าการศึกษาเป็นการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ และข้อเท็จจริงอย่างมีหลักเกณฑ์ในการวิเคราะห์ปัญหาด้วยวิธีการทางวิทยาศาสตร์ (scientific method) โดยเริ่มตั้งแต่การกำหนดประเด็นปัญหา (problem) การตั้งสมมุติฐาน (hypothesis) การเก็บรวบรวมข้อมูล (data gathering) การวิเคราะห์ข้อมูล (data analysis) การแปลความหมายจากผลการวิเคราะห์ (interpretation) และสรุปผล (conclusion) ซึ่งกิจกรรมต่างๆ เหล่านี้ต้องกระทำอย่างต่อเนื่องและเชื่อมโยงกันอย่างเป็นระบบแบบแผนกฎเกณฑ์เพื่อให้ได้มาซึ่งคำตอบอันถูกต้องตรงกับประเด็นปัญหาที่ตั้งไว้ และพวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2540: 11) กล่าวว่าการศึกษาหาความรู้ความจริงที่เชื่อถือได้โดยวิธีการที่มีระบบแบบแผนที่เชื่อถือได้เพื่อนำความรู้ที่ได้นั้นไปสร้างกฎเกณฑ์ทฤษฎีต่างๆ เพื่อใช้ในการอ้างอิงอธิบายปรากฏการณ์เฉพาะเรื่องและปรากฏการณ์ทั่วไปๆ ไป และเป็นผลทำให้สามารถทำนายและควบคุมการเกิดปรากฏการณ์ต่างๆ ได้

สรุปได้ว่าการวิจัย หมายถึง กระบวนการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ความจริง อย่างมีระบบแบบแผน เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงและความรู้ใหม่ เพื่อนำไปสร้างกฎ ทฤษฎี หรือแนวทางในการปฏิบัติ รวมทั้งนำมาเป็นหลักฐานอ้างอิง เพื่อให้มีความก้าวหน้าและเกิดประโยชน์ทั้งทางวิชาการและเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการดำเนินงาน

1.2 ความสำคัญของการวิจัย

ธีรวุฒิ เอกะกุล (2544: 6-7) กล่าวว่า การวิจัยเป็นเรื่องสำคัญ ที่ก่อให้เกิดประโยชน์กับมวลมนุษยชนเป็นอันมาก ดังจะเห็นได้จากจุดมุ่งหมายของการวิจัย ดังต่อไปนี้

1. เพื่อค้นคว้าหาคำตอบในสิ่งที่ยังไม่รู้ ความรู้ใหม่ๆ หรือเป็นการเพิ่มพูนความรู้ที่มีอยู่เดิมให้สมบูรณ์ เพื่อจุดมุ่งหมายอย่างใดอย่างหนึ่ง
2. เพื่อศึกษาหรือค้นหาความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่เกิดขึ้นจริง ซึ่งมีทั้งที่อยู่ใกล้ตัวเราและห่างไกลออกไป
3. เพื่อประดิษฐ์สิ่งใหม่ๆ หรือสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ แนวทางใหม่ๆ ให้เกิดขึ้น
4. เพื่อสร้างกฎเกณฑ์ หลักการ แนวคิด ทฤษฎีใหม่ๆ หรือ ปรับปรุงของเดิมให้เข้ากับสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป เช่น การพิสูจน์ทฤษฎีต่างๆ ฯลฯ
5. เพื่อเป็นพื้นฐานในการวางแผน การกำหนดวัตถุประสงค์ และนโยบายเพื่อการบริหารงาน เพราะทำให้สามารถคาดการณ์ความเป็นไปในอนาคตได้ และช่วยในการปรับแก้แผนการดำเนินงานให้บรรลุความสำเร็จ
6. เพื่อแก้ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นในสังคม ซึ่งมีมากมายหลายเรื่อง ทำให้สังคมมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น

ส่วนพวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2540: 12) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการวิจัยไว้ดังนี้

1. เพื่อการแก้ปัญหา (problem solving research) เนื่องจากมนุษย์ต้องประสบกับปัญหาต่างๆ รอบด้านมนุษย์จึงต้องทำการวิจัยเพื่อหาทางแก้ปัญหาให้หมดไป

2. เพื่อสร้างทฤษฎี (theory-developing research) เนื่องจากกฎเกณฑ์และทฤษฎีต่างๆ เป็นสิ่งมีประโยชน์มากมาย สามารถนำไปใช้อ้างอิง (generalization) อธิบาย (explanation) ทำนาย (prediction) และควบคุม (control) ปรากฏการณ์ต่างๆ ทั้งทางธรรมชาติและพฤติกรรมของมนุษย์ได้เป็นอย่างดี มนุษย์จึงต้องทำการวิจัยเพื่อสร้างทฤษฎีไว้มากๆ

3. เพื่อพิสูจน์ทฤษฎี (theory testing research) เนื่องจากทฤษฎีต่างๆ ที่สร้างขึ้นมานั้นสามารถเปลี่ยนแปลงได้ภายใต้กฎเกณฑ์ธรรมชาติ มนุษย์จึงต้องทำการวิจัยเพื่อตรวจสอบว่าข้อค้นพบที่ได้จากการวิจัยก่อนๆ นั้น ยังคงถูกต้องอยู่หรือไม่ เมื่อกาลเวลาเปลี่ยนแปลง ถ้าไม่ถูกต้อง ทฤษฎีที่สร้างขึ้นจากความรู้ความจริงนั้นๆ ก็นำไปใช้ไม่ได้

ในขณะที่ภักตรา นิคมานนท์ (2539: 9-10) กล่าวถึงความมุ่งหมายของการวิจัยไว้ดังนี้

1. เพื่อบรรยายว่าข้อมูลหรือข้อเท็จจริงนั้นเป็นอะไร เป็นการวิจัยที่เริ่มจากความไม่รู้ ผู้วิจัยมุ่งที่จะค้นหาความรู้ความจริงหรือรายละเอียดของข้อสงสัยนั้นๆ เพื่อสามารถอธิบายได้ว่าข้อสงสัยนั้นแท้จริงคืออะไร มีลักษณะอย่างไร มีความจริงอย่างไร

2. เพื่ออธิบายข้อมูลให้ละเอียดลงไปว่าเป็นอย่างไร เป็นการค้นคว้าหาความรู้ ความจริงในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เพื่ออธิบายว่าปรากฏการณ์นั้นหรือปัญหานั้นมีสาเหตุมาจากอะไร อะไรเป็นเหตุ อะไรเป็นผล ทำไมจึงเป็นเช่นนั้น

3. เพื่อทำนาย เป็นการวิจัยที่มุ่งบรรยายหรืออธิบายสิ่งที่ยังไม่เกิดขึ้น โดยอาศัยความจริงที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าข้อมูลในอดีตและ/หรือปัจจุบันมาเป็นแนวทางในการทำนาย หรือคาดคะเนเหตุการณ์ล่วงหน้า ถ้ามีเหตุการณ์เช่นนั้นเกิดขึ้นแล้วผลจะเป็นอย่างไร ซึ่งเป็นประโยชน์ที่สำคัญยิ่งของการวิจัย ทำให้สามารถวางแผนการดำเนินการในอนาคตได้

4. เพื่อหาทางป้องกันควบคุมมิให้ปรากฏการณ์หรือเหตุการณ์ที่ไม่พึงประสงค์เกิดขึ้น ซึ่งหากปล่อยให้เหตุการณ์เป็นไปตามปกติ อาจเกิดผลเสียต่อไปได้

สรุปได้ว่าการวิจัยมีความสำคัญอย่างยิ่ง ซึ่งก่อประโยชน์ให้กับมวลมนุษยชาติ ทั้งเป็นการเพิ่มพูนความรู้ที่มีอยู่เดิมให้สมบูรณ์ ค้นหาความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่เกิดขึ้นจริง ประดิษฐ์และสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ สร้างกฎเกณฑ์ หลักการ แนวคิด ทฤษฎีใหม่ๆ และพิสูจน์ทฤษฎี นอกจากนี้เป็นพื้นฐานในการวางแผน การกำหนดวัตถุประสงค์ และนโยบาย รวมทั้งแก้ปัญหาและป้องกันควบคุมเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในสังคม

1.3 ประเภทของการวิจัย

พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2540: 19-20) ได้จำแนกการวิจัยออกเป็นประเภทต่างๆ โดยสามารถกระทำได้หลายลักษณะ ทั้งนี้แล้วแต่ความหมายของผู้จัดจำแนกว่าใช้สิ่งใดเป็นเกณฑ์หรือเป็นหลักในการจัดจำแนก ซึ่งเกณฑ์หรือหลักในการใช้นั้นในบางครั้งนักวิจัยแต่ละท่านอาจจะมองต่างกัน และกำหนดชื่อเกณฑ์ต่างกันได้ การจัดประเภทต่อไปนี้ เป็นแนวทางการจัดจำแนกตามเกณฑ์ต่างๆ

ลักษณะที่ 1 พิจารณาจากประโยชน์หรือความต้องการที่จะได้รับการวิจัย แบ่งเป็น 3 ประเภท ได้แก่

(1) **การวิจัยบริสุทธิ์หรือการวิจัยพื้นฐาน (pure research or basic research)** เป็นการวิจัยที่มุ่งแสวงหาความรู้หรือความจริงเพื่อสร้างกฎ สูตร ทฤษฎี ในแต่ละสาขาวิชา เพื่อเป็นพื้นฐานในการศึกษาเรื่องอื่นๆ ต่อไป เช่น การวิจัยทางทฤษฎีการเรียนรู้ โดยทดลองกับหนู หรือกับนก เป็นต้น

(2) **การวิจัยประยุกต์ (applied research)** เป็นการวิจัยที่มุ่งนำผลจากการวิจัย หรือ ข้อค้นพบจากการวิจัยพื้นฐานไปทดลองใช้แก้ปัญหาต่างๆ ซึ่งถ้าได้ผลก็จะเกิดประโยชน์ต่อ มวลมนุษย์อย่างมาก เช่น การวิจัยทางการแพทย์ เป็นต้น

(3) **การวิจัยเชิงปฏิบัติการ (action research)** เป็นการวิจัยประยุกต์ในลักษณะหนึ่ง ที่มุ่งในการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าเป็นเรื่องๆ ไป ผลการวิจัยประเภทนี้ใช้ได้เฉพาะขอบเขตของปัญหานั้นๆ เท่านั้น ไม่สามารถนำไปใช้ในสถานการณ์อื่นๆ เช่น ครูทำการวิจัยปัญหาที่ครูพบในห้องที่ตนเองสอน เป็นต้น

ลักษณะที่ 2 พิจารณาจากคุณลักษณะของข้อมูล แบ่งเป็น 2 ประเภท ได้แก่

(1) **การวิจัยเชิงปริมาณ (quantitative research)** เป็นการวิจัยที่มุ่งเน้นที่จะได้ข้อมูล ที่อยู่ในลักษณะของตัวเลข และต้องใช้วิธีการทางสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อลงสรุปผล และ ส่วนใหญ่เป็นการใช้สถิติอนุมาน เช่น การวิจัยเกี่ยวกับผลการเรียนของนักเรียน เป็นต้น

(2) **การวิจัยเชิงคุณภาพ (qualitative research)** เป็นการวิจัยที่ข้อมูลส่วนใหญ่เป็น ข้อมูลเชิงคุณลักษณะไม่สามารถจัดกระทำในรูปปริมาณได้ การเก็บข้อมูลกระทำได้หลายวิธี เช่น อาจใช้การสังเกต การสัมภาษณ์ การจดบันทึก การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้การวิพากษ์วิจารณ์ แสดงความคิดเห็นแล้วสรุปอธิบาย หรือบรรยายด้วยถ้อยคำอาจใช้บ้างแต่เป็นขั้นพื้นฐาน เช่น การหาค่าความถี่ คำร้อยละ เป็นต้น การวิจัยประเภทนี้ เช่น การศึกษาเกี่ยวกับความเป็นอยู่ ของชาวเขา เป็นต้น

ลักษณะที่ 3 พิจารณาจากระดับของการศึกษากับตัวแปร แบ่งเป็น 2 ประเภท ได้แก่

(1) **การวิจัยเพื่อสำรวจ (exploratory study)** เป็นการวิจัยที่มุ่งสำรวจตัวแปรและ ศึกษาธรรมชาติของตัวแปรในปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้น เพื่อนำผลที่ได้ไปอธิบายการเกิดขึ้นของ ปรากฏการณ์นั้นๆ ซึ่งแบ่งเป็น 2 ประเภท ได้แก่

ก. การวิจัยเพื่อตรวจสอบตัวแปร (identified variables) เป็นการศึกษาเพื่อหา องค์ประกอบของตัวแปรในปรากฏการณ์ต้องการทราบ

ข. การวิจัยเพื่อหาความสัมพันธ์ของตัวแปร (discovery of relationship between variables) เป็นการศึกษาเพื่อหาความสัมพันธ์ของตัวแปรในปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้น

(2) **การวิจัยเพื่อตรวจสอบสมมุติฐาน (hypothesis testing study)** เป็นการศึกษา เพื่อสร้างทฤษฎีเพื่อที่จะนำไปใช้ในการทำนาย การวิจัยแบบนี้ต้องมีการตั้งสมมุติฐาน แล้ว ตรวจสอบดูว่าสมมุติฐานที่ตั้งขึ้นนั้น ถูกต้องหรือไม่

ลักษณะที่ 4 พิจารณาจากชนิดของข้อมูล แบ่งเป็น 2 ประเภท ได้แก่

(1) **การวิจัยเชิงประจักษ์ (empirical research)** เป็นการวิจัยที่หาความจริงจากข้อมูลธรรมชาติ หรือข้อมูลปฐมภูมิ โดยมีการเก็บข้อมูลและมีการใช้วิธีการทางสถิติมาวิเคราะห์เพื่อประมาณค่าคุณลักษณะของประชากร เช่น การวิจัยทางการศึกษาและจิตวิทยา เป็นต้น

(2) **การวิจัยเชิงไม่ประจักษ์ (non-empirical research)** เป็นการวิจัยที่หาความรู้ความจริงจากข้อมูลซึ่งได้จากบทความ ตำราต่าง ๆ ที่แสดงข้อคิดเห็นในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยไม่ได้ใช้วิธีการทางสถิติมาวิเคราะห์ข้อมูล เช่น การวิจัยทางประวัติศาสตร์ ปรัชญาโบราณคดี เป็นต้น

ลักษณะที่ 5 พิจารณาจากลักษณะการศึกษากับตัวแปร แบ่งเป็น 3 ประเภท ได้แก่

(1) **การวิจัยเชิงสำรวจ (survey research)** เป็นการวิจัยที่มุ่งเน้นการสำรวจข้อเท็จจริงต่าง ๆ ของคนเรา เช่น การสำรวจค่าใช้จ่ายของแม่บ้าน สำรวจทัศนคติของนักเรียน สำรวจความคิดเห็นของประชากรเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ เป็นต้น ข้อเท็จจริงที่ได้จะทำให้ทราบความสัมพันธ์ของตัวแปร

(2) **การวิจัยเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแล้วหรือการศึกษาย้อนหลัง (ex post facto research)** เป็นการวิจัยที่ศึกษาหาความสัมพันธ์ของตัวแปรจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นอยู่ก่อนแล้วทั้งตัวแปรต้นและตัวแปรตามต่างก็เกิดขึ้นอยู่ก่อนแล้ว ผู้วิจัยเริ่มด้วยการเก็บข้อมูลของตัวแปรตาม ซึ่งเป็นผลของตัวแปรต้น แล้วพิจารณาศึกษาย้อนไปค้นหาว่าเกิดจากตัวแปรต้นใดบ้าง เช่น การศึกษาว่าเด็กที่มีบุคลิกภาพแตกต่างกันนั้นเกิดจากสาเหตุใด หรือศึกษาว่าการที่เด็กสอบตกนั้นเกิดจากสาเหตุใด เป็นต้น

(3) **การวิจัยเชิงทดลอง (experimental research)** เป็นการวิจัยที่ศึกษาถึงความสัมพันธ์ของตัวแปรต้นและตัวแปรตาม ในลักษณะที่ว่าตัวแปรต้นหรืออาจเรียกว่าตัวแปรทดลองนั้น ผู้วิจัยเป็นผู้ควบคุมจัดกระทำ แล้วคอยดูผลที่เกิดขึ้น โดยมีการควบคุมอิทธิพลของตัวแปรอื่นๆ ไม่ให้ส่งผลการบกวนผลที่วัดได้จากตัวแปรตาม เช่น การเปรียบเทียบผลการเรียนของนักเรียนอันเกิดจากการสอน 2 วิธี เป็นต้น

ลักษณะที่ 6 พิจารณาจากระเบียบวิธีการวิจัย แบ่งออกได้เป็น 3 ประเภท ได้แก่

(1) **การวิจัยเชิงประวัติศาสตร์ (historical research)** เป็นการวิจัยที่ศึกษาหาข้อเท็จจริง หรือความสัมพันธ์ของข้อเท็จจริงที่เป็นเรื่องราวในอดีต ใช้คำถามว่า เหตุการณ์นั้นคืออะไร เป็นอย่างไรในอดีต ทั้งนี้เพื่อใช้ความรู้ที่ได้มาอธิบายเหตุการณ์ในปัจจุบันและทำนายเหตุการณ์ในอนาคต เช่น การวิเคราะห์วรรณกรรมของสุนทรภู่ เป็นต้น

(2) **การวิจัยเชิงพรรณนา (descriptive research)** เป็นการศึกษาเพื่อที่จะบรรยายหรืออธิบายปรากฏการณ์ ภาวะการณ์ในปัจจุบัน ใช้คำถามว่า เหตุการณ์หรือปรากฏการณ์นั้นคืออะไร เป็นอย่างไรในปัจจุบัน เช่น การสำรวจปัญหาการใช้อุปกรณ์การสอน เป็นต้น

(3) **การวิจัยเชิงทดสอบ (experimental research)** เป็นการวิจัยที่ต้องการทราบว่าตัวแปรที่ต้องการทราบเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดผลเช่นนั้นจริงหรือไม่ ความมุ่งหมาย จึงเป็นการวิจัย

เพื่อหาความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลของตัวแปรในปรากฏการณ์ต่างๆ เช่น การเปรียบเทียบวิธีการสอน 2 วิธี ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา ภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เป็นต้น

ในขณะที่รวิวรรณ ชินะตระกูล (2538: 10-11) กล่าวว่า การวิจัยแบ่งออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ ได้แก่

1. การวิจัยทางด้านวิทยาศาสตร์ การวิจัยในด้านนี้เป็นการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับทางกายภาพ ทางด้านวัตถุ อุปกรณ์ต่างๆ เครื่องมือที่ใช้มีความแม่นยำในผลการวัด เช่น เครื่องมือในการวัดอุณหภูมิ แสง เสียง เป็นต้น ซึ่งการวิจัยนี้ถือว่าทุกสิ่งทุกอย่างมีเหตุมาก่อนจึงมีผล และความเชื่อหรือสิ่งที่เป็นจริงๆ ตามธรรมชาติ ย่อมจะต้องทดสอบหรือพิสูจน์ได้ นอกจากนี้ผลการวิจัยต้องมีหลักฐานยืนยัน หรือจะต้องสอดคล้องกับสถานการณ์ที่เป็นจริงและเป็นที่ยอมรับแล้วเท่านั้น

วิธีการทางด้านวิทยาศาสตร์ ทางด้านกายภาพในปัจจุบัน แบ่งออกเป็น 3 กลุ่มใหญ่ๆ ได้แก่

1. วิทยาศาสตร์ธรรมชาติ (natural science) ประกอบด้วยวิทยาศาสตร์กายภาพและวิทยาศาสตร์ชีวภาพ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นการวิจัยพื้นฐาน โดยมีลักษณะการดำเนินการหรือกระบวนการมี 2 ลักษณะใหญ่ๆ ได้แก่

1.1 การวิจัยในเชิงพรรณนา (descriptive research หรือ survey research) เช่น การวิจัยด้านธรณีศาสตร์ (earth science research)

1.2 การวิจัยเชิงทดลอง (experimental research) เป็นการวิจัยเชิงทดลอง ได้แก่ สาขาพฤกษเคมี หรือฟิสิกส์

2. วิทยาศาสตร์สุขภาพ (health science) เกี่ยวกับด้านสาธารณสุข หรือการแพทย์

3. วิทยาศาสตร์กับเทคโนโลยี ประกอบด้วยด้านการเกษตร หรือวิศวกรรม ลักษณะการวิจัยทางด้านวิทยาศาสตร์ มีขั้นตอนการทำการวิจัยดังนี้

3.1 การตั้งหัวข้อเรื่องที่จะทำการวิจัย

3.2 รวบรวมข้อมูล ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวกับปัญหาที่ตั้งขึ้นมา เช่น ศึกษาว่าใครเคยทำการวิจัยมาแล้วบ้าง

3.3 เดาคำตอบขึ้นโดยการตั้งสมมุติฐาน

3.4 เก็บข้อมูล โดยการวัด หรือการนำมาทดลองเพื่อที่จะได้ข้อเท็จจริง เพื่อนำไปใช้พิสูจน์ สมมุติฐานที่ได้ตั้งขึ้นมามีเป็นจริงหรือไม่

3.5 วิเคราะห์ข้อมูลหรือทดสอบข้อมูลเพื่อจะทดสอบสมมุติฐานนั้นๆ

3.6 สรุปผลการทดสอบ

2. การวิจัยทางด้านสังคมศาสตร์ การวิจัยทางด้านนี้จะต้องดำเนินการตามขั้นตอนต่างๆ ของวิธีการทางวิทยาศาสตร์ และเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยหรือเครื่องมือที่สร้างขึ้น เช่น แบบสอบถาม แบบทดสอบ แบบสังเกต แบบสัมภาษณ์ เป็นต้น จะให้ความเกี่ยวข้องตรงหรือให้มีความแม่นยำได้ยาก การควบคุมสภาพแวดล้อม หรือตัวแปรที่จะมีอิทธิพลต่อมนุษย์ก็ทำได้ยาก เพราะ

เป็นการศึกษาจากสภาพที่เป็นจริงตามธรรมชาติ ดังนั้นข้อค้นพบที่นำไปสร้างเป็นกฎเกณฑ์ และ ทฤษฎีต่างๆ ทางสังคมศาสตร์ จึงยืดหยุ่นได้

การแบ่งสาขาใหญ่ๆ ทางด้านสังคมศาสตร์นั้น องค์การยูเนสโก (UNESCO) แบ่งออกเป็น 5 สาขาใหญ่ๆ ได้แก่

1. มนุษยศาสตร์ ได้แก่ วิชาโบราณคดี ประวัติศาสตร์ ภาษาศาสตร์ บรรณารักษศาสตร์ ปรัชญา จิตวิทยา ศาสนศาสตร์ อักษรศาสตร์
2. การศึกษา ได้แก่ วิชาทางการศึกษา พลศึกษา
3. วิจิตรศิลป์ ได้แก่ วิชาทางสถาปัตยกรรม จิตรกรรม ประติมากรรม การวาดภาพ วาดศิลป์ การละคร

4. สังคมศาสตร์ ได้แก่ วิชาการธนาคาร พาณิชยศาสตร์และการบัญชี รัฐศาสตร์ ภูมิศาสตร์ ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ วาสารศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ สังคมวิทยา เศรษฐศาสตร์ สถิติ

5. นิติศาสตร์ ได้แก่ วิชาที่เกี่ยวกับกฎหมายต่างๆ

สรุปได้ว่าประเภทของการวิจัยนักวิชาการได้จำแนกไว้แตกต่างกัน ซึ่งงานวิจัยบางประเภทสามารถอยู่ได้ในหลายลักษณะ ขึ้นอยู่กับว่านักวิชาการจะจำแนกไว้ในกลุ่มใด งานวิจัยทุกประเภทมีลักษณะเฉพาะของงานวิจัยนั้นๆ การจะเลือกใช้งานวิจัยประเภทใดขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์หรือประโยชน์ของการวิจัย และต้องการคำตอบในลักษณะใด

2. นโยบายและสภาพการทำวิจัยในประเทศไทย

2.1 นโยบาย

นโยบายการวิจัยของประเทศไทย มีหลายฉบับซึ่งในแต่ละฉบับมีความสอดคล้องกันและมุ่งเน้นความสำคัญต่อการวิจัยเป็นอย่างมากดังที่ สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ และสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ได้กล่าวถึงแผนและนโยบายการวิจัยระดับชาติ ดังนี้

2.1.1 นโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ (พ.ศ.2551 – 2553)

สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (2550: 33-35) ได้จัดทำนโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ (พ.ศ.2551 – 2553) ซึ่งสรุปสาระสำคัญได้ดังนี้ วิสัยทัศน์การวิจัยของชาติ (พ.ศ. 2551 – 2553) คือ “ประเทศไทยมีงานวิจัยที่มีคุณภาพเพื่อการพัฒนาที่สมดุลและยั่งยืน” โดยมีการกำหนดพันธกิจการวิจัยของชาติ (พ.ศ.2551 – 2553) คือ “พัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถในการวิจัยของประเทศให้สูงขึ้น และสร้างฐานความรู้ที่มีคุณค่า เพื่อสามารถประยุกต์และพัฒนาวิทยาการที่เหมาะสม รวมทั้งต่อยอดภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เกิดประโยชน์เชิงพาณิชย์และสาธารณะ โดยใช้ทรัพยากรและเครือข่ายวิจัยอย่างมีประสิทธิภาพ ที่ทุกฝ่ายมีส่วนร่วม” และสรุปยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ (พ.ศ.2551 – 2553) ได้แก่

ยุทธศาสตร์การวิจัยที่ 1 การสร้างศักยภาพและความสามารถในการพัฒนาทางเศรษฐกิจ โดยมีเป้าประสงค์การวิจัย คือ สร้างเสริมองค์ความรู้เพื่อเป็นพื้นฐานสู่การสร้างศักยภาพและความสามารถในการพัฒนาทางเศรษฐกิจอย่างสมดุลและยั่งยืนบนพื้นฐานปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มุ่งเน้นการวิจัยเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตทางการเกษตร ซึ่งครอบคลุมการสร้างมูลค่าผลผลิตทางการเกษตรและประมง รวมทั้งการพัฒนางานองค์ความรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อเป็นพื้นฐานในการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน นอกจากนี้ยังมุ่งเน้นการวิจัยเพื่อการพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตทางอุตสาหกรรมและการบริการ ซึ่งครอบคลุมถึงการท่องเที่ยว การพัฒนาด้านพลังงาน โลจิสติกส์ และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยคำนึงถึงบทบาทการแข่งขันของประเทศภายใต้การเปลี่ยนแปลง ทั้งในระดับประเทศและระดับนานาชาติ รวมทั้งสัมพันธ์ภาพกับประเทศเพื่อนบ้าน โดยดำเนินการบนพื้นฐานของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ยุทธศาสตร์การวิจัยที่ 2 การสร้างศักยภาพและความสามารถในการพัฒนาทางสังคม โดยมีเป้าประสงค์การวิจัยคือ สร้างเสริมองค์ความรู้เพื่อเป็นพื้นฐานสู่การสร้างศักยภาพและความสามารถในการพัฒนาทางสังคม มุ่งเน้นการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาวัฒนธรรม สุขภาพอนามัย คุณภาพชีวิต ตลอดจนการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี การสร้างความเข้มแข็งและการสร้างภูมิคุ้มกันของท้องถิ่นและสังคม ตลอดจนการเสริมสร้างศักยภาพของชุมชนที่เน้นกระบวนการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาความยากจน นอกจากนี้ยังมุ่งเน้นการพัฒนาศักยภาพเยาวชน ผู้ด้อยโอกาส ผู้พิการ และผู้สูงอายุ และการเสริมสร้างความมั่นคงของประเทศยุทธศาสตร์การวิจัยที่ 3 การสร้างศักยภาพและความสามารถในการพัฒนาทางวิทยาการและทรัพยากรบุคคล โดยมีเป้าประสงค์การวิจัย คือ พัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศและการพึ่งพาตนเอง โดยใช้ฐานความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และวิทยาการต่าง ๆ มุ่งเน้นการวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้และต่อยอดภูมิปัญญาของประเทศเพื่อพัฒนาสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์และสาธารณะ ตลอดจนเสริมสร้างศักยภาพการวิจัยของประเทศ

ยุทธศาสตร์การวิจัยที่ 4 การเสริมสร้างและพัฒนาทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยมีเป้าประสงค์การวิจัย คือ พัฒนางานองค์ความรู้และฐานข้อมูลเพื่อการบริหารจัดการและการพัฒนาทุนทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่มีประสิทธิภาพอย่างเป็นระบบ โดยท้องถิ่นและชุมชนมีส่วนร่วม มุ่งเน้นการวิจัยเกี่ยวกับการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ความหลากหลายทางชีวภาพ การอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน โดยการมีส่วนร่วมของประชาชนและสังคม รวมทั้งการสร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับทรัพยากรดิน ทรัพยากรน้ำ และภัยธรรมชาติ

ยุทธศาสตร์การวิจัยที่ 5 การบริหารจัดการความรู้ ผลงานวิจัย ทรัพยากร และภูมิปัญญาของประเทศสู่การใช้ประโยชน์ด้วยยุทธวิธีที่เหมาะสม โดยมีเป้าประสงค์การวิจัย คือ พัฒนาระบบและกลไกการบริหารจัดการความรู้ของประเทศอย่างมีเอกภาพและมีประสิทธิภาพ มุ่งเน้นการวิจัยเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการบริหารจัดการด้านการวิจัยของประเทศ

2.1.2 แผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ.2545-2559)

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2545: 66-69) ได้มีแนวนโยบายเพื่อดำเนินการส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเพื่อเพิ่มพูนความรู้และการเรียนรู้ของสังคมไทย โดยมีเป้าหมายเพื่อเพิ่มสัดส่วนการสนับสนุนด้านการวิจัยและพัฒนาของประเทศจากภาครัฐไม่น้อยกว่าร้อยละ 1.5 ของงบประมาณรายจ่ายประจำปี และเพิ่มขึ้นตามสมรรถนะทางด้านเศรษฐกิจของประเทศ และความจำเป็นเร่งด่วนในการวิจัยและพัฒนาเฉพาะเรื่อง โดยจัดระบบการจัดสรรอย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ รวมทั้งมีการวิจัยด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สังคมศาสตร์ ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และมนุษยศาสตร์ ทั้งที่เป็นการวิจัยพื้นฐานและการวิจัยที่มุ่งการประยุกต์ใช้ประโยชน์ในบริบทของสังคมไทยมากขึ้น และมีบุคลากรเพื่อการวิจัยและพัฒนาที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพในอัตราที่ใกล้เคียงกับที่มีในประเทศผู้นำในระดับนานาชาติ สำหรับการประกอบการดำเนินงานได้แก่ 1) กำหนดกลไกเชิงนโยบายด้านการวิจัยและพัฒนาที่เข้มแข็ง 2) กำหนดให้การวิจัยและพัฒนาเป็นสาระในหลักสูตรการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน 3) ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาเพื่อสร้างและพัฒนาความรู้และการเรียนรู้เพื่อประโยชน์ในการดำเนินชีวิต การประกอบอาชีพของคนไทย และการปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิต 4) ส่งเสริมและสนับสนุนกระบวนการพัฒนานักวิจัยและพัฒนาที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพ จากเป้าหมายและกรอบการดำเนินงานดังกล่าวได้กำหนดยุทธศาสตร์การดำเนินงานในสัดส่วนของสถานศึกษาได้แก่

2.1.2.1 บูรณาการงานวิจัยและพัฒนากับการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาเพื่อสร้างนักวิจัย รวมทั้งการฝึกนักวิจัยหลังปริญญาเอก

2.1.2.2 ดำเนินการงานวิจัยและพัฒนาเชิงสร้างสรรค์ และถือเป็นพันธกิจในการช่วยสร้างนักวิจัยฝึกหัด หรือการฝึกอบรมครู คณาจารย์ให้มีความรู้ ความสามารถในการวิจัย เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ และใช้การเรียนการสอนเป็นฐานของการทำวิจัย

2.1.2.3 ดำเนินการวิจัยเกี่ยวกับศาสนธรรม คุณธรรม และจริยธรรม ทั้งด้านเนื้อหาและการปฏิบัติ เพื่อเป็นแนวทางในกานำไปใช้หรือประยุกต์ใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันของคนไทย และการจรรโลงความสงบสุขและสันติภาพของสังคมไทยและสังคมโลก

2.1.2.4 ดำเนินการวิจัยทางด้านศิลปะ วัฒนธรรม และภูมิปัญญาของไทยให้มีคุณค่า มีความเป็นเอกลักษณ์ สร้างศักยภาพในการนำทรัพยากรธรรมชาติมาทำให้เกิดมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจควบคู่ไปกับมูลค่าทางสังคมและจิตใจ รวมทั้งเพิ่มขีดความสามารถของการแข่งขันในระดับสากล

2.1.2.5 ดำเนินการวิจัยเพื่อพัฒนาความรู้และการเรียนรู้ทั้งด้านเนื้อหาสาระและกระบวนการของสังคมและธรรมชาติ เพื่อความอยู่ดีมีสุขอย่างยั่งยืนของชีวิตแต่ละท้องถิ่น และสามารถประยุกต์ใช้เพื่อประโยชน์ในการพิทักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และการพัฒนาทางนิเวศที่ยั่งยืนได้

2.1.2.6 ดำเนินการวิจัยด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีการกีฬาและสุขภาพเพื่อนำความรู้มาประยุกต์ใช้ประโยชน์ในการพัฒนาพลศึกษาและการกีฬาของประเทศ

2.1.2.7 ดำเนินงานวิจัยและพัฒนานวัตกรรมการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดการศึกษาสำหรับกลุ่มผู้มีความต้องการทางการศึกษาเป็นพิเศษ รวมทั้งด้านการผลิตการพัฒนาสื่อและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อใช้ประโยชน์สำหรับการจัดการศึกษาทั้งในระบบ นอกกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ให้ได้อย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพ

2.1.3 กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2551-2565)

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (2550: 34-36) ได้มีแนวทางการพัฒนามหาวิทยาลัยกับการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ได้แก่

2.1.3.1 การสร้างความรู้ที่มีคุณภาพอาศัยระบบวิจัยที่สมบูรณ์เชื่อมต่อทั้งระดับมหภาคจนถึงหน่วยปฏิบัติการวิจัยในสภาวะที่ทรัพยากรมีจำกัด การจัดทรัพยากรเพื่อการวิจัยจะมีลักษณะการแข่งขัน (competitive research) ให้กับบุคคล กลุ่มบุคคล หรือกลุ่มองค์กรและสถาบันการฝึกหัดการประเมินการวิจัย (Research Assessment Exercise) หรือ RAE ของสหราชอาณาจักรถูกสร้างขึ้นมานาน 15 ปี ใช้จำแนกและจัดลำดับความสามารถในการวิจัยของหน่วยงาน/ กลุ่มสาขาวิชาการในมหาวิทยาลัยสหราชอาณาจักร และมีการประยุกต์และปรับปรุงกลไกและการจัดลำดับมาหลายครั้ง จึงเสนอให้ประยุกต์และปรับใช้ระบบ RAE เพื่อการประเมินความสามารถการวิจัยและจัดสรรทรัพยากรเพื่อการวิจัยสำหรับอุดมศึกษาไทย

2.1.3.2 รัฐควรใช้กลไก เช่น RAE จัดสรรทุนวิจัยแบบการประกวดราคา (competitive bidding) สำหรับกลุ่ม องค์กร และส่งเสริมศูนย์แห่งความเป็นเลิศทั้งระดับมหาวิทยาลัยระดับประเทศ และตามวาระประเทศ (national agenda) หรือการชี้แจงนโยบาย (policy directed)

(1) ที่ให้ทางเลือกประเทศและให้ผลลัพธ์จากการวิจัยทั้งด้านสังคมและเศรษฐกิจ สร้างทรัพย์สินทางปัญญาและเกิดผลผลิตเศรษฐกิจ

(2) จำแนกว่าหน่วยงานใดอยู่ในตำแหน่งหรือมีความสามารถในการขั้นตอนใด ทั้งการวิจัย (research) การพัฒนา (development) การบ่มเพาะความรู้และทรัพย์สินทางปัญญาจากการวิจัย (incubation) การพัฒนาไปสู่การผลิตเชิงพาณิชย์ (commercialization)

ทั้งนี้แต่ละหน่วยหรือกลุ่มมหาวิทยาลัยอาจมีความสามารถ มีความเหมาะสม มีความจำเพาะ และวางตำแหน่งของตนที่ขั้นใดขั้นหนึ่ง หรือหลายขั้นตอนได้ ใช้ผล RAE และการวางตำแหน่งของแต่ละสถาบันในแต่ละกลุ่มมหาวิทยาลัย ปรับให้เหมาะเพื่อจัดเงินวิจัยสำหรับแต่ละกลุ่ม

2.1.3.3 การทำงานร่วมกันระหว่างมหาวิทยาลัย กลุ่มมหาวิทยาลัย ศูนย์ความเป็นเลิศภาคอุตสาหกรรมในแต่ละประเทศ ภาคสังคมและชุมชน และแหล่งทุนแหล่งวิชาการต่างประเทศ

2.1.3.4 มหาวิทยาลัยควรผลักดันให้เกิดระบบวิจัยแห่งชาติ ที่ประกอบด้วย

(1) องค์การระดับชาติที่กำหนดนโยบายวิจัย (nation research policy body) ทั้งมหภาคและจุลภาค (sector)

(2) องค์การจัดสรรเงินทุนวิจัย (funding agencies) จำนวนหนึ่ง มีความหลากหลายเน้นกลุ่มวิชาการที่ต่างกัน ทั้งนี้หน่วยงานรัฐ เช่น กระทรวง ภาคเอกชน จะถูกกำหนดด้วยนโยบายแห่งชาติและกลไกจูงใจให้สนับสนุนทุนวิจัย

(3) หน่วยงานวิจัย (research implementing bodies) ได้แก่ มหาวิทยาลัย ศูนย์แห่งความเป็นเลิศ ห้องปฏิบัติการวิจัยในภาครัฐและเอกชน

2.1.3.5 ให้มีการออกแบบระบบความเชื่อมโยงระหว่างอุดมศึกษาและภาคการผลิต เพื่อสร้างภารกิจของมหาวิทยาลัยจำนวนหนึ่งที่ใช้อุปสงค์จากภาคการผลิตเป็นตัวตั้ง ทั้งการจัดหลักสูตรและการเรียนการสอน การบริการวิชาการ การวิจัย โดยเฉพาะในมหาวิทยาลัยที่เน้นวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ทั้งนี้รัฐพึงจัดทรัพยากรสนับสนุน

2.1.3.6 การสร้างความรู้และใช้ความรู้เพื่อตอบโจทย์ที่หลากหลายของประเทศ เพื่อผลิตกำลังคนด้านการวิจัยเพื่อมุ่งเฉพาะผู้มีความสามารถพิเศษ เพื่อมุ่งเฉพาะเทคโนโลยี ต้องการระบบสนับสนุนงบประมาณวิจัยอีกหลายอย่างนอกจากระบบการประกวดราคา (competitive bidding) ดังนั้นรัฐพึงจัดสรรงบประมาณวิจัยอีกส่วนหนึ่งให้กับสถาบันอุดมศึกษาสำหรับประเด็นต่าง ๆ กล่าวคือ การวิจัยในสาขาที่จำเป็นต่อสังคม โดยไม่ต้องผูกพันกับการเพิ่มผลผลิตทางเศรษฐกิจ การพัฒนานักวิจัยรุ่นเยาว์ นักวิจัยรุ่นใหม่ ทุนประเดิมสำหรับการวิจัยเชิงพาณิชย์ และนวัตกรรมที่มีความเสี่ยงประเภทเงินร่วมลงทุน (venture capital) การสนับสนุนโครงสร้างพื้นฐานการวิจัย ทุนสมทบ (matching fund) ในการลงทุนร่วมกับมหาวิทยาลัยหรือภาคเอกชนในกิจกรรมบางประเภท รวมทั้งพิจารณาสิทธิประโยชน์ทางการเงินและภาษีตามความเหมาะสม

ในฐานะที่อุดมศึกษาเป็นองค์ประกอบหนึ่งของระบบวิจัยของประเทศ การสร้างความเป็นเลิศของการวิจัยของอุดมศึกษาขึ้นอยู่กับความก้าวหน้าของโครงสร้างระบบวิจัยในภาพรวม ซึ่งรวมถึงนโยบายระบบวิจัย การจัดสรรทรัพยากรวิจัย การบริหารจัดการทุนวิจัย ตลอดจนการประสานพลังระหว่างหน่วยปฏิบัติการวิจัย รัฐต้องมีนโยบายที่ชัดเจนในกระบวนการจัดสรรทรัพยากรวิจัยเพื่อสร้างงานวิจัยที่มีมูลค่าเพิ่มต่อระบบเศรษฐกิจและพัฒนาสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาวะที่มีความจำกัดในงบประมาณสนับสนุน ในขณะเดียวกันก็ต้องดูแลการวิจัยที่ไม่มีผลต่อภาคการผลิตหรือมูลค่าเชิงเศรษฐกิจ แต่มีความจำเป็นต่อสังคม รวมทั้งการสนับสนุนนักวิจัยรุ่นใหม่ ซึ่งยังขาดประสบการณ์และโอกาส และการสนับสนุนทางการเงินและสิทธิประโยชน์ที่เอื้อต่อการผลิตผลงานทั้งจากสถาบันของรัฐและเอกชน (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. 2550: 34) ทั้งนี้สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) (2545: 39) ได้ศึกษาเรื่องระบบการวิจัยและพัฒนาในภาครัฐ อุดมศึกษาและเอกชน: สถานภาพและปัญหาของระบบตามระดับและลำดับความสำคัญของปัญหาพบว่า ปัญหาที่มีความสำคัญหรือมีค่าเฉลี่ยของปัญหาสูงสุด คือด้านนโยบายและแผนการวิจัยและพัฒนา โดยมีปัญหาสำคัญคือ รัฐบาลเกือบทุกรัฐบาลยังไม่ให้ความสำคัญอย่างแท้จริงว่าการวิจัยและพัฒนาเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาประเทศ ปัญหานี้กลุ่มนักวิจัยในภาคอุดมศึกษาเห็นว่าเป็นปัญหา

มากที่สุด ทั้งนี้อาจเนื่องจากนักวิจัยในภาคอุดมศึกษาของประเทศนั้นส่วนใหญ่คืออาจารย์ผู้สอนซึ่งมีบทบาทมากในการดำเนินการวิจัย เพราะเป็นหน้าที่หลักประการหนึ่งของอาจารย์ผู้สอนระดับอุดมศึกษา ดังนั้นนักวิจัยกลุ่มนี้หรือแม้กระทั่งกลุ่มอื่นก็ตาม จึงเรียนรู้และประสบกับปัญหาของการวิจัยมากและมีความเห็นพ้องต้องกันเป็นส่วนใหญ่ว่าควรแก้ปัญหาการวิจัยและพัฒนาของประเทศที่ต้นเหตุของปัญหา คือเรื่องของนโยบายระดับประเทศ

อาจกล่าวได้ว่ามหาวิทยาลัยจะต้องเป็นผู้กำหนดทิศทางและนโยบายให้สอดคล้องกับแผนและนโยบายของประเทศ ซึ่งการกำหนดทิศทางการวิจัยที่ชัดเจน สามารถพัฒนาการวิจัยของมหาวิทยาลัยให้ตรงตามเป้าหมายและสอดคล้องกับการพัฒนาการเรียนการสอนการผลิตบัณฑิต และรวมถึงการสร้างองค์ความรู้และนวัตกรรมที่ก่อให้เกิดมูลค่าทางเศรษฐกิจ ตอบสนองต่อความต้องการในการแก้ปัญหาและพัฒนาประเทศ

2.2 งบประมาณ

จากสถิติเกี่ยวกับงบประมาณการวิจัย และค่าใช้จ่ายทางการวิจัยและพัฒนาของประเทศ ไทย ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ ได้มีการศึกษาสำรวจอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี 2516 สำหรับในช่วงปี 2536 – ปี 2540 พบว่าในปี 2536 มีค่าใช้จ่ายทางการวิจัยและพัฒนาประมาณ 4,473 ล้านบาทหรือคิดเป็นร้อยละ 0.14 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) ปี 2540 มีค่าใช้จ่ายทางการวิจัยและพัฒนาประมาณ 4,811 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 0.10 ของ GDP ซึ่งเป็นจำนวนที่ลดลงจากปี 2539 ซึ่งมีประมาณ 5,528 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 0.12 ของ GDP และหากพิจารณาในรูปของงบประมาณรายจ่ายทางด้านการวิจัยของรัฐบาลมีจำนวน 3,395 ล้านบาท ในปี 2539 คิดเป็นร้อยละ 0.40 ของงบประมาณรายจ่ายประจำปี ซึ่งในปี 2540 มีจำนวน 3,788 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 0.40 ของงบประมาณรายจ่ายประจำปี ทั้งนี้ยังห่างไกลเป้าหมายที่กำหนดไว้ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2535-2539) ที่กำหนดให้งบประมาณเพื่อการวิจัยและพัฒนาของประเทศเป็นร้อยละ 0.75 ของ GDP โดยเป็นงบประมาณการวิจัยและพัฒนาในภาครัฐร้อยละ 0.5 ของ GDP และในภาคเอกชนร้อยละ 0.25 ของ GDP หรือให้ได้ร้อยละ 2 ของงบประมาณรายจ่ายประจำปี โดยกำหนดว่าจะให้เป็นไปตามเป้าหมายเมื่อปี 2539 ซึ่งอัตราดังกล่าวเป็นเป้าหมายที่กำหนดไว้ตั้งแต่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 5 มาก่อนแล้ว เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบกับประเทศต่างๆ ตามที่ International Institute for Management Development (IMD) ได้ศึกษาและประเมินความสามารถในการแข่งขันรวม 49 ประเทศ พิมพ์เผยแพร่ในปี 2544 พบว่าในปี 2542 ประเทศไทยมีค่าใช้จ่ายทางการวิจัยและพัฒนาร้อยละ 0.12 ของ GDP ซึ่งถูกจัดอยู่ในอันดับที่ 46 โดยที่ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ ไต้หวัน สิงคโปร์ มาเลเซีย และฟิลิปปินส์ มีค่าใช้จ่ายทางการวิจัยและพัฒนาในอัตราที่สูงกว่าไทย ยกเว้นประเทศฟิลิปปินส์ คือร้อยละ 3.14 , 2.47 , 2.05 , 1.86 , 0.39 และ 0.07 ของ GDP ตามลำดับ ทั้งนี้ค่าใช้จ่ายทางการวิจัยและพัฒนาของไทย ยังคงกระจุกตัวอยู่ในภาครัฐมากกว่าภาคธุรกิจเอกชน ในปี 2542 ภาคธุรกิจเอกชนมี

ค่าใช้จ่ายทางการวิจัยและพัฒนาคิดเป็นร้อยละ 10 ของค่าใช้จ่ายทางการวิจัยและพัฒนาทั้งหมดใน ขณะที่ประเทศที่พัฒนาแล้ว เช่น สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น มีค่าใช้จ่ายทางการวิจัยและพัฒนาในภาค ธุรกิจเอกชนมากกว่าร้อยละ 40 โดยเฉพาะญี่ปุ่นและเกาหลีใต้ได้ทุ่มเทงบประมาณในการวิจัยและพัฒนาสำหรับภาคธุรกิจเอกชน ในสัดส่วนที่ค่อนข้างมากถึงร้อยละ 70 ของค่าใช้จ่ายทางการวิจัยและพัฒนา ทั้งหมดและส่วนใหญ่เป็นงานวิจัยและพัฒนาด้านอุตสาหกรรม ซึ่งมีส่วนช่วยสร้างความสามารถในการแข่งขันในตลาดส่งออกได้ค่อนข้างมาก (สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ. 2544: 105-106)

และจากผลการวิจัยของสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ(วช.) (2545: 43) พบว่า การที่รัฐบาลยังไม่ให้ความสำคัญต่อการทุ่มเทค่าใช้จ่ายเพื่อการวิจัยทั้งในภาครัฐและเอกชนเท่าที่ควร ทำให้ประเทศล้าหลังทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ปัญหาภาคเอกชนโดยเฉพาะอุตสาหกรรมขนาดเล็กและขนาดกลางไม่แน่ใจในความคุ้มค่าของการลงทุนเพื่อการค้นคว้าวิจัย ปัญหาขั้นตอนการอนุมัติทุนอุดหนุนเพื่อการวิจัยยุ่งยาก ลำช้า ไม่ทันการณ์ ปัญหาแหล่งทุนอุดหนุนการวิจัยมีน้อย และปัญหาขาดระบบการติดตามประเมินผลการให้ทุนอุดหนุนการวิจัยที่มีประสิทธิภาพ

อาจกล่าวได้ว่างบประมาณเพื่อการวิจัยเป็นปัญหาที่เกิดจากทั้งภาครัฐและเอกชนต่างก็ไม่เห็นความสำคัญของการวิจัยเท่าที่ควร อันเป็นสาเหตุสำคัญทำให้ค่าใช้จ่ายเพื่อการวิจัยและพัฒนาของประเทศห่างไกลจากเป้าหมายที่กำหนดไว้มาก และมีแนวโน้มว่าจะลดลงทุกปี

2.3 บุคลากร

นักวิจัยของประเทศไทยมีจำนวนน้อย และยังมีอัตราการเพิ่มขึ้นน้อยมากเมื่อเทียบกับประเทศที่พัฒนาแล้ว โดยนักวิจัยมากกว่าครึ่งเป็นนักวิจัยที่สำเร็จการศึกษาปริญญาโทและส่วนมากทำงานในภาครัฐและสถาบันอุดมศึกษา ทั้งนี้ นักวิจัยส่วนใหญ่เป็นนักวิจัยที่ทำวิจัยในบางเวลา มากกว่าทำวิจัยเต็มเวลา สำหรับสภาพปัญหาพบว่าขาดการสร้างนักวิจัยมืออาชีพ นักวิจัยส่วนใหญ่ไม่ได้ทำงานวิจัยเป็นงานหลักหรือไม่ได้เป็นนักวิจัยมืออาชีพ นักวิจัยไม่ได้สิทธิประโยชน์เพียงพอที่จะจูงใจให้อยากทำงานวิจัย และขาดการพัฒนาให้นักวิจัยให้รู้จักการทำงานเป็นทีมซึ่งปัญหานี้ทำให้ให้นักวิจัยขาดการประสานงานซึ่งกันและกันมีลักษณะกระจัดกระจาย และยังประสบปัญหานักวิจัยที่มีอยู่กำลังจะเกษียณเป็นจำนวนมาก นอกจากนี้ยังพบว่าค่า FTF หรือค่า Full Time Equivalent ซึ่งเป็นอัตราการทำงานเต็มเวลาของนักวิจัยต่อประชากร 1,000 คน ของไทยมีค่าเพียง 0.127 อันเป็นค่าที่น้อยกว่าประเทศที่พัฒนาอื่นๆ มาก เช่น ญี่ปุ่น เยอรมัน แคนาดา และจีน เป็นต้น ซึ่งมีค่าเท่ากับ 7.322, 5.627, 4.675, และ 0.649 ตามลำดับ (ศิริโรจน์ ผลพันธิน. 2547: 17-18)

โดยรวมนักวิจัยไทยในทุกสาขามีอยู่ไม่มาก ประเทศไทยมีจำนวนนักวิจัยเพียง 3 คนต่อผู้ใช้งานแรงงานหนึ่งหมื่นคน ขณะที่ประเทศสิงคโปร์มีนักวิจัย 34 คน และได้หวันมีถึง 54 คนต่อผู้ใช้งานแรงงานหนึ่งหมื่นคน นอกจากจะมีอยู่น้อยแล้ว นักวิจัยไทยส่วนใหญ่ปฏิบัติงานอยู่ในภาครัฐบาล โดยเฉพาะอย่างยิ่งมหาวิทยาลัย หรือสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ มีนักวิจัยอยู่ในภาคเอกชนเป็นส่วนน้อย สาขาวิชาการที่มีนักวิจัยอยู่มากได้แก่ สาขาการเกษตรและการแพทย์ สาขาวิทยาศาสตร์และ

เทคโนโลยีมีอยู่น้อยกว่า ส่วนสาขาเศรษฐศาสตร์และสังคมศาสตร์ยังมีจำนวนน้อยมาก สถานภาพเช่นนี้อาจเกิดจากสาเหตุหลายประการ สาเหตุที่สำคัญคือ การเป็นนักวิจัยเป็นอาชีพที่ไม่ก้าวหน้า บางครั้งดูเหมือนว่าการวิจัยไม่ใช่อาชีพจริง แต่มักแฝงอยู่ในอาชีพข้าราชการ อาจารย์ หรือแพทย์ นักวิจัยไทยมักทำงานวิจัยและพัฒนาได้เพียงช่วงเวลาหนึ่ง ถ้าต้องการความก้าวหน้าต่อไป ต้องปรับตัวเป็นผู้บริหารในหน่วยงานราชการ หรือบริษัทเอกชน นักวิจัยไทยที่ประกอบอาชีพนี้ในต่างประเทศมีอยู่น้อยมากนัก ในแต่ละปีสถาบันการศึกษาของไทย สามารถผลิตนักวิจัยรุ่นใหม่ในระดับปริญญาโทปีละ 1,200 คนเศษ และปริญญาเอกปีละ 30 คน (มนตรี จุฬารัตนทล. 2537: 30-31)

อาจกล่าวได้ว่าอาชีพนักวิจัยยังคงเป็นปัญหาโดยเฉพาะในองค์กรของรัฐ นอกจากนักวิจัยที่มีอยู่น้อยและผู้บริหารไม่ค่อยให้ความสำคัญเท่าที่ควรแล้ว นักวิจัยยังถูกใช้ให้ไปทำงานประจำอื่นอีก ทำให้เวลาที่ใช้ในการวิจัยลดลง

2.4 การสนับสนุนด้านอื่นๆ

พิเชฐ ดุรงคเวโรจน์; จิตตภัทร เครือวรรณ; และคนอื่นๆ (2546: 143-144) ได้กล่าวถึงความเชื่อมโยงงานวิจัยไว้ ดังนี้

1. ความเชื่อมโยงงานวิจัยภายในและระหว่างมหาวิทยาลัย ปัญหาการขาดการประสานงาน และแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารระหว่างมหาวิทยาลัยกับคณะต่างๆ ในมหาวิทยาลัย และระหว่างมหาวิทยาลัยทำให้งานวิจัยมีโอกาสซ้ำซ้อน ก้าวหน้าได้ช้า เป็นการสูญเสียทรัพยากรของมหาวิทยาลัย ปัญหาดังกล่าวไม่เอื้อให้เกิดการใช้ประโยชน์จากเครื่องมือ อุปกรณ์การทดลอง ได้อย่างเต็มที่ การขอใช้เครื่องทดลอง หรือห้องทดลองของคณะต่างๆ หรือมหาวิทยาลัยอื่นๆ เป็นสิ่งที่ต้องดำเนินการผ่านขั้นตอนที่ยืดยากมาก ดังนั้นจึงควรสนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ทางวิชาการระหว่างกลุ่มอาจารย์ นักวิจัยจะเป็นการสร้างบรรยากาศทางวิชาการ สร้างแรงจูงใจในการแสวงหาความรู้ใหม่ๆ ส่งเสริมการทำวิจัยเป็นกลุ่ม ในระดับสาขา ภาควิชา คณะ หรือระหว่างมหาวิทยาลัย ทั้งนี้โดยจัดให้มีเครือข่ายการนำเสนอผลงานวิจัยของอาจารย์และนักวิจัย ในมหาวิทยาลัย ทั้งรูปแบบการประชุมเชิงวิชาการ การตีพิมพ์ในวารสารระดับประเทศ หรือต่างประเทศ และรูปแบบ การจัดให้มีเวทีการนำเสนอผลงานวิจัยเป็นกลุ่มเล็กๆ และบ่อยๆ ครั้ง เพื่อแลกเปลี่ยนทัศนะ ความคิดเห็น ข้อมูล ข่าวสาร ภายในกลุ่มวิจัยหรือระหว่างกลุ่มวิจัย จะทำให้เกิดความต่อเนื่องและการพัฒนาคุณภาพของงานวิจัยได้ด้วยเช่นกัน นอกจากนี้ยังมีการสร้างกลไกความเชื่อมโยงการแลกเปลี่ยนความรู้ และประสบการณ์การวิจัยระหว่างมหาวิทยาลัยในประเทศกับมหาวิทยาลัยในต่างประเทศ เพื่อเป็นการเพิ่มศักยภาพในการทำงานวิจัยของบุคลากรของมหาวิทยาลัย โดยการไปทำงานวิจัยที่มหาวิทยาลัยหรือห้องปฏิบัติการของมหาวิทยาลัย ต่างประเทศที่มีเครื่องมือและอุปกรณ์ที่ทันสมัย

2. ความเชื่อมโยงงานวิจัยของมหาวิทยาลัยกับหน่วยงานภายนอก ปัญหาการระดมเงินทุนสนับสนุนงานวิจัยจากหน่วยงานภายนอกซึ่งรวมถึง ภาคธุรกิจเอกชน หน่วยงานของรัฐที่มีงบประมาณการวิจัย และองค์กรต่างประเทศ เพื่อเพิ่มศักยภาพด้านการวิจัยให้กับมหาวิทยาลัยยัง

ทำได้น้อยมาก ประกอบกับปัญหาการทำวิจัยอิงมหาวิทยาลัยไม่สามารถสนองความต้องการของผู้ใช้ เนื่องจากหน่วยงานวิจัยภายในมหาวิทยาลัยตั้งหัวข้องานวิจัยเองหรือทำวิจัยในหัวข้อที่นักวิจัยสนใจ รวมทั้งปัญหาการขาดหน่วยงานติดต่อประสานงานกับหน่วยงานภายนอก และปัญหาความไม่เข้าใจ ในความต้องการทางดำเนินงานวิจัยของภาคธุรกิจเอกชน ทั้งนี้เพราะอาจเป็นการยากที่นักวิจัยจะเข้าใจถึงเงื่อนไขทางการค้า และการรักษาความลับทางการค้าของภาคเอกชน ปัญหาเหล่านี้จะสามารถป้องกันได้ ถ้าได้ทำความเข้าใจทั้งฝ่ายมหาวิทยาลัยและภาคเอกชนก่อนมีการตกลงความร่วมมือการทำงานวิจัยร่วมกัน

จากผลการวิจัยของสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ(วช.) (2545: 51) ที่ศึกษาเรื่องระบบการวิจัยและพัฒนาในภาครัฐ อุดมศึกษาและเอกชน: สถานภาพและปัญหาของระบบตามระดับและลำดับความสำคัญของปัญหา พบว่า ระบบการจัดเก็บข้อมูลทางการวิจัยแต่ละหน่วยงานยังไม่เป็นระบบเดียวกันหมด จึงทำให้ไม่สามารถเชื่อมโยงข้อมูลนำมาใช้ร่วมกันได้ทุกแห่ง ปัญหาเรื่องข้อมูลการวิจัย กระจัดกระจายตามแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ทำให้ขาดเอกภาพของข้อมูลแต่ละด้าน (สาขา) ปัญหาเรื่องฐานข้อมูลทางการวิจัยของประเทศยังขาดการจัดการที่เป็นระบบอย่างมีประสิทธิภาพ ปัญหาเรื่องฐานข้อมูลทางการวิจัยในภาครัฐยังไม่เพียงพอและไม่แพร่หลาย และปัญหาเครือข่ายเชื่อมโยงข้อมูลทางการวิจัยระหว่างประเทศไม่มากพอ ซึ่งแม้ว่าการวิจัยจะเป็นการใช้สมองของผู้วิจัยเป็นหลัก แต่ยังต้องมีการดำเนินการในขั้นตอนต่างๆ ที่ต้องอาศัยการสนับสนุนด้านต่างๆ อีกมากมาย ซึ่งการดำเนินงานกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยส่วนใหญ่จะต้องเป็นการกระทำที่มีความเชื่อมโยงกับปัจจัย สภาวะ และบรรยากาศสิ่งแวดล้อมรอบข้าง เฉพาะที่เพิ่มเติมหรือนอกเหนือไปจากงานปกติ ทั้งการเก็บรวบรวมข้อมูล การจัดการตามโครงสร้างรูปแบบการวิจัยนั้นๆ

จากที่กล่าวมาในข้างต้นสรุปได้ว่าการสนับสนุนด้านอื่นๆ ความเชื่อมโยงงานวิจัยภายในและระหว่างมหาวิทยาลัย ความเชื่อมโยงงานวิจัยของมหาวิทยาลัยกับหน่วยงานภายนอก และระบบการจัดเก็บข้อมูลทางการวิจัยแต่ละหน่วยงานยังไม่เป็นระบบเดียวกัน รวมทั้งการพัฒนาการวิจัยของประเทศ ขาดกลไกเชื่อมโยงความร่วมมือประสานงานระหว่างหน่วยงานวิจัย และภาคเอกชน ไม่ให้ความสำคัญกับการทำวิจัย

3. บทบาทและนโยบายเกี่ยวกับการทำวิจัยในสถาบันอุดมศึกษา

3.1 บทบาทของสถาบันอุดมศึกษาเกี่ยวกับการวิจัย

พัฒนาการของอุดมศึกษาในประเทศต่างๆ ใช้แนวทางที่แตกต่างกันตัวอย่างเช่น มหาวิทยาลัยในประเทศอังกฤษ ในระยะแรกเน้นการฝึกจิตใจและอุปนิสัยให้เป็นผู้ได้รับการศึกษาดี ส่วนในประเทศฝรั่งเศสเน้นการสร้างความสามารถในวิชาชีพต่างๆ ตามความจำเป็นทั้งเชิงวิชาการ ความสามารถและจรรยาบรรณของวิชาชีพนั้นๆ สำหรับประเทศเยอรมนี มหาวิทยาลัยเน้นการค้นคว้าวิจัยในทางลึกของศาสตร์ เป็นต้น เมื่อก่อตั้งระบบอุดมศึกษาในประเทศญี่ปุ่น ในสมัยของเมจิ ได้นำระบบเยอรมันไปใช้ เกิดสถาบันวิจัยเฉพาะทาง และกิจการในมหาวิทยาลัยก็เน้นการวิจัยค้นคว้า

นักศึกษาต้องทำการวิจัยเป็นส่วนสำคัญของการศึกษา แม้นักศึกษาปริญญาตรีก็ต้องใช้เวลา 1 ปี ในการวิจัย ระบบความก้าวหน้าของครูอาจารย์ก็เน้นความสามารถในการวิจัย และผลงานวิจัย เป็นสำคัญ สำหรับประเทศไทยซึ่งตั้งต้นอุดมศึกษา เมื่อ 100 ปีก่อน ในเวลาใกล้เคียงกับญี่ปุ่นรับ ระบบฝรั่งเศสมาเน้นการศึกษาวิชาชีพ สถาบันอุดมศึกษาเป็นแหล่งผลิตบัณฑิตด้วย

การถ่ายทอดความรู้ที่นำเข้ามาจากต่างประเทศ สมเด็จพระมหิตลาธิเบศรยอดยเดชวิกรม พระบรมราชชนก ทรงให้ความเห็นไว้ในระยะแรกๆ ของระบบอุดมศึกษาไทยว่า มหาวิทยาลัยของไทยยังไม่ใช่มหาวิทยาลัย เพราะไม่มีการวิจัยค้นคว้า และในการสัมมนาเรื่องวิกฤตอุดมศึกษาไทย เมื่อ พ.ศ. 2512 นักวิชาการ จากมหาวิทยาลัยไทย เห็นตรงกันว่าภาวะวิกฤติ จากการขาดการวิจัยค้นคว้าหาความรู้ใหม่ ตั้งแต่นั้นมาได้มีการพัฒนาการด้านการวิจัยในมหาวิทยาลัยไทย การวิจัยจึงเป็นสิ่งใหม่ในสังคมไทย ที่เราเพิ่งจะเห็นความสำคัญ ซึ่งด้วยสภาพการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจสังคม และการเมือง มีการตื่นตัวในการศึกษาขั้นสูงมากขึ้น ความต้องการใช้ความรู้มีมากขึ้น กระแสโลกาภิวัตน์ทำให้เกิด การแข่งขันกันมากขึ้น นโยบายและกิจกรรมต่างๆ ต้องมีฐานความรู้และข้อเท็จจริง ผู้วางนโยบาย และปฏิบัติต้องรับผิดชอบต่อการตัดสินใจโดยใช้ข้อมูลและเหตุผล ความจำเป็นจะต้องมีการใช้ การวิจัยในสังคมไทย และบทบาทของมหาวิทยาลัยในการนี้เด่นชัดขึ้น ซึ่งเป้าหมายของอุดมศึกษา ไทย กล่าวกันว่า มุ่งให้ผู้เรียนคิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาเป็น แต่เรามักไม่ได้พิจารณาให้ลึกซึ้ง และสร้างให้เกิดขึ้นจริง การแก้ปัญหาเป็นคงหมายถึง การแก้ปัญหาได้อย่างถูกต้อง มีข้อมูลเป็นฐาน และใช้เหตุผลได้เหมาะสม กล่าวอีกนัยหนึ่งว่า เป็นการแก้ปัญหาด้วยกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ซึ่งต้องสร้างขึ้นด้วยการศึกษาที่สร้างจิตตมยปัญญา ร่วมกับการพิจารณาแง่มุม และความถูกต้อง ด้วยคุณธรรม จริยธรรม เป็นความคิดรวบยอดด้วย การใช้การวิจัยในกระบวนการศึกษาจึงเป็นหนทาง ให้บรรลุผลสำเร็จระดับสูงนี้ได้ (จรัส สุวรรณเวลา. 2545: 107-108,112) มหาวิทยาลัยมีบทบาทสำคัญ อย่างยิ่งต่อการวิจัยและระบบนวัตกรรมของชาติ เพราะเป็นแหล่งสำคัญในการสร้างและถ่ายทอดความรู้ ของประเทศ นักวิจัยชั้นนำในสาขาวิชาต่างๆ ของออสเตรเลีย จำนวนมากเป็นที่ยอมรับระดับโลก ทำให้ชื่อเสียงของออสเตรเลียเป็นที่ยอมรับในด้านการพัฒนาความรู้ระดับสากล มหาวิทยาลัยเป็น กุญแจสำคัญในการผลิตนักวิจัยในอนาคตโดยนโยบายนี้มุ่งเน้นที่การทำงานวิจัยและพัฒนานักวิจัย ให้เป็นส่วนหนึ่งของระบบอุดมศึกษา ซึ่งมีวัตถุประสงค์ เพื่อชักนำและส่งเสริมทุกคนให้พัฒนา ศักยภาพของตนเองได้อย่างสูงสุด เพื่อพัฒนาปัจเจกบุคคลให้มีคุณภาพชีวิตเป็นส่วนหนึ่งของ แรงงานสังคมที่มีประสิทธิภาพอันเป็นผลต่อการสร้างสรรค์สังคม มีความก้าวหน้าทางความรู้ความ เข้าใจ ซึ่งช่วยให้รู้จักใช้ความรู้และความเข้าใจเพื่อประโยชน์ต่อสังคมและเศรษฐกิจ เพื่อให้บุคคล สามารถเรียนรู้และปรับตัวให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงสังคมความรู้ทั้งระดับท้องถิ่น ระดับ ภูมิภาค และระดับชาติ รวมทั้งให้แต่ละบุคคลร่วมสร้างสรรค์สังคมประชาธิปไตย โดยสนับสนุนให้มีการแสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ โดยภายใต้ระบบนี้ประกันได้ว่างานวิจัยของมหาวิทยาลัยและ การพัฒนานักวิจัยเหมาะสมสอดคล้องกับเป้าหมายทางเศรษฐกิจสังคมและวัฒนธรรมของประเทศใน ศตวรรษที่ 21 เคมปี (สุกัญญา ไชวโกล. 2543: 4-5; อ้างอิงจาก Kemp. 1999. Knowledge and Innovation: A Policy Statement on Research and Research Training. Online.)

สุเมธ แยม์นุ่น (2547: ออนไลน์) กล่าวถึง มหาวิทยาลัยกับการวิจัย ว่ามหาวิทยาลัยเป็นมรดกทางสังคมของโลก เป็นแหล่งค้นคว้าวิทยาการสมัยใหม่ สนับสนุนให้สังคมสามารถเผชิญกับปัญหาใหม่ ซึ่งเริ่มต้นจากการสอน การถ่ายทอดความรู้ที่มีรากฐานมาจากการวิจัย และได้รับบทบาทนำความรู้ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเข้ามาสอนตั้งแต่ปีค.ศ.1808 ทำให้มหาวิทยาลัยมีบทบาทด้านการค้นคว้าและวิจัยมากขึ้น ส่งผลให้มหาวิทยาลัยในศตวรรษที่ 20 มีรูปแบบใหม่เรียกว่า “มหาวิทยาลัยวิจัย” ที่เน้นการวิจัยควบคู่กับการเรียนการสอน

เนื่องจากมหาวิทยาลัยเป็นแหล่งวิชาการชั้นสูงของประเทศ มหาวิทยาลัยจึงมีบทบาทสำคัญในการรับผิดชอบต่อการสร้างหรือจัดเตรียมความรู้ให้แก่สังคมโดยการสร้างคนที่มีคุณภาพ แต่โดยธรรมชาติของความรู้นั้นมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ มหาวิทยาลัยจึงหยุดนิ่งเฉยไม่มีการเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการมิได้ หรือพอใจอยู่เพียงกับการคอยวิ่งตามความรู้ที่เปลี่ยนไปหรือที่รับมาจากที่อื่นจากแหล่งวิทยาการในต่างประเทศมิได้ แต่หน้าที่หลักในฐานะความเป็นสถาบันทางการศึกษาระดับสูงของประเทศจึงต้องมีการสร้างองค์ความรู้ใหม่แก่ประเทศและแก่แวดวงวิชาการอยู่เสมอ กระบวนการที่จะนำมหาวิทยาลัยสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการได้ทางหนึ่งที่สำคัญและหลีกเลี่ยงไม่ได้ คือผ่านการวิจัยมหาวิทยาลัยจึงควรเป็นแหล่งผลิตงานวิจัยครอบคลุมด้านต่างๆ ให้มากที่สุด และเป็นแหล่งในการผลิตและสร้างสรรค์องค์ความรู้โดยเป็นที่ที่ใกล้ชิดกับพรมแดนความรู้ในสาขาวิทยาการต่างๆ ในความจำกัดของทรัพยากรที่มีอยู่มหาวิทยาลัยต้องมุ่งเน้นในการนำทรัพยากรมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด อีกทั้งยังต้องนำมาใช้ให้เหมาะสมกับบริบทท้องถิ่นเพื่อให้ท้องถิ่นที่มหาวิทยาลัยตั้งอยู่ได้รับประโยชน์โดยตรงหรือโดยอ้อมด้วย ซึ่งสถาบันอุดมศึกษาควรมีบทบาทอย่างสูงสุดต่อการสร้างงานวิจัยโดยคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา เป็นผู้บุกเบิกและสร้างสรรค์งานวิจัยสถาบันอุดมศึกษาควรมีหน้าที่รับผิดชอบที่สำคัญต่องานวิจัยดังต่อไปนี้ (เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์, 2541: 86-91)

1. สถาบันอุดมศึกษาควรมีนโยบายที่ส่งเสริมการวิจัยอย่างจริงจัง รวมถึงการมีนโยบายที่เป็นรูปธรรมในเรื่องนี้
2. สถาบันอุดมศึกษาควรติดตามการเคลื่อนไหวของภาครัฐและเอกชนในเรื่องของการวิจัยเพื่อจะเป็นโอกาสที่จะสามารถพัฒนาตัวเองในเรื่องนี้ได้เต็มที่
3. สถาบันอุดมศึกษาควรทำการศึกษา ค้นคว้า ถึงประเด็นหัวข้อที่สำคัญๆ ที่ยังเป็นปัญหาของประเทศในเวลานี้เพื่อร่วมทำงานวิจัยเพื่อให้เกิดการพัฒนาขึ้นโดยเร่งด่วน
4. สถาบันอุดมศึกษาควรมีการเผยแพร่ผลงานวิจัยสู่สังคมเพื่อเป็นประโยชน์ทางด้านข้อมูล ข่าวสาร วิชาความรู้ และนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อส่วนรวม

ซึ่งนอกจากการทำวิจัยของคณาจารย์แล้ว การเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษาซึ่งเป็นการศึกษาในระดับสูง มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเน้นการปูพื้นฐานความรู้ในสาขาวิชานั้นๆ อย่างเฉพาะเจาะจง พร้อมทั้งให้นักศึกษามีการทำวิจัยเกี่ยวกับเรื่องนั้นๆ โดยเฉพาะในปีการศึกษาสุดท้าย คือปีที่ 4 ควรจัดให้มีการทำวิทยานิพนธ์ย่อย เพื่อก่อให้เกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์องค์ความรู้ใหม่แก่สังคมและแวดวงวิชาการ ในการนี้สถาบันอุดมศึกษาควรมีบทบาทสำคัญในฐานะ

เป็นผู้สร้างงานวิจัย จัดตั้งศูนย์วิจัยในเรื่องต่างๆ อย่างเจาะจง โดยเฉพาะในเรื่องที่ประเทศไทยมี
 แนวโน้มขาดแคลน หรือเรื่องที่จะทำให้ประเทศไทยได้เปรียบประเทศเพื่อนบ้าน หรือประเทศคู่แข่ง
 ทางเศรษฐกิจอื่นๆ ในขณะที่เดียวกันควรให้ความสำคัญงานวิจัยที่มีความเหมาะสมกับบริบทท้องถิ่น
 จึงเสนอว่ามหาวิทยาลัยควรเพิ่มบทบาทการวิจัยในเรื่องการวิจัยในสาขาที่ประเทศขาดแคลน เช่น
 สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สาขาวิศวกรรมศาสตร์ และสาขาประมงศาสตร์ การวิจัยสาขาวิชา
 ที่ประเทศไทยได้เปรียบในทางทรัพยากรธรรมชาติ ประเทศไทยควรให้ความสนใจการทำวิจัยใน
 หัวข้อที่จะส่งเสริมการพัฒนาประเทศ โดยเฉพาะการวิจัยในหัวข้อที่ประเทศไทยได้เปรียบ เช่น ด้าน
 เกษตรกรรม ด้านเภสัชศาสตร์ เป็นต้น และการวิจัยประเทศเพื่อนบ้าน การทำการวิจัยเกี่ยวกับ
 ประเทศเพื่อนบ้านจะทำให้ไทยเข้าใจประเทศเพื่อนบ้าน และเป็นประโยชน์ในการสร้างความสัมพันธ์
 อันดีและความร่วมมือในด้านต่างๆ กับประเทศเพื่อนบ้านในระยะยาว นอกจากนี้ควรมีการส่งเสริม
 ให้ไทยเป็นศูนย์กลางการวิจัยในภูมิภาค เนื่องจากนโยบายความตกลงร่วมกันของแอกต์ต่อประเทศ
 ภาคี เช่น กลุ่มเอเปกและอาเซียนซึ่งประเทศไทยเข้าร่วมเป็นสมาชิกองค์กรระหว่างประเทศดังกล่าว
 กำหนดในหลักการให้การศึกษาเป็น “สินค้าประเภทบริการประเภทหนึ่ง” ดังนั้นการกีดกันทาง
 การศึกษาจึงเป็นไปได้ยากมากขึ้น นโยบายของทบวงมหาวิทยาลัยภายใน 5 ปีข้างหน้า คือ พ.ศ.
 2540-2544 จะใช้งบประมาณ 3,000 ล้านบาท เพื่อจะวางเครือข่าย fiber optic ระหว่างมหาวิทยาลัย
 ทั้งรัฐและเอกชนให้ทั่วพื้นที่ประเทศไทย เพื่อบริการให้บริการด้านข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์
 ต่อการวิจัยร่วมกัน การนำประเทศให้ก้าวสู่การเป็นศูนย์กลางการวิจัยระดับภูมิภาคจะทำให้ประเทศ
 ไทยมีข้อได้เปรียบในการแข่งขันกับต่างประเทศในทางเศรษฐกิจ เพราะประเทศไทยจะเป็นแหล่ง
 รวมข้อมูลจากผลงานวิจัยมากมายที่สามารถใช้เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจดำเนินมาตรการต่างๆ
 ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความพร้อมของสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาทุกแห่ง และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
 ช่วยกันระดมความคิดวางแผนและร่วมมือสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสารซึ่งกันและกัน และการเตรียม
 ความพร้อมด้านการจัดสรรเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อประโยชน์ในการให้ข้อมูลข่าวสาร การบริการ
 และการประสานงานระหว่างประเทศเพื่อให้เกิดความร่วมมือและการยอมรับจากนานาประเทศ
 การร่วมมือกันของหลายภาคีในสังคม และร่วมมืออย่างจริงจังจะทำให้สถาบันการศึกษามีบรรยากาศ
 เป็นเสมือนที่พบปะกัน เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและเป็นที่แสดงออกซึ่งความสามารถด้าน
 วิชาการจากบรรดานักวิชาการมืออาชีพ นักธุรกิจที่ประสบความสำเร็จ นักศึกษาที่สนใจใฝ่เรียนรู้
 เพื่อจะเป็นนักวิชาการในอนาคต และประชาชนที่เป็นภูมิปัญญาท้องถิ่นนั้นๆ ซึ่งการที่เราจะ
 สามารถนำประเทศเข้าสู่การแข่งขันทางเศรษฐกิจกับต่างประเทศได้ในยุคปัจจุบันขณะที่การแข่งขัน
 ระหว่างประเทศมีความเข้มข้นมากขึ้นทั้งในการส่งสินค้าออก การแข่งขันในทางคณควัวิทยาการ
 ต่างๆ เพื่อเอาชนะกันในการการค้า ในความยิ่งใหญ่ทางความรู้ รัฐบาลควรจะสนับสนุนให้เกิดความ
 ร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนในการพัฒนาศูนย์ข้อมูลเพื่อการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีให้มากขึ้น
 สนับสนุนสถาบันการศึกษาและองค์กรภาคเอกชนในการคิดค้นวิจัยพัฒนาเทคโนโลยีในประเทศแทน
 การซื้อสำเร็จรูปจากต่างประเทศ หรือการปรับหรือพัฒนาเทคโนโลยีที่ซื้อมาให้เข้ากับการใช้งานได้
 อย่างตรงเป้าหมายได้ด้วยตนเอง นโยบายสร้างความเป็นเลิศทางการวิจัยด้านต่างๆ ที่นำเสนอใน

ที่นี้เป็นสิ่งที่ควรเร่งในการเริ่มดำเนินการ เพราะเป็นสิ่งที่ไม่สามารถจะเกิดผลสัมฤทธิ์ในเวลาอันสั้น แต่จะเป็นแนวทางที่เอื้อต่อการพัฒนาประเทศไปสู่ความล้ำยุคที่ทัดเทียมประเทศอื่นได้ในเร็ววัน (เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. 2541: 86-91)

สรุปได้ว่าบทบาทของสถาบันอุดมศึกษาด้านการวิจัยเป็นการพัฒนาองค์ความรู้พื้นฐาน เพื่อการพัฒนาต่อเนื่อง ผลิตผลงานวิจัยที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมและการพัฒนาเศรษฐกิจ ผลิตนักวิจัยที่มีคุณภาพ และปริมาณที่เหมาะสม รวมทั้งส่งเสริมและยกระดับคุณภาพนักวิจัย และสถาบันอุดมศึกษา อีกทั้งยังเป็นการเผยแพร่ ถ่ายทอด องค์ความรู้จากการวิจัย และส่งเสริมให้เกิดบรรยากาศในการศึกษาค้นคว้าในสังคม

3.2 นโยบายเกี่ยวกับการทำวิจัยในสถาบันอุดมศึกษา

สถาบันอุดมศึกษาจะดำเนินการวิจัยและพัฒนาได้ดี มีผลงานเป็นเลิศและใช้งานได้ควรมีนโยบายส่งเสริมที่เหมาะสม ดังนี้ 1)นโยบายรักษากฎมีปัญญาเดิมโดย research chair และสร้างภูมิปัญญาใหม่ โดยทุนพัฒนาอาชีพนักวิจัย (research career development) 2)นโยบายให้นักวิจัยของมหาวิทยาลัยช่วยการวิจัยและพัฒนาของภาคเอกชนขนาดกลางและขนาดเล็ก และ3)นโยบายแบ่งสิทธิประโยชน์จากทรัพย์สินทางปัญญาที่ได้มาจากการวิจัยและพัฒนาระหว่างนักวิจัยกับมหาวิทยาลัย (มนตรี จุฬารัตนทล. 2537: 80)

นโยบายการวิจัยในระดับอุดมศึกษากำหนดแนวทางที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ.2545-2549) โดยได้ระบุไว้ในแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 9 (พ.ศ.2545-2549) ที่ต้องการพัฒนาการวิจัยและสร้างองค์ความรู้ใหม่ในสถาบันอุดมศึกษาให้สอดคล้องกับมาตรฐานระดับสากล โดยส่งเสริมการวิจัยทุกประเภทและครบทุกด้าน ตั้งแต่การพัฒนานักวิจัย การส่งเสริมความเป็นเลิศเฉพาะทางด้าน การบริหารการวิจัยที่เน้นการติดตามประเมินผลการวิจัย และจัดระบบการบริหารทรัพย์สินทางปัญญา แนวทางการส่งเสริมการวิจัยในสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 9 (พ.ศ.2545-2549) ได้ส่งเสริมการวิจัยในสถาบันอุดมศึกษา ตามยุทธศาสตร์สร้างคุณภาพระดับสากลและการพึ่งพาตนเองได้จากภูมิปัญญาไทย โดยกำหนดให้พัฒนาการวิจัยและสร้างองค์ความรู้ใหม่ในสถาบันอุดมศึกษาให้มีความสมดุล มีทิศทางที่ชัดเจน สามารถแก้ไขปัญหาและส่งเสริมการพัฒนาประเทศ 6 ประการ ได้แก่

1. ส่งเสริมการสร้างศักยภาพและเอกลักษณ์ทางวิชาการของสถาบันอุดมศึกษา เพื่อความเชี่ยวชาญและความเป็นเลิศทางวิชาการเฉพาะสาขา ทั้งในด้านการสอนและการวิจัย
2. สนับสนุนการพัฒนาบัณฑิตศึกษาและการวิจัยให้มีคุณภาพระดับนานาชาติ ทั้งด้านสังคมศาสตร์และวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยคำนึงถึงศักยภาพของสถาบันและการรวมตัวกันเป็นเครือข่ายของสถาบันที่มีความสนใจร่วมกัน และการร่วมมือกับหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน

3. สนับสนุนการวิจัยพื้นฐานและวิจัยประยุกต์ โดยมีเป้าหมายเพื่อการตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารในระดับชาติและนานาชาติ

4. สนับสนุนการผลิตและพัฒนานักวิจัยระดับปริญญาโทและปริญญาเอกให้สามารถเป็นนักวิจัยรุ่นใหม่ที่มีความรู้และประสบการณ์ด้านการวิจัยระดับสูงในจำนวนที่เพิ่มขึ้นปรับปรุงระบบการบริหารการวิจัยของประเทศ ให้มีการกำหนดนโยบายและทิศทางการวิจัยและการจัดสรรงบประมาณด้านการวิจัยที่สอดคล้องกัน โดยมีระบบการติดตามประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ

5. ส่งเสริมการจัดระบบการบริหารทรัพยากรทางปัญญาในระดับสถาบัน ให้เป็นกลไกรองรับการพิทักษ์คุ้มครอง การใช้ประโยชน์ และการพัฒนาต่อยอดทรัพยากรปัญญาให้เกิดประโยชน์ต่อสถาบันและประเทศชาติในระยะยาว

6. ส่งเสริมการจัดการศึกษาและวิจัยในสาขาวิชาด้านสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ที่สัมพันธ์เกื้อหนุนให้เกิดการปรับปรุงแก้ไข หรือเสนอร่างกฎหมายที่จำเป็นและก่อให้เกิดการพัฒนาที่มั่นคง การเพิ่มสมรรถนะและขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ (ศิริโรจน์ ผลพันธิน. 2547: 11, 74)

พิเชฐ ตุงคะเวโรจน์; จิตตภัทร เครือวรรณ; และคนอื่นๆ (2546: 140-141) กล่าวถึงนโยบายวิจัยของมหาวิทยาลัยว่า มหาวิทยาลัยส่วนใหญ่ยังไม่ได้มีการกำหนดทิศทางการทำวิจัยให้ชัดเจนและต่อเนื่อง ขาดการกำหนดนโยบายและระเบียบการบริหารทรัพยากรทางปัญญาที่เกิดจากบุคลากรของมหาวิทยาลัยให้ชัดเจน ในขณะเดียวกันแนวทางและแผนการปฏิบัติการวิจัยก็ไม่มี การประชาสัมพันธ์ให้ทุกหน่วยงานภายในมหาวิทยาลัยรับทราบและนำไปปฏิบัติอย่างจริงจัง ทั้งขาดนโยบายจูงใจให้อาจารย์และนักวิจัยในมหาวิทยาลัยหันมาสนใจ และทำงานวิจัยที่มีประสิทธิภาพและก่อให้เกิดผลงานที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม แต่อย่างไรก็ดีมหาวิทยาลัยแต่ละแห่งควรกำหนดทิศทางการวิจัยโดยดูจากความเชี่ยวชาญและความพร้อมของมหาวิทยาลัยเป็นหลัก และให้สอดคล้องกับนโยบายวิจัยของประเทศ สภามหาวิทยาลัยควรมีบทบาทในการช่วยกำหนดแนวทางวิจัยของมหาวิทยาลัย และควบคุมกำกับงานวิจัยได้เป็นอย่างดี ดังที่ไสว นัยปราโมทย์ (2545: ออนไลน์) ได้ศึกษาเรื่องสถานภาพการทำวิจัยของอาจารย์สังกัดสถาบันราชภัฏภาคเหนือตอนบน พบว่า ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนในการทำวิจัยที่อยู่ในระดับมาก คือ ปัจจัยด้านนโยบายของสถาบัน

สรุปได้ว่านโยบายเกี่ยวกับการทำวิจัยในสถาบันอุดมศึกษาเป็นสิ่งสำคัญเพราะเป็นแนวทางในการกำหนดกรอบและทิศทางการวิจัยของมหาวิทยาลัยให้กับบุคลากรในการทำวิจัยเพื่อเป็นแนวทางในการวิจัย

4. องค์ประกอบสำคัญในการทำวิจัยของอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา

การทำวิจัยของอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษานั้น มีองค์ประกอบสำคัญ ดังนี้

ด้านความรู้

นักวิจัยจำเป็นต้องมีพื้นฐานความรู้ในสาขาวิชาการที่ทำวิจัยอย่างเพียงพอและมีความรู้ความชำนาญหรือมีประสบการณ์เกี่ยวเนื่องกับเรื่องที่ทำวิจัย เพื่อนำไปสู่งานวิจัยที่มีคุณภาพ และเพื่อป้องกันปัญหา การวิเคราะห์ การตีความ หรือการสรุปที่ผิดพลาด อันอาจก่อให้เกิดความเสียหายต่องานวิจัย (จิตราภา กุณฑลบุตร. 2550: 35) สำหรับพวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2540: 15) ได้กล่าวถึงคุณสมบัติของนักวิจัยทางด้านความรู้ (knowledge) ไว้ว่า 1)เป็นผู้มีความสามารถด้านการวิเคราะห์ คือสามารถวิเคราะห์คัดเลือกงานวิจัย และความรู้จากเอกสารต่างๆ ที่ต้องการได้เหมาะสมและรวดเร็ว และสามารถเลือกใช้ผลงานวิจัยได้ถูกต้อง 2)เป็นคนทำงานอย่างเป็นระบบ สามารถวางแผนในการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ 3)เป็นผู้มีความรอบรู้เกี่ยวกับระเบียบวิธีการวิจัย ได้แก่การมีความรู้เกี่ยวกับรูปแบบของการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย วิธีการต่างๆ ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยเฉพาะวิธีการทางสถิติ ซึ่งจะเอื้ออำนวยต่อการทำวิจัยได้เป็นอย่างดี 4)เป็นผู้ที่มีความสามารถในเชิงวิพากษ์วิจารณ์ และพยากรณ์คำตอบได้ดี 5)เป็นผู้มีความสามารถในเชิงสังเคราะห์ คือสามารถนำสิ่งที่ได้ศึกษาและข้อค้นพบ มาเขียนสรุปรายงานให้เข้าใจได้ง่ายและชัดเจน และ 6)เป็นผู้มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ดังที่บุบผา เบ็ดทิพย์ (2543: 81) ได้ศึกษาเรื่องปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล พบว่า อาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนมีความต้องการด้านความรู้ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะอาจารย์มีปัญหาด้านความรู้เกี่ยวกับการวิจัย โดยเฉพาะความรู้เกี่ยวกับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ที่มีปัญหาอยู่ในระดับมาก และเนื่องจากบทบาทของอาจารย์ในมหาวิทยาลัยเอกชนนอกจากทำหน้าที่สอนแล้ว บทบาทของการวิจัยก็เป็นสิ่งสำคัญคือ ต้องสร้างองค์ความรู้นั้นจะได้มาก็ต้องอาศัยจากการทำงานวิจัย ซึ่งสอดคล้องกับทิววรรณ บุญย์เพิ่ม; และคนอื่นๆ (2542: ออนไลน์) ที่ศึกษาเรื่องการสำรวจสภาพ ปัญหา และความต้องการ ในการทำวิจัยของอาจารย์ในระบบ การเรียนการสอนทางไกลของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช พบว่า มีปัญหาด้านความรู้ในเรื่องสถิติสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผลข้อมูล และอัจนา สุวรรณรัตน์ (2543: 50) ได้ศึกษาเรื่องความต้องการการพัฒนา การวิจัยด้านความรู้ ทักษะการวิจัย และเจตคติของอาจารย์ ในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พบว่า อาจารย์สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลมีความต้องการการพัฒนาการวิจัยทุกด้านในระดับมาก ซึ่งอาจเป็นเพราะอาจารย์สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลเป็นอาจารย์ที่สอนในระดับอุดมศึกษาย่อมมีความเข้าใจ และเห็นความสำคัญว่าการทำวิจัยเป็นส่วนสำคัญของการเรียนการสอนในระดับนี้ เพราะการวิจัยจะทำให้อาจารย์สามารถเป็นผู้ค้นพบองค์ความรู้ใหม่ๆ ได้ ถือเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนเป็นอย่างมาก

สรุปได้ว่าบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาต้องมีพื้นฐานความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในเรื่อง การเลือกหัวข้อที่จะทำวิจัย การเลือกใช้สถิติเพื่อการวิจัย และระเบียบวิธีการวิจัย รวมทั้งต้องรักษา มาตรฐานและคุณภาพของงานวิจัย เพื่อนำไปสู่งานวิจัยที่มีคุณภาพ

ด้านทุนวิจัย

ทุนวิจัยประเภททุนวิจัยและพัฒนามุ่งที่การผลิตผลงานเอาไปใช้ประโยชน์ สัญญาให้ทุน ถือเป็นการจ้างทำงาน (contract) มีให้ทุนช่วยเหลือ (grant) และเป็นทุนสำหรับโครงการวิจัยเชิง วิชาการ ดังนั้นในการทำงานวิจัยและพัฒนา ผู้รับสัญญาจะต้องฟังความต้องการของผู้ให้ทุน และใน สัญญาจะต้องระบุว่าผู้รับสัญญาจะเปลี่ยนเป้าหมายและวิธีการของโครงการไม่ได้ ถ้าผู้ให้ทุนยังไม่ อนุญาตและผู้ให้ทุนมีสิทธิขอปรับเปลี่ยนเป้าหมายและวิธีการของโครงการได้ ทั้งนี้เพื่อให้นำไปสู่ การใช้ประโยชน์ได้จริง แต่ในทุนวิจัยเชิงวิชาการ นักวิจัยจะมีเสรีภาพมากกว่า มีโอกาสที่จะ ปรับเปลี่ยนวิธีการในโครงการได้เองพอสมควร ทั้งนี้โดยจะต้องคงเรื่องเดิมและเป้าหมายการตีพิมพ์ ในวารสารวิชาการนานาชาติไว้ (วิจารณ์ พานิช. 2546: 54)

สำหรับปัญหาการสนับสนุนงบประมาณวิจัยเพียงบางส่วนจากแหล่งทุนสนับสนุน การวิจัย ทำให้เกิดเป็นภาระแก่มหาวิทยาลัย ทรัพยากรบางส่วนของมหาวิทยาลัยต้องถูกนำมาใช้ สนับสนุนการวิจัยเพื่อเป็นการสมทบกับทุนที่ได้จากแหล่งทุนสนับสนุนการวิจัย การทำวิจัยจึงมี ภาวลักษณะของการทำประโยชน์ให้ส่วนบุคคลมากกว่าสร้างประโยชน์ให้องค์กร จึงขาดการส่งเสริม จากผู้บริหารบางท่านที่จะให้บุคลากรในปกครองไปร่วมทำวิจัย นอกจากนี้ยังมีปัญหาการขาด ความเข้าใจร่วมกัน ประกอบกับความไม่ชัดเจนในการหักค่าดำเนินการเข้ามหาวิทยาลัย นักวิจัย หลายท่านไม่มีข้อมูลว่ามหาวิทยาลัยนำเงินดังกล่าวไปใช้ประโยชน์อย่างไรด้านใดบ้าง ดังนั้น ทางออกหนึ่งก็คือ มหาวิทยาลัยจึงควรมีมาตรการบริหารเงินด้านการวิจัยอย่างโปร่งใสและ ตรวจสอบได้ แนวทางการบริหารงบประมาณวิจัยอย่างหนึ่งที่ได้รับการแนะนำ คือ ลักษณะ การจัดสรรงบประมาณวิจัยแบบงบประมาณอุดหนุนเป็นก้อน (block grant) เพื่อให้มหาวิทยาลัย นำไปจัดหาเครื่องมืออุปกรณ์และสร้างศักยภาพในการสร้างงานวิจัย หลังจากนั้นจึงจะเป็นการสนับสนุน ด้วยงบประมาณสมทบเป็นสัดส่วนตามผลของการดำเนินการวิจัย (พิเชฐ ดุรงคเวโรจน์; จิตติภัทร เครือวรรณ; และคนอื่นๆ. 2546: 142) และการจัดสรรงบประมาณเพื่อสนับสนุนการวิจัยจะปรับเปลี่ยน ให้สอดคล้องกับความจริงหลายมุม และวิทยาการหลากหลายสาขามากยิ่งขึ้น และแนวโน้มของการ จัดสรรงบประมาณวิจัยที่หันมาเน้นแบบมุ่งผลงานมากขึ้นนั้น จะมีผลต่อการขับเคลื่อนระบบวิจัยให้ เกิดความคล่องตัวมากขึ้น และคาดว่าจะเป็แรงผลักดันให้เกิดการพัฒนางานวิจัย นวัตกรรมใหม่ๆ ที่ น่าจะตอบสนองความต้องการที่แท้จริงได้มากขึ้น (อมรวิรัช นาคทรพร. 2547: 161) ซึ่งสถาบันให้ ทุนสนับสนุนการวิจัยและพัฒนา ได้แก่ หน่วยราชการ บริษัทเอกชน มูลนิธิ ที่มีเงินทุนและกำหนด เป้าหมายของการให้ทุนสนับสนุนการวิจัยและพัฒนา นักวิจัยจะเสนอโครงการวิจัยและพัฒนาที่ เหมาะสม เพื่อขอรับทุนสนับสนุน ทุนสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาจะเป็นแหล่งเงินที่จะนำมาใช้จ่าย ในการดำเนินการวิจัยและพัฒนา จัดซื้อวัสดุครุภัณฑ์ จัดจ้างบุคลากรช่วยงานวิจัย ใช้ในการเดินทาง

ไปประชุมวิชาการ และค่าใช้จ่ายอื่นๆ ที่จำเป็นต่อการวิจัยและพัฒนา(มนตรี จุฬารัตนทล. 2537: 28-29) ดังที่ศรีสุพรรณ ภิรมย์ทอง (2541: 83) ได้ศึกษาเรื่องปัญหาและความต้องการในการทำงานวิจัยของอาจารย์และผู้ช่วยวิชาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า อาจารย์มีปัญหาการแสวงหาแหล่งเงินทุนอุดหนุนการวิจัยจากบุคคลหรือหน่วยงานภายนอกมหาวิทยาลัย และจากแหล่งทุนต่างประเทศระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องจากวัตถุประสงค์ของการวิจัยไม่สอดคล้องกับความสนใจหรือวัตถุประสงค์ของแหล่งทุน ส่วนทิพวรรณ บุญย์เพิ่ม; และคนอื่นๆ (2542: ออนไลน์) ได้ศึกษาเรื่องการสำรวจสภาพ ปัญหา และความต้องการในการทำวิจัยของอาจารย์ในระบบการเรียนการสอนทางไกลของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช พบว่า เงินทุนอุดหนุนจากหน่วยงานภายในมีจำนวนน้อยเกินไปเมื่อเปรียบเทียบกับเงินสนับสนุนจากแหล่งทุนภายนอก เมื่อพิจารณาบทบาทของมหาวิทยาลัยในการสนับสนุนการทำวิจัย อาจารย์เกือบทั้งหมดเห็นว่าสิ่งที่มหาวิทยาลัยควรสนับสนุนเป็นอันดับแรกคือ จำนวนเงินทุน และสภาพ คัมภีรานนท์ (2540: ออนไลน์) ได้ศึกษาเรื่องปัญหาและการแก้ปัญหาการทำวิจัยของอาจารย์ในมหาวิทยาลัยบูรพา พบว่า แนวทางการแก้ปัญหาการทำวิจัยของอาจารย์ คือ กระตุ้นให้อาจารย์ทำวิจัยโดยจัดหางบประมาณให้พอเพียง

สรุปได้ว่างบประมาณเป็นปัจจัยสำคัญในการดำเนินการวิจัย สำหรับการวิจัยในห้องปฏิบัติการ ก็ต้องอาศัยอุปกรณ์และวัสดุสิ้นเปลืองต่างๆ รวมทั้งการวิจัยในภาคสนาม ซึ่งมีค่าใช้จ่ายในการเดินทางและการสิ้นเปลืองต่างๆ ตามสภาพของการวิจัยนั้นๆ

ด้านเวลา

การจัดสรรเวลาในการสอนและการทำงานอื่นๆ ให้เหมาะสมเพื่อให้อาจารย์มีเวลาวิจัยมีส่วนสำคัญต่อการพัฒนางานวิจัยของสถาบันอุดมศึกษา เพราะในการวิจัยนั้นอาจารย์ต้องอาศัยเวลาเป็นอันมากนับตั้งแต่การเลือกเรื่องหรือปัญหาที่วิจัย การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลและการเขียนรายงานการวิจัย (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2523: 33) ดังนั้นผู้วิจัยจะต้องเลือกเวลาวิจัยให้เหมาะสมกับงานประจำของตน หากมีความขัดแย้งระหว่างเวลาที่นักวิจัยว่างจากงานต่างๆ กับเวลาที่เหมาะสมของการทำงานวิจัยปัญหาต่างๆ จะเกิดขึ้นจนเป็นอุปสรรค ทำให้งานวิจัยไม่สำเร็จตามเวลาที่กำหนดได้ และคุณภาพของงานวิจัยที่ได้ก็อาจจะไม่ดีเท่าที่ควร (สุชาติ ประสิทธิรัฐสินธุ์. 2538: 446) นอกจากนี้อาจารย์จำนวนมากมาทำงานเฉพาะช่วงเวลาที่มีชั่วโมงสอน ทำให้มีผลเสียต่อการสร้างสรรค์ประชาคมวิจัย เพราะทำให้ไม่สามารถจัดเวลาพบปะสังสรรค์แลกเปลี่ยนเชิงวิชาการระหว่างอาจารย์ด้วยกันได้ (วิจารณ์ พานิช. 2546: 67) สำหรับพิเชฐ ดุรงคเวโรจน์; จิตตภัทร เครือวรรณ; และคนอื่นๆ (2546: 142-143) ได้กล่าวถึงภาระงานสอนกับงานวิจัยว่าสำหรับการกำหนดภาระงานสอนและงานวิจัยในสถาบันอุดมศึกษาบางแห่งยังไม่มี ความชัดเจนอาจารย์มีภาระงานสอนมากทำให้ไม่มีเวลาไปทำงานวิจัย ควรต้องมีการแก้ไขให้เกิดความเป็นธรรมและเหมาะสมตามลักษณะของกลุ่มงาน คือ กลุ่มงานสอน กลุ่มงานวิจัย กลุ่มงานสอนและวิจัย ทั้งนี้ นักวิจัยในมหาวิทยาลัยก็ควรได้รับโอกาสที่จะขอตำแหน่งทางวิชาการ

เช่น เป็น ผศ.(วิจัย) รศ.(วิจัย) หรือ ศ.(วิจัย) โดยใช้ผลงานวิจัยประกอบการขอตำแหน่ง เพื่อเป็นการส่งเสริมให้ผู้สำเร็จการศึกษาเข้ามาประกอบอาชีพวิจัยมากขึ้น นักวิจัยอาจจะเข้ามามีส่วนร่วมในการสอน และร่วมเป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ให้กับนักศึกษามหาวิทยาลัยควรจะต้องคำนึงถึงผลตอบแทนและความก้าวหน้าของนักวิจัย ผลตอบแทนควรจะต้องถูกกำหนดอย่างเหมาะสมแข่งขันได้กับลักษณะงานที่ใกล้เคียงกัน รวมถึงความก้าวหน้าและแนวทางการพัฒนาในวิชาชีพของนักวิจัย ซึ่งนักวิจัยในมหาวิทยาลัยจะขาดประสบการณ์จริงในหัวข้อวิจัยนั้นๆ จึงไม่สามารถให้คำตอบที่เฉพาะเจาะจงได้ ซึ่งต่างจากนักวิจัยของภาคเอกชนที่คลุกคลีกับสิ่งแวดล้อมนั้น มีประสบการณ์จริงกับสิ่งที่เกิดขึ้น จึงสามารถวิเคราะห์ปัญหาและระบุสาเหตุของปัญหา รวมถึงแนวทางแก้ไขได้อย่างตรงประเด็น ดังที่พงษ์พัชรินทร์ พุทธิวัฒน์ (2545: ออนไลน์) ได้ศึกษาเรื่องกลยุทธ์การพัฒนาวัฒนธรรมวิจัยของอาจารย์ สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ พบว่า วัฒนธรรมวิจัยของอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในปัจจุบัน ยังไม่เอื้อต่อการทำวิจัยของอาจารย์ อาจารย์ส่วนใหญ่ยังให้ความสำคัญกับงานสอนมากกว่างานวิจัย และมีเป้าหมายในการทำวิจัยเพื่อตำแหน่งทางวิชาการมากกว่าเพื่อแสวงหาองค์ความรู้ใหม่หรือนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ อาจารย์ให้เหตุผลในการไม่ทำวิจัยหรือไม่คิดจะทำวิจัยว่าเพราะไม่มีเวลา ส่วนมานิดา เพชรรัตน์ (2529: 99,100) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาปัญหาและความต้องการด้านการวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยในภาคใต้ พบว่า มีภารกิจด้านการสอนมากเกินไป ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะมหาวิทยาลัยในส่วนภูมิภาคโดยส่วนรวมยังขาดแคลนบุคลากรในการสอนอยู่มาก และต้องการลาราชการไปปรึกษาหรือวิจัยร่วมกับผู้ทรงคุณวุฒิโดยไม่นับเป็นวันลา ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะอาจารย์มีภารกิจด้านการสอนมากเกินไป จนไม่สามารถวิจัยได้ในระหว่างปฏิบัติราชการอยู่จึงต้องการลาราชการเพื่อไปวิจัยโดยตนเองหรือร่วมวิจัยกับผู้ทรงคุณวุฒิ นอกจากนี้ไสว นัยปราโมทย์ (2545: ออนไลน์) ได้ศึกษาเรื่องสถานภาพการทำวิจัยของอาจารย์สังกัดสถาบันราชภัฏภาคเหนือตอนบน พบว่า ปัจจัยบางอย่างที่มีผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์ คือ เวลาและภาระงาน สอดคล้องกับสุภัทรา ปานสุวรรณจิตร; และชัยรัตน์ ปานสุวรรณจิตร (2542: ออนไลน์) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยการทำวิจัยของอาจารย์วิทยาเขตภาคพายัพก่อนนอกนอกระบบ พบว่า ปัญหาการวิจัย ส่วนใหญ่มีปัญหาในด้านภาระงานสอนและงานอื่นๆ มาก เป็นไปในทำนองเดียวกับทิพวรรณ บุญย์เพิ่ม; และคนอื่นๆ (2542: ออนไลน์) ที่ศึกษาเรื่องการสำรวจสภาพ ปัญหา และความต้องการในการทำวิจัยของอาจารย์ในระบบ การเรียนการสอนทางไกลของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช พบว่า อาจารย์ไม่มีเวลาทำงานวิจัยเนื่องจากมีภารกิจการผลิตและปรับปรุงชุดวิชา มาก และสุภาพ คัมภีรานนท์ (2540: ออนไลน์) ได้ศึกษาเรื่องปัญหาและการแก้ปัญหาการทำวิจัยของอาจารย์ในมหาวิทยาลัยบูรพา พบว่า แนวทางการแก้ปัญหาการทำวิจัยของอาจารย์ คือ ลดภาระงานสอนของอาจารย์

สรุปได้ว่าบุคลากรด้านการวิจัยในสถาบันอุดมศึกษานั้นเป็นผู้มีวุฒิการศึกษาสูง มีความรู้ความสามารถเป็นอย่างดี แต่ต้องทำงานหนักมีทั้งภาระงานสอนและงานวิจัยควบคู่กัน ซึ่งคำตอบแทนที่ได้รับนั้นก็เพียงพอ รวมถึงความก้าวหน้าและแนวทางการพัฒนาในวิชาชีพของนักวิจัยยังไม่มีทิศทางที่แน่นอน

ด้านการสนับสนุน

ในการที่จะให้เกิดการวิจัย เพิ่มปริมาณหรือปรับปรุงคุณภาพของงานของงานวิจัยในสถาบันอุดมศึกษานั้น การมีแต่ความคิด ความหวังหรือความตั้งใจคงจะไม่พอ จะต้องมียุทธศาสตร์ที่เป็นปัจจัยสำคัญรองรับอยู่จึงจะเกิดการพัฒนาดังกล่าวได้จริง นอกจากความรู้ ทักษะ และเวลาแล้ว สิ่งจำเป็นพื้นฐานเพื่อการทำวิจัยของบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษา ยังมีอีกหลายอย่างเช่น ฐานข้อมูล ทั้งข้อมูลทุติยภูมิ และข้อมูลปฐมภูมิ ในรูปของห้องสมุด ศูนย์เอกสาร และศูนย์ข้อมูลต่างๆ ห้องปฏิบัติการ เครื่องมือ อุปกรณ์ต่างๆ บริการคอมพิวเตอร์ ผู้ช่วยวิจัย และการได้รับการสนับสนุนจากผู้บังคับบัญชา รวมทั้งการสร้างบรรยากาศด้านการวิจัย

จรัส สุวรรณเวลา (2545: 26) ได้กล่าวถึง บรรยากาศที่เอื้อต่อการวิจัย ในสภาพแวดล้อมด้านต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการบริหารจัดการ หรือการปกครองในหน่วยงาน เป็นปัจจัยที่สำคัญที่จะทำให้เกิดการวิจัย ซึ่งบทบาทของผู้บังคับบัญชาเป็นได้ทั้งแรงกระตุ้นหรือการปิดกั้นความต้องการในการทำวิจัยของผู้วิจัยในสังกัด การพิจารณาความดีความชอบ และการให้รางวัล ตลอดจนความยุติธรรมในการพิจารณา มีส่วนอย่างมากในการสนับสนุนการวิจัย อีกทั้งระบบงาน ตลอดจนกฎระเบียบต่างๆ เป็นเครื่องกำหนดทิศทาง และค่านิยมในองค์กรนั้นๆ หากไม่ให้ความสำคัญต่อการวิจัย ก็จะทำให้การวิจัยเกิดและกระทำได้ลำบาก กลไกตามกฎระเบียบก็มีความสำคัญ การพิจารณาเลื่อนตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์มหาวิทยาลัยเป็นตัวอย่างที่ดี หากเน้นการเก็บข้อมูล หรือวิธีการอย่างหนึ่งอย่างใด ก็จะสนับสนุนกิจกรรมทำนองนั้น และปิดกั้นกิจกรรมอื่น หากไม่เน้นคุณภาพหรือความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ก็จะไต่ถามวิจัยด้วยคุณภาพ หรือขาดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และเพื่อนร่วมงานก็มีส่วนสำคัญในการสร้างบรรยากาศทางวิชาการหรือการวิจัย ในมหาวิทยาลัยของไทยในปัจจุบันความเฉื่อยชาของเพื่อนร่วมงานและการไม่อุทิศตนต่องานทางวิชาการ มีส่วนอย่างมากในการสร้างบรรยากาศที่ไม่เอื้อต่อการวิจัย นอกจากนี้ศิริโรจน์ ผลพันธ์ (2547: 106) ได้เห็นควรส่งเสริมและอำนวยความสะดวกให้นักวิจัยในรูปแบบต่างๆ ได้แก่ การจัดระบบการค้นคว้าข้อมูล เช่น ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ระบบฐานข้อมูล ระบบห้องสมุด เป็นต้น การจัดระบบให้คำปรึกษาจากผู้เชี่ยวชาญการวิจัย การจัดผู้ช่วยนักวิจัย การจัดระบบสถานที่/เครื่องมือ/อุปกรณ์ เช่น ห้องปฏิบัติการ ห้องทำงานวิจัย ห้องประชุมกลุ่มนักวิจัย คอมพิวเตอร์ ครุภัณฑ์ เป็นต้น ซึ่งศรีสุพรรณ ภิรมย์ทอง (2541: 83) ได้ศึกษาเรื่องปัญหาและความต้องการในการทำงานวิจัยของอาจารย์และผู้ช่วยวิชาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า อาจารย์มีปัญหาจากการมีตำราและเอกสารเพื่อการวิจัยไม่เพียงพอ การจัดหน่วยพิมพ์เพื่อให้บริการพิมพ์งานวิจัยไม่เพียงพอ สอดคล้องกับทิพวรรณ บุญย์เพิ่ม; และคนอื่นๆ (2542: ออนไลน์) ที่ศึกษาเรื่องการสำรวจสภาพ ปัญหา และความต้องการในการทำวิจัยของอาจารย์ในระบบ การเรียนการสอนทางไกลของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช พบว่า ด้านวัสดุอุปกรณ์และบุคลากร สนับสนุนมีปัญหาการขาดศูนย์บริการทางด้านการวิจัย เกี่ยวกับการพิมพ์ การสำเนาเอกสาร และการวิเคราะห์ข้อมูล ส่วนสุภาพ คัมภีรานนท์ (2540: ออนไลน์) ได้ศึกษาเรื่องปัญหาและ

การแก้ปัญหาการทำวิจัยของอาจารย์ในมหาวิทยาลัยบูรพา พบว่า แนวทางการแก้ปัญหาการทำวิจัยของอาจารย์ คือ จัดแหล่งวิชาการให้เพียงพอในการศึกษาค้นคว้า ปรับปรุงระบบการสืบค้นหาข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์และวรรณวิภา จตุชัย; มาลี บุษยะมา; ฐานะวัฒนา สุขวงศ์; และคนอื่นๆ (2542: 64-65) ได้ศึกษาเรื่องความต้องการในการทำงานวิจัยของอาจารย์สถาบันราชภัฏสวนดุสิต ปีการศึกษา 2539 พบว่า อาจารย์ต้องการการสนับสนุนเป็นอันดับแรกคือ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อที่จะทำให้การทำงานวิจัยเป็นไปได้อย่างรวดเร็ว และคล่องตัวยิ่งขึ้น อันได้แก่การรวบรวมเอกสารและรายงานการวิจัยทั้งภายในและภายนอกสถาบันให้มีหลายสาขาวิชา และหลายสถาบันเพื่อช่วยอำนวยความสะดวกในการค้นคว้า ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งการรวบรวมบทคัดย่อ งานวิจัยของหลายๆ สถาบัน นอกจากนี้ แจ็คสัน (Jackson. 1974: 7560-A) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาความสัมพันธ์ของแนวคิดของผู้บริการต่อองค์ประกอบ ทฤษฎีกระตุ้นและคำจูงใจของเอิร์ชเบิร์ก พบว่า ผู้บริการระดับกลางและรองประธานกรรมการบริการเลือกปัจจัยกระตุ้นมากกว่าปัจจัยคำจูงใจซึ่งเป็นเครื่องยืนยันได้ว่า ผู้ปฏิบัติงานพอใจในปัจจัยกระตุ้นมากกว่าปัจจัยคำจูงใจ

สรุปได้ว่าการสนับสนุนที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัยนั้นประกอบด้วยหลากหลายปัจจัยทั้งบรรยากาศสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการทำวิจัย บทบาทของผู้บังคับบัญชา กฎระเบียบ ระบบการค้นคว้าข้อมูล ตำราและเอกสารเพื่อการวิจัย วัสดุอุปกรณ์และบุคลากรสนับสนุน ซึ่งปัจจัยเหล่านี้ต่างมีส่วนสำคัญที่สนับสนุนการทำวิจัยของบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษา

5. นโยบายและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการทำวิจัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

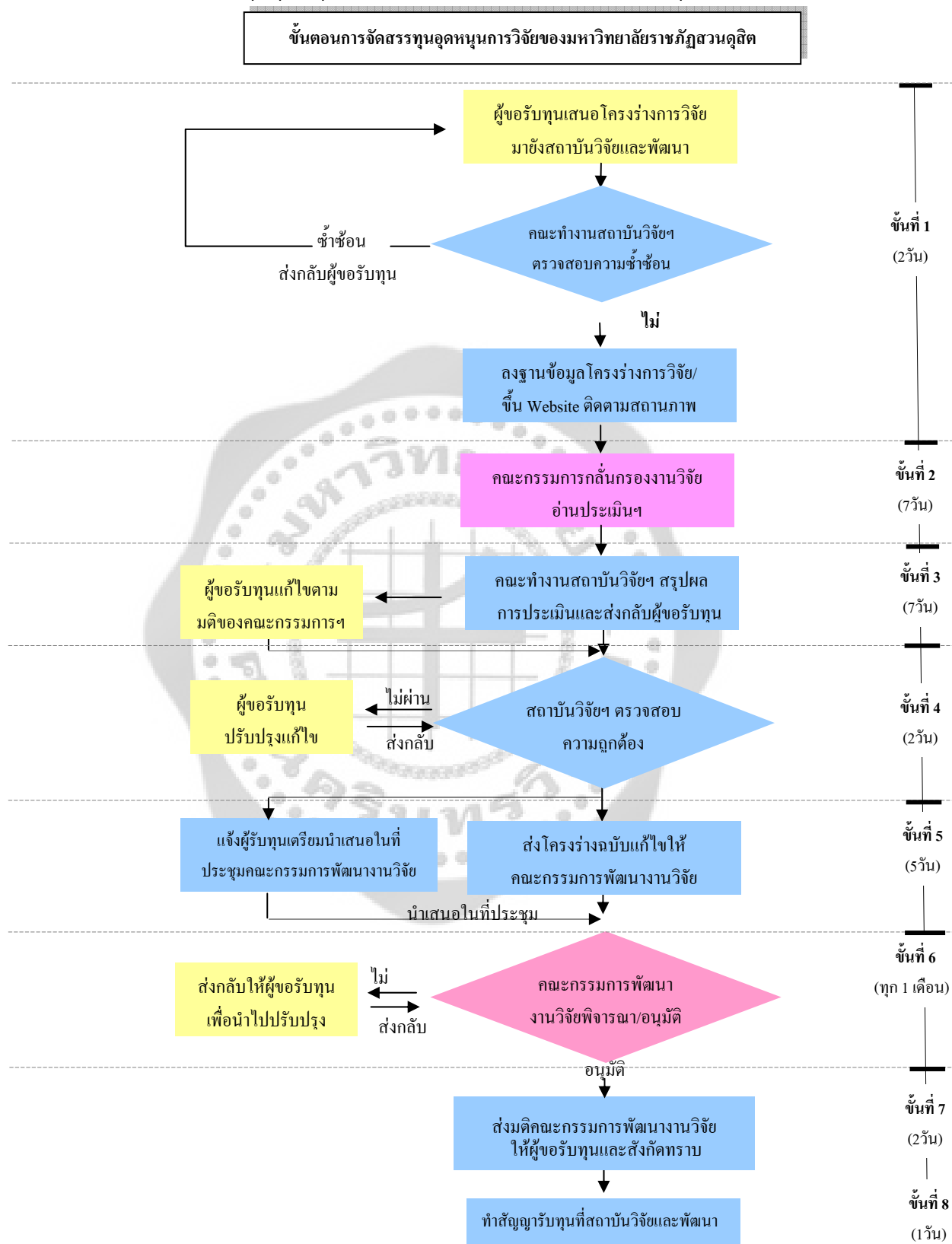
สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต แรกเริ่มได้พัฒนาจาก “ศูนย์วิจัยและบริการวิชาการ” มีหน้าที่จัดฝึกอบรมเกี่ยวกับวิจัยของสถาบัน จนกระทั่งปี พ.ศ.2538 ขณะนั้นสถาบันมีการปรับเปลี่ยนโครงสร้างใหม่และได้เปลี่ยนชื่อหน่วยงานเป็น “สำนักวิจัย” และช่วงระหว่างเดือนกรกฎาคม 2546 จนถึงธันวาคม 2547 สถาบันราชภัฏสวนดุสิตได้เปลี่ยนสถานะเป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต สำนักวิจัยจึงปรับโครงสร้างอีกครั้งเป็น “สถาบันวิจัยและพัฒนา” จากนั้นได้กำหนดนโยบายหลักของสถาบันมุ่งเน้นการพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการคุณภาพงานวิจัย พัฒนาคุณภาพการวิจัยของอาจารย์ และส่งเสริมสนับสนุนการสร้างผลงานวิจัยที่มีคุณภาพ รวมทั้งการจัดสรรทุนอุดหนุนการวิจัย ซึ่งสถาบันวิจัยและพัฒนามีความมุ่งมั่นที่จะทำหน้าที่ในการส่งเสริมและสนับสนุนการสร้างผลงานวิจัยคุณภาพที่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อองค์กร สังคม และประเทศชาติ ดังปรัชญาที่ว่า “ส่งเสริม สนับสนุน สร้างสรรค์ผลงานวิจัยที่มีคุณภาพ” รวมทั้งวิสัยทัศน์ของสถาบันวิจัยและพัฒนาเป็นหน่วยงานที่มีศักยภาพในการส่งเสริมสนับสนุน สร้างสรรค์ผลงานวิจัยที่มีคุณภาพสอดคล้องกับศักยภาพและความเชี่ยวชาญขององค์กร มุ่งเน้นการวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้และนวัตกรรมที่นำมาใช้ประโยชน์ต่อการพัฒนาการเรียนการสอน และก่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มต่อองค์กรและเศรษฐกิจของประเทศ นอกจากนี้สถาบันวิจัยและพัฒนาต้องปฏิบัติตามพันธกิจที่สำคัญ 8 ประการ ดังนี้ 1)ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการทำวิจัยมาก

ขึ้น 2)พัฒนาคุณภาพงานวิจัย 3)พัฒนาศักยภาพการทำวิจัยของอาจารย์ 4)แสวงหาแหล่งทุนจากภายนอก 5)สร้างเครือข่ายการวิจัยทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ 6)ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการตีพิมพ์ และเผยแพร่ผลงานวิจัย 7)พัฒนาระบบการบริหารจัดการงานวิจัยให้มีประสิทธิภาพ 8)ทำวิจัยตามนโยบายของมหาวิทยาลัยและรับทำวิจัยให้กับหน่วยงานภายนอก (สถาบันวิจัยและพัฒนา. 2549: 2-3)

นโยบายด้านการวิจัย เพื่อผลิตงานวิจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากตามยุทธศาสตร์ของประเทศ และเพื่อให้การวิจัยของมหาวิทยาลัยทั้งการวิจัยสถาบันและการสร้างองค์ความรู้โดยเฉพาะในสาขาที่เป็นความเชี่ยวชาญของมหาวิทยาลัย นำไปสู่ความมีชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยในฐานะมหาวิทยาลัยที่พัฒนานวัตกรรมใหม่สู่การเรียนรู้การสอนและการดำเนินธุรกิจวิชาการ กลยุทธ์การดำเนินงาน 1)การส่งเสริมการทำวิจัยเชิงลึกในสาขาที่เป็นความเชี่ยวชาญของมหาวิทยาลัยเพื่อก่อให้เกิดองค์ความรู้ และนวัตกรรม สามารถนำมาใช้พัฒนาการเรียนการสอน และสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับองค์กรและเศรษฐกิจของประเทศ 2)การสร้างผลงานวิจัยที่มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับในระดับสากลและตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารระดับชาติและนานาชาติ 3)การพัฒนาศักยภาพการทำวิจัยของอาจารย์และส่งเสริมให้อาจารย์ทำวิจัยอย่างต่อเนื่อง 4)การสร้างการแข่งขันของเครือข่ายการวิจัยทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ 5)การพัฒนาระบบบริหารจัดการงานวิจัยให้มีประสิทธิภาพ (สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต. 2550: ออนไลน์)

แนวทางปฏิบัติสำหรับผู้รับทุนอุดหนุนการวิจัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต
 ขั้นที่ 1 ผู้รับทุนเสนอโครงการวิจัยมายังสถาบันวิจัยและพัฒนา เพื่อคณะกรรมการสถาบันวิจัยและพัฒนาดำเนินการตรวจสอบความซ้ำซ้อน กรณีที่พบว่ามีความซ้ำซ้อนจะส่งกลับให้ผู้รับทุนปรับปรุงแก้ไข กรณีที่ไม่ซ้ำซ้อนคณะกรรมการดำเนินการลงฐานข้อมูลโครงการวิจัย และนำขึ้น Website ติดตามสถานภาพ ขั้นที่ 2 ส่งโครงการวิจัยให้คณะกรรมการกลั่นกรองงานวิจัยอ่านประเมิน ซึ่งคณะกรรมการที่อ่านประเมินโครงการวิจัยมีจำนวน 3 คน ต่อ 1 โครงการ
 ขั้นที่ 3 คณะทำงานสถาบันวิจัยฯ สรุปผลการประเมินและส่งกลับผู้รับทุนให้ดำเนินการแก้ไขตามมติของคณะกรรมการฯ ขั้นที่ 4 ผู้รับทุนส่งโครงการวิจัยกลับสถาบันวิจัยฯ เพื่อดำเนินการตรวจสอบ ความถูกต้อง ที่ผู้รับทุนปรับปรุงแก้ไข ขั้นที่ 5 ส่งโครงการฉบับแก้ไขให้คณะกรรมการพัฒนางานวิจัย พร้อมทั้งแจ้งผู้รับทุนเตรียมนำเสนอในที่ประชุมคณะกรรมการพัฒนางานวิจัย ขั้นที่ 6 คณะกรรมการพัฒนางานวิจัยพิจารณาโครงการวิจัยและอนุมัติทุน ซึ่งคณะกรรมการพัฒนางานวิจัย ได้แก่ รองอธิการบดีฝ่ายวิจัยและพัฒนา คณบดี ผู้อำนวยการกองนโยบายและแผน ผู้อำนวยการสถาบันภาษาศิลปะและวัฒนธรรม ผู้อำนวยการสำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา ในกรณีที่ไม่อนุมัติทุนจะส่งกลับให้ผู้รับทุนนำไปปรับปรุงแก้ไขและนำเสนอในที่ประชุมครั้งต่อไป ขั้นที่ 7 เมื่ออนุมัติทุนแล้ว คณะทำงานส่งมติคณะกรรมการพัฒนางานวิจัยให้ผู้รับทุนและต้นสังกัดรับทราบ ขั้นที่ 8 ดำเนินการติดต่อกับผู้รับทุนเพื่อทำสัญญารับทุนอุดหนุนการวิจัย ดังแสดงในภาพ 1 ขั้นตอนการจัดสรรทุนอุดหนุนการวิจัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

ภาพ 1 ขั้นตอนการจัดสรรทุนอุดหนุนการวิจัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

ที่มา: สถาบันวิจัยและพัฒนา. (2549). ควบคุมภายในของสถาบันวิจัยและพัฒนา
ปีการศึกษา 2549. หน้า 12

สรุปได้ว่านโยบายด้านการวิจัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต มุ่งเน้นการผลิตงานวิจัยที่สอดคล้องกับนโยบายด้านการวิจัยของชาติ รวมทั้งสร้างองค์ความรู้ใหม่สู่การเรียนการสอน และการดำเนินธุรกิจวิชาการ และมีแนวปฏิบัติสำหรับผู้รับทุนอุดหนุนการวิจัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต เพื่อให้ผู้ขอรับทุนได้ดำเนินการตามขั้นตอน

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจะเห็นได้ว่า การวิจัยเป็นภารกิจหลักที่สำคัญอย่างหนึ่งของสถาบันอุดมศึกษา รวมทั้งแผนและนโยบายการวิจัยระดับชาติหลายฉบับมีความสอดคล้องกันและมุ่งเน้นความสำคัญต่อการวิจัยเป็นอย่างมาก อย่างไรก็ตามการทำวิจัยของอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา อาจารย์ที่จะทำวิจัยได้นั้นจำเป็นต้องมีความรู้เกี่ยวกับระเบียบวิธีวิจัย ทุนวิจัย เวลา และการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยอย่างเพียงพอจึงจะสามารถทำวิจัย/ผลิตงานวิจัยได้บรรลุตามแผนงานและนโยบายของสถาบันอุดมศึกษานั้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ เพื่อศึกษาสภาพการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ผู้วิจัยมีขั้นตอนในการดำเนินการวิจัยดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นอาจารย์ประจำที่ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ประจำปีภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 744 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นอาจารย์ประจำที่ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ประจำปีภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 ซึ่งได้มาโดยใช้สูตรคำนวณของยามาเน (Yamane, 1973: 125) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซนต์ แต่เนื่องจากจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ได้นั้นมีจำนวนน้อยและเพื่อความเหมาะสม ผู้วิจัยจึงคำนวณกลุ่มตัวอย่างแยกตามกลุ่มสาขาวิชา ดังแสดงในตาราง 4

ตาราง 4 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มสาขาวิชา	จำนวนประชากร	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
ครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์	87	71
วิทยาศาสตร์กายภาพ/ชีวภาพ	145	106
บริหารธุรกิจ/พาณิชยศาสตร์/บัญชี/การจัดการ/ การท่องเที่ยว/เศรษฐศาสตร์	341	184
สังคมศาสตร์/มานุษยศาสตร์	171	119
รวม	744	480

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างเครื่องมือสำหรับใช้ในการรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้

1. ศึกษาหลักการแนวคิดเกี่ยวกับการทำวิจัย จากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับสภาพการทำวิจัยของอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) ตามรูปแบบของไลเคิร์ต (Likert)
3. สร้างแบบสอบถามสภาพการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ด้านความรู้ ด้านทุนวิจัย ด้านเวลา และด้านการสนับสนุน ได้ข้อคำถามด้านความรู้ 15 ข้อ ด้านทุนวิจัย 10 ข้อ ด้านเวลา 8 ข้อ และด้านการสนับสนุน 17 ข้อ รวมข้อคำถามทั้งสิ้น 50 ข้อ
4. นำแบบสอบถามเสนอคณะกรรมการที่ปรึกษาปริญญาโท เพื่อตรวจแก้ความชัดเจนด้านภาษา ส่วนที่ใช้ในแบบสอบถาม ให้มีความเที่ยงตรง ถูกต้อง และครอบคลุมเนื้อหา
5. นำแบบสอบถามไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน (ภาคผนวก ข) ตรวจสอบความเที่ยงตรง และความครอบคลุมของเนื้อหา
6. นำแบบสอบถามไปปรับปรุงแก้ไขแล้วจึงนำเสนอคณะกรรมการที่ปรึกษาปริญญาโท เพื่อขอความเห็นชอบก่อนนำไปทดลองใช้
7. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขสมบูรณ์แล้วไปทดลองใช้ (try-out) กับอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต จำนวน 50 คน เพื่อค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเป็นรายข้อ โดยใช้วิธีการหาค่าร้อยละ 27 ของกลุ่มสูงและร้อยละ 27 ของกลุ่มต่ำ จากนั้นใช้วิธีการทดสอบที (t-test) คัดเลือกคำถามที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไป ไว้ใช้ในแบบสอบถามเพื่อการวิจัย (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2540: 132) ได้ข้อคำถามจำนวน 47 ข้อ ส่วนข้อคำถามที่มีค่าอำนาจจำแนกไม่ถึง 1.75 จำนวน 3 ข้อ ผู้วิจัยได้ปรับปรุงข้อคำถามตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการควบคุมปริญญาโท
8. หาค่าความเชื่อมั่น (reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach. 1970: 161) โดยมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.95
9. นำแบบสอบถามไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา

ลักษณะของแบบสอบถาม

แบบสอบถามความคิดเห็นของอาจารย์ที่มีต่อสภาพการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต แบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา กลุ่มสาขาวิชา และประสบการณ์ในการทำวิจัย

ตอนที่ 2 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับสภาพการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ด้านความรู้ ด้านทุนวิจัย ด้านเวลา และด้านการสนับสนุน ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) 5 ระดับตามรูปแบบของไลเคิร์ต (Likert) โดยผู้วิจัยกำหนดค่าน้ำหนักคะแนน ดังนี้

คะแนน	5	หมายถึง	ผู้ตอบเห็นด้วยในระดับมากที่สุด
คะแนน	4	หมายถึง	ผู้ตอบเห็นด้วยในระดับมาก
คะแนน	3	หมายถึง	ผู้ตอบเห็นด้วยในระดับปานกลาง
คะแนน	2	หมายถึง	ผู้ตอบเห็นด้วยในระดับน้อย
คะแนน	1	หมายถึง	ผู้ตอบเห็นด้วยในระดับน้อยที่สุด

ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์ในการแปลความหมายค่าคะแนนเฉลี่ย ดังนี้

4.51-5.00	หมายถึง	สภาพการทำวิจัยของอาจารย์มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด
3.51-4.50	หมายถึง	สภาพการทำวิจัยของอาจารย์มีความเหมาะสมในระดับมาก
2.51-3.50	หมายถึง	สภาพการทำวิจัยของอาจารย์มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง
1.51-2.50	หมายถึง	สภาพการทำวิจัยของอาจารย์มีความเหมาะสมในระดับน้อย
1.00-1.50	หมายถึง	สภาพการทำวิจัยของอาจารย์มีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

ในส่วนท้ายของแบบสอบถามแต่ละด้านจะเป็นแบบสอบถามปลายเปิดสำหรับผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. ขออนุญาตและขอหนังสือแนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อขออนุญาตและขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม ถึงอธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต
2. ทำบันทึกข้อความขอความร่วมมือจากอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อตอบแบบสอบถาม โดยผู้วิจัยเป็นผู้นำแบบสอบถามไปเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง
3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้คืนมาตรวจสอบและคัดเลือกเฉพาะแบบสอบถามที่สมบูรณ์ และนำแบบสอบถามที่สมบูรณ์ทั้งหมดมาตรวจให้คะแนนตามค่าน้ำหนักคะแนนที่กำหนด และนำไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป แบบสอบถามส่งไป 480 ฉบับ ได้รับคืนและมีความสมบูรณ์ 398 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 82.92

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการแจกแจงความถี่ (frequency) และร้อยละ (percentage)
2. ศึกษาสภาพการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตโดยรวม และในแต่ละด้าน วิเคราะห์โดยการหาค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
3. เปรียบเทียบสภาพการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต จำแนกตามตัวแปร เพศ โดยการทดสอบที (t-test) ส่วนตัวแปรระดับการศึกษา กลุ่มสาขาวิชา และประสบการณ์ในการทำวิจัย ใช้การวิเคราะห์หาค่าความแปรปรวนแบบทางเดียว (one way ANOVA) และในกรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงจะทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe's method)
4. รวบรวมความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากแบบสอบถามปลายเปิด จัดหมวดหมู่และหาความถี่ของคำถามความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม เพื่อนำผลไปวิเคราะห์ข้อมูลเชิงบรรยาย

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้คำนวณค่าสถิติต่างๆ และทดสอบสมมุติฐานด้วยคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังนี้

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่
 - 1.1 ค่าความถี่ (frequency)
 - 1.2 ร้อยละ (percentage)
 - 1.3 ค่าคะแนนเฉลี่ย (mean)
 - 1.4 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation)
2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของแบบสอบถาม
 - 2.1 หาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเป็นรายข้อ โดยใช้การทดสอบที (t-test) (Ferguson. 1971: 152) เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ
 - 2.2 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach. 1970: 161)
3. สถิติที่ใช้ทดสอบสมมุติฐาน

การทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ผู้วิจัยใช้การทดสอบที (t-test) และทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่มากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไปด้วยค่าความแปรปรวนแบบทางเดียว (one way ANOVA) ถ้าพบความแตกต่างอย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติจึงทำการทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe's method)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้การวิเคราะห์ข้อมูลเป็นที่เข้าใจตรงกันในการแปลความหมาย ผู้วิจัยจึงกำหนดสัญลักษณ์ต่างๆ ดังนี้

n	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t-distribution
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน F-distribution
df	แทน	ค่าระดับชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degrees of freedom)
SS	แทน	ผลบวกกำลังสองของคะแนน (Sum of squares)
MS	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองของคะแนน (Mean squares)
p	แทน	ค่าความน่าจะเป็นที่ค่าสถิติที่จะใช้ทดสอบจะตกอยู่ในช่วงปฏิเสธสมมติฐาน
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำเสนอเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการแจกแจงความถี่ (frequency) และค่าร้อยละ (percentage)

ตอนที่ 2 ศึกษาสภาพการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตโดยรวม และในแต่ละด้าน วิเคราะห์โดยการหาค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบสภาพการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต จำแนกตามตัวแปร เพศ โดยการทดสอบที (t-test) ส่วนตัวแปรระดับการศึกษา กลุ่มสาขาวิชา และประสบการณ์ในการทำวิจัย ใช้การวิเคราะห์หาค่าความแปรปรวนแบบทางเดียว (one way ANOVA) และในกรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงจะทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe's method)

ตอนที่ 4 รวบรวมความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากคำถามปลายเปิด จัดหมวดหมู่และหาความถี่ของข้อคำถาม นำเสนอข้อมูลในเชิงบรรยาย เพื่อนำผลการวิเคราะห์ไปใช้ประกอบการอภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการแจกแจงความถี่ (frequency) และค่าร้อยละ (percentage) ดังแสดงในตาราง 5

ตาราง 5 จำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	115	28.89
หญิง	283	71.11
รวม	398	100.00
2. ระดับการศึกษา		
ปริญญาตรี	18	4.52
ปริญญาโท	309	77.64
ปริญญาเอก	71	17.84
รวม	398	100.00
3. กลุ่มสาขาวิชา		
ครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์	57	14.32
วิทยาศาสตร์กายภาพ/ชีวภาพ	86	21.61
บริหารธุรกิจ/พาณิชยศาสตร์/บัญชี/การจัดการ/การท่องเที่ยว/เศรษฐศาสตร์	153	38.44
สังคมศาสตร์/มนุษยศาสตร์	102	25.63
รวม	398	100.00
4. ประสบการณ์ในการทำวิจัย		
ไม่เคยทำวิจัย	66	16.58
เคยทำวิจัย 1-2 เรื่อง	139	34.92
เคยทำวิจัยมากกว่า 2 เรื่อง	193	48.49
รวม	398	100.00

จากตาราง 5 แสดงว่า อาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 398 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน 283 คน คิดเป็นร้อยละ 71.11 เพศชายจำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 28.89 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทจำนวน 309 คน คิดเป็นร้อยละ 77.64 ปริญญาเอกจำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 17.84 และปริญญาตรีจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 4.52 สังกัดกลุ่มสาขาวิชาบริหารธุรกิจ/พาณิชยศาสตร์/บัญชี/การจัดการ/การท่องเที่ยว/เศรษฐศาสตร์จำนวน 153 คน คิดเป็นร้อยละ 38.44 กลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์/มานุษยศาสตร์จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 25.63 กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์กายภาพ/ชีวภาพจำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 21.61 และกลุ่มสาขาวิชาครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 14.32 มีประสบการณ์ในการทำวิจัยเคยทำวิจัยมากกว่า 2 เรื่องจำนวน 193 คน คิดเป็นร้อยละ 48.49 เคยทำวิจัย 1-2 เรื่องจำนวน 139 คน คิดเป็นร้อยละ 34.92 และไม่เคยทำวิจัยจำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 16.58

ตอนที่ 2 ศึกษาสภาพการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต โดยรวมและในแต่ละด้าน วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ดังแสดงในตาราง 6-14 ดังนี้

ตาราง 6 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต โดยรวมและในแต่ละด้าน

สภาพการทำวิจัยของอาจารย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต	อาจารย์ (n=398)		การแปลความหมาย
	$\bar{X}$	S.D.	
1.ด้านความรู้	3.51	0.57	มาก
2.ด้านทุนวิจัย	3.36	0.62	ปานกลาง
3.ด้านเวลา	2.97	0.97	ปานกลาง
4.ด้านการสนับสนุน	3.51	0.59	มาก
รวม	3.34	0.44	ปานกลาง

จากตาราง 6 แสดงว่า สภาพการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านความรู้ และด้านการสนับสนุนมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านอื่นๆ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 7 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการทำวิจัยของอาจารย์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ด้านความรู้ เป็นรายชื่อ

สภาพการทำวิจัยของอาจารย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ด้านความรู้	อาจารย์ (n=398)		การแปล ความหมาย
	$\bar{X}$	S.D.	
1. มีความรู้เกี่ยวกับทฤษฎี หลักการและแนวคิดทางวิชาการในหัวข้อหรือประเด็นที่สนใจจะทำการวิจัย	3.65	0.67	มาก
2. มีความรู้ในการเลือกหัวข้อและกำหนดประเด็นปัญหาในการวิจัย	3.64	0.65	มาก
3. มีความรู้เกี่ยวกับขั้นตอนการทำวิจัย	4.13	0.82	มาก
4. มีความรู้เกี่ยวกับการกำหนดกลุ่มประชากรและวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	3.60	0.79	มาก
5. มีความรู้เกี่ยวกับหลักการและวิธีการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	3.38	0.84	ปานกลาง
6. มีความรู้เกี่ยวกับวิธีการเก็บและรวบรวมข้อมูล	3.66	0.78	มาก
7. มีความรู้เกี่ยวกับสถิติที่ใช้ในการวิจัย	3.07	0.88	ปานกลาง
8. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติจากคอมพิวเตอร์	3.24	0.92	ปานกลาง
9. มีความสามารถแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติจากคอมพิวเตอร์	3.10	0.98	ปานกลาง
10. มีความรู้เกี่ยวกับรูปแบบ/วิธีการเขียนรายงานการวิจัย	3.70	0.73	มาก
11. มีความรู้เกี่ยวกับวิธีการเขียนบทความเพื่อเผยแพร่ผลงานการวิจัยในวารสารทางวิชาการ	3.26	0.90	ปานกลาง
12. มีความรู้เกี่ยวกับวิธีเขียนโครงการเพื่อขอทุนสนับสนุนการทำวิจัยจากมหาวิทยาลัยและหน่วยงานภายนอก	3.15	0.86	ปานกลาง
13. มีความรู้เกี่ยวกับการวิเคราะห์และประมวลผลข้อมูลทางสถิติ	3.06	0.91	ปานกลาง
14. ทราบถึงกฎ ระเบียบ ข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัย	3.27	0.81	ปานกลาง

ตาราง 7 (ต่อ)

สภาพการทำวิจัยของอาจารย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ด้านความรู้	อาจารย์ (n=398)		การแปล ความหมาย
	$\bar{X}$	S.D.	
15. มีความรู้เกี่ยวกับจรรยาบรรณของนักวิจัย	4.76	0.43	มากที่สุด
รวม	3.51	0.57	มาก

จากตาราง 7 แสดงว่า สภาพการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ด้านความรู้โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อ 15 มีความรู้เกี่ยวกับจรรยาบรรณของนักวิจัย มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด และข้อ 1,2,3,4,6,10 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ส่วนข้ออื่นๆ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 8 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ด้านทุนวิจัย เป็นรายชื่อ

สภาพการทำวิจัยของอาจารย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ด้านทุนวิจัย	อาจารย์ (n=398)		การแปล ความหมาย
	$\bar{X}$	S.D.	
16. มหาวิทยาลัยมีการประชาสัมพันธ์แหล่งทุนวิจัย ให้อาจารย์ทราบอย่างทั่วถึง	3.75	0.84	มาก
17. มหาวิทยาลัยจัดสรรจำนวนทุนอุดหนุนการวิจัย เหมาะสมกับจำนวนอาจารย์	3.54	0.92	มาก
18. จำนวนเงินทุนอุดหนุนการวิจัยที่มหาวิทยาลัย จัดสรร เหมาะสมกับงานวิจัยที่เสนอขอทุนวิจัย	3.42	0.86	ปานกลาง
19. สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาจัดสรร จำนวนทุนสนับสนุนการวิจัยเหมาะสมกับงานวิจัย ที่เสนอขอทุนวิจัย	3.39	0.81	ปานกลาง
20. จำนวนเงินทุนสนับสนุนการทำวิจัยจากสำนักงาน คณะกรรมการการอุดมศึกษาเหมาะสมกับงานวิจัย	3.33	0.79	ปานกลาง
21. มหาวิทยาลัยมีการประชาสัมพันธ์แหล่งทุนวิจัย จากบุคคลหรือหน่วยงานภายนอก ทั้งในประเทศ และต่างประเทศ ให้อาจารย์ทราบอย่างทั่วถึง	3.46	0.92	ปานกลาง
22. การพิจารณาจัดสรรเงินทุนเพื่อการวิจัยมีเกณฑ์ ปฏิบัติที่ชัดเจน	3.45	0.87	ปานกลาง
23. การเบิกจ่ายเงินอุดหนุนการวิจัยมีระเบียบที่ยุ่งยาก	3.17	1.01	ปานกลาง
24. ขั้นตอนการเบิกจ่ายเงินอุดหนุนการวิจัยรวดเร็ว/คล่องตัว	3.14	0.84	ปานกลาง
25. จำนวนเงินค่าตอบแทนในการทำวิจัยของอาจารย์ เหมาะสม	2.94	0.89	ปานกลาง
รวม	3.36	0.62	ปานกลาง

จากตาราง 8 แสดงว่า สภาพการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ด้านทุนวิจัยโดยรวมมีความเหมาะสมในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อ 16 มหาวิทยาลัยมีการประชาสัมพันธ์แหล่งทุนวิจัยให้อาจารย์ทราบอย่างทั่วถึง และข้อ 17

มหาวิทยาลัยจัดสรรจำนวนทุนอุดหนุนการวิจัยเหมาะสมกับจำนวนอาจารย์ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ส่วนข้ออื่นๆ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 9 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการทำวิจัยของอาจารย์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ด้านเวลา เป็นรายชื่อ

สภาพการทำวิจัยของอาจารย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ด้านเวลา	อาจารย์ (n=398)		การแปล ความหมาย
	$\bar{X}$	S.D.	
26. มีการลดภาระงานสอน/งานประจำ ให้อาจารย์ ที่มีโครงการวิจัยหรือกำลังอยู่ในขั้นตอนดำเนินการ การวิจัยมีเวลาในการทำวิจัย	3.00	1.12	ปานกลาง
27. มีการลดภาระงานอื่นๆ สำหรับอาจารย์ที่มี โครงการวิจัยหรือกำลังอยู่ในขั้นตอนดำเนินการวิจัย เพื่อให้อาจารย์มีเวลาสำหรับการทำวิจัย	2.97	1.11	ปานกลาง
28. มีการจัดวันและเวลาสอน/ทำงานที่เอื้อต่ออาจารย์ ที่มีโครงการวิจัย	2.94	1.06	ปานกลาง
29. มีการผ่อนผันเรื่องการลงเวลาปฏิบัติงานประจำวัน ให้แก่อาจารย์ที่ทำวิจัย	2.65	1.22	ปานกลาง
30. มีการอนุญาตให้เวลาแก่อาจารย์ที่ทำวิจัย ในการเดินทางไปทำวิจัยหรือไปเก็บข้อมูลนอก มหาวิทยาลัยและ/หรือต่างจังหวัด	3.25	1.06	ปานกลาง
31. มีการให้เวลาแก่อาจารย์ที่ทำวิจัย ในการเดินทางไป ปรึกษา วิจัยร่วมกับผู้ทรงคุณวุฒิโดยไม่นับเป็นวันลา	2.91	1.15	ปานกลาง
32. มีการอนุญาตให้อาจารย์ลาในระหว่างการทำวิจัย เป็นระยะๆ ตามความจำเป็น	2.94	1.16	ปานกลาง
33. เพื่อนร่วมงานสนับสนุนเวลาในการทำวิจัยโดย การปฏิบัติหน้าที่แทนในบางครั้งเมื่อมีความจำเป็น	3.14	1.05	ปานกลาง
รวม	2.97	0.97	ปานกลาง

จากตาราง 9 แสดงว่า สภาพการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ด้านเวลาโดยรวมมีความเหมาะสมในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้อมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลางเช่นกัน

ตาราง 10 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ด้านการสนับสนุน เป็นรายข้อ

สภาพการทำวิจัยของอาจารย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ด้านการสนับสนุน	อาจารย์ (n=398)		การแปล ความหมาย
	$\bar{X}$	S.D.	
34. มีตำราและเอกสารที่เพียงพอสำหรับการค้นคว้าวิจัยในห้องสมุดมหาวิทยาลัย	2.95	0.97	ปานกลาง
35. มีการอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับระยะเวลาในการยืม-คืนตำรา เอกสาร และรายงานการวิจัยจากห้องสมุด	3.65	0.98	มาก
36. มีฐานข้อมูลสำหรับการศึกษาค้นคว้าที่ทันสมัย	3.52	1.00	มาก
37. มีฐานข้อมูลที่สามารถสืบค้นได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว	3.52	1.00	มาก
38. มีฐานข้อมูลสำหรับการศึกษาค้นคว้า เชื่อมโยงกับหน่วยงานภายนอก	3.48	0.89	ปานกลาง
39. มีการจัดหาให้บริการเครื่องคอมพิวเตอร์สำหรับใช้ในการวิจัย	3.16	1.06	ปานกลาง
40. มีการให้บริการด้านการประมวลผล/วิเคราะห์ข้อมูลทางคอมพิวเตอร์	2.97	1.01	ปานกลาง
41. มีโครงการอบรม/สัมมนาให้ความรู้เกี่ยวกับเทคนิควิธีและกระบวนการวิจัย	4.54	0.57	มากที่สุด
42. มีโครงการอบรม/สัมมนาเกี่ยวกับการทำวิจัยตรงกับความต้องการของอาจารย์	4.70	0.55	มากที่สุด
43. มีการจัดบริการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับความรู้และวิธีดำเนินการวิจัยที่เป็นประโยชน์	3.63	0.83	มาก
44. มีการจัดหาแหล่งตีพิมพ์เพื่อเผยแพร่และนำเสนอผลงานวิจัยของอาจารย์	3.22	0.95	ปานกลาง

ตาราง 10 (ต่อ)

สภาพการทำวิจัยของอาจารย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ด้านการสนับสนุน	อาจารย์ (n=398)		การแปล ความหมาย
	$\bar{X}$	S.D.	
45. มีการส่งเสริมการเผยแพร่ผลงานวิจัยเพื่อตีพิมพ์ หรือนำเสนอในระดับชาติ/นานาชาติ	3.29	0.97	ปานกลาง
46. มีการส่งเสริมการเผยแพร่ผลงานวิจัยเพื่อตีพิมพ์ หรือนำเสนอในการประชุมสัมมนา	3.42	0.84	ปานกลาง
47. มีการประชาสัมพันธ์ระเบียบ/ขั้นตอนการขอรับทุน ให้อาจารย์ทราบอย่างทั่วถึงและต่อเนื่อง	3.52	0.91	มาก
48. มีการจัดสัมมนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ให้กับอาจารย์ผู้ ไม่เคยและเคยทำวิจัยได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์ ซึ่งกันและกัน	3.44	0.96	ปานกลาง
49. มีการดำเนินการจัดนักวิจัยพี่เลี้ยงเพื่อช่วยเหลือ ให้คำปรึกษาอาจารย์ใหม่ที่ทำวิจัย	3.27	0.97	ปานกลาง
50. มีการติดต่อประสาน เชื่อมโยงเครือข่ายกับ หน่วยงานภายนอกเพื่ออำนวยความสะดวก ในการทำวิจัยของอาจารย์	3.38	0.94	ปานกลาง
รวม	3.51	0.59	มาก

จากตาราง 10 แสดงว่า สภาพการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต
ด้านการสนับสนุน โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อ 41
มีโครงการอบรม/สัมมนาให้ความรู้เกี่ยวกับเทคนิควิธีและกระบวนการวิจัย และข้อ 42 มีโครงการ
อบรม/สัมมนาเกี่ยวกับการทำวิจัยตรงกับความต้องการของอาจารย์ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับ
มากที่สุด และข้อ 35,36,37,43,47 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ส่วนข้ออื่นๆ มีความ
เหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 11 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามเพศ

สภาพการทำวิจัยของอาจารย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต	ชาย (n=115)			หญิง (n=283)		
	$\bar{X}$	S.D.	การแปล ความหมาย	$\bar{X}$	S.D.	การแปล ความหมาย
1.ด้านความรู้	3.61	0.52	มาก	3.47	0.58	ปานกลาง
2.ด้านทุนวิจัย	3.20	0.65	ปานกลาง	3.42	0.60	ปานกลาง
3.ด้านเวลา	3.13	1.06	ปานกลาง	2.91	0.92	ปานกลาง
4.ด้านการสนับสนุน	3.49	0.72	ปานกลาง	3.52	0.53	มาก
รวม	3.36	0.49	ปานกลาง	3.33	0.42	ปานกลาง

จากตาราง 11 แสดงว่า สภาพการทำวิจัยของอาจารย์ชายมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านความรู้มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านอื่นๆ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

ส่วนสภาพการทำวิจัยของอาจารย์หญิงมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลางเช่นกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการสนับสนุนมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านอื่นๆ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 12 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามระดับการศึกษา

สภาพการทำวิจัย ของอาจารย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ สวนดุสิต	ปริญญาตรี (n=18)			ปริญญาโท (n=309)			ปริญญาเอก (n=71)		
	$\bar{X}$	S.D.	การแปล ความหมาย	$\bar{X}$	S.D.	การแปล ความหมาย	$\bar{X}$	S.D.	การแปล ความหมาย
1.ด้านความรู้	3.17	0.43	ปานกลาง	3.47	0.55	ปานกลาง	3.79	0.60	มาก
2.ด้านทุนวิจัย	3.70	0.55	มาก	3.31	0.63	ปานกลาง	3.51	0.54	มาก
3.ด้านเวลา	3.22	0.82	ปานกลาง	3.00	0.98	ปานกลาง	2.79	0.91	ปานกลาง
4.ด้านการสนับสนุน	3.74	0.34	มาก	3.48	0.60	ปานกลาง	3.59	0.58	มาก
รวม	3.46	0.36	ปานกลาง	3.31	0.45	ปานกลาง	3.42	0.44	ปานกลาง

จากตาราง 12 แสดงว่า สภาพการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ที่สำเร็จการศึกษาในทุกระดับ โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านทุนวิจัย และด้านการสนับสนุนมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านอื่นๆ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

ส่วนสภาพการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโททุกด้านมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลางเช่นกัน

และสภาพการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกด้านความรู้ ด้านทุนวิจัย และด้านการสนับสนุนมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ยกเว้นด้านเวลามีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 13 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต โดยรวมและในแต่ละด้าน
จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา

สภาพการทำวิจัยของอาจารย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต	กลุ่มสาขาวิชา ครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ (n=57)			กลุ่มสาขาวิชา วิทยาศาสตร์กายภาพ/ ชีวภาพ (n=86)			กลุ่มสาขาวิชา บริหารธุรกิจ/พาณิชยศาสตร์/ บัญชี/การจัดการ/การ ท่องเที่ยว/เศรษฐศาสตร์ (n=153)			กลุ่มสาขาวิชา สังคมศาสตร์/ มนุษยศาสตร์ (n=102)		
	$\bar{X}$	S.D.	การแปล ความหมาย	$\bar{X}$	S.D.	การแปล ความหมาย	$\bar{X}$	S.D.	การแปล ความหมาย	$\bar{X}$	S.D.	การแปล ความหมาย
1.ด้านความรู้	3.54	0.52	มาก	3.77	0.53	ปานกลาง	3.46	0.59	ปานกลาง	3.35	0.52	ปานกลาง
2.ด้านทุนวิจัย	3.22	0.65	ปานกลาง	3.47	0.68	ปานกลาง	3.29	0.60	ปานกลาง	3.45	0.55	ปานกลาง
3.ด้านเวลา	2.71	1.07	ปานกลาง	2.81	0.79	ปานกลาง	2.96	0.89	ปานกลาง	3.28	1.08	ปานกลาง
4.ด้านการสนับสนุน	3.42	0.69	ปานกลาง	3.51	0.51	มาก	3.52	0.55	มาก	3.54	0.65	มาก
รวม	3.22	0.44	ปานกลาง	3.39	0.41	ปานกลาง	3.31	0.42	ปานกลาง	3.40	0.49	ปานกลาง

จากตาราง 13 แสดงว่า สภาพการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตในทุกกลุ่มสาขาวิชา โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านความรู้มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านอื่นๆ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง โดยสภาพการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตที่สังกัดในกลุ่มสาขาวิชา วิทยาศาสตร์กายภาพ/ชีวภาพ กลุ่มสาขาวิชาบริหารธุรกิจ/พาณิชยศาสตร์/บัญชี/การจัดการ/การท่องเที่ยว/เศรษฐศาสตร์ และกลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์/มนุษยศาสตร์ ด้านการสนับสนุนมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านอื่นๆ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 14 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามประสบการณ์ในการทำวิจัย

สภาพการทำวิจัยของ อาจารย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ สวนดุสิต	ไม่เคยทำวิจัย (n=66)			เคยทำวิจัย 1-2 เรื่อง (n=139)			เคยทำวิจัยมากกว่า 2 เรื่อง (n=193)		
	$\bar{X}$	S.D.	การแปล ความหมาย	$\bar{X}$	S.D.	การแปล ความหมาย	$\bar{X}$	S.D.	การแปล ความหมาย
1.ด้านความรู้	3.03	0.49	ปานกลาง	3.44	0.54	ปานกลาง	3.73	0.50	มาก
2.ด้านทุนวิจัย	3.39	0.65	ปานกลาง	3.44	0.61	ปานกลาง	3.29	0.61	ปานกลาง
3.ด้านเวลา	2.94	0.75	ปานกลาง	3.04	1.08	ปานกลาง	2.94	0.94	ปานกลาง
4.ด้านการสนับสนุน	3.39	0.53	ปานกลาง	3.57	0.59	มาก	3.51	0.60	มาก
รวม	3.19	0.33	ปานกลาง	3.37	0.46	ปานกลาง	3.37	0.45	ปานกลาง

จากตาราง 14 แสดงว่า สภาพการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตที่มีประสบการณ์ในการทำวิจัยต่างกัน โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า สภาพการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตที่ไม่เคยทำวิจัย ทุกด้านมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

ส่วนสภาพการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตที่เคยทำวิจัย 1-2 เรื่อง ด้านการสนับสนุนมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านอื่นๆ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

และสภาพการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตที่เคยทำวิจัยมากกว่า 2 เรื่องด้านความรู้ และด้านการสนับสนุนมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านอื่นๆ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบสภาพการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตาม เพศ ระดับการศึกษา กลุ่มสาขาวิชา และประสบการณ์ในการทำวิจัย ดังแสดงในตาราง 15-24 ดังนี้

ตาราง 15 การเปรียบเทียบสภาพการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามเพศ

สภาพการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต	ชาย (n=115)		หญิง (n=283)		t	p
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1.ด้านความรู้	3.61	0.52	3.47	0.58	2.27	.024
2.ด้านทุนวิจัย	3.20	0.65	3.42	0.60	-3.22	.001
3.ด้านเวลา	3.13	1.06	2.91	0.92	2.11	.036
4.ด้านการสนับสนุน	3.49	0.72	3.52	0.53	-0.35	.727
รวม	3.36	0.49	3.33	0.42	0.63	.531

จากตาราง 15 แสดงว่า สภาพการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตเพศชายและเพศหญิงโดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านความรู้ ด้านทุนวิจัย และด้านเวลา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านการสนับสนุน ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 16 การเปรียบเทียบสภาพการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามระดับการศึกษา

สภาพการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
1.ด้านความรู้	ระหว่างกลุ่ม	2	8.34	4.17	13.65	.001
	ภายในกลุ่ม	395	120.68	0.31		
	รวม	397	129.02			
2.ด้านทุนวิจัย	ระหว่างกลุ่ม	2	4.50	2.25	6.05	.003
	ภายในกลุ่ม	395	147.08	0.37		
	รวม	397	151.58			
3.ด้านเวลา	ระหว่างกลุ่ม	2	3.90	1.95	2.10	.123
	ภายในกลุ่ม	395	366.58	0.93		
	รวม	397	370.49			
4.ด้านการสนับสนุน	ระหว่างกลุ่ม	2	1.76	0.88	2.55	.079
	ภายในกลุ่ม	395	136.42	0.35		
	รวม	397	138.18			
รวมทุกด้าน	ระหว่างกลุ่ม	2	0.92	0.46	2.37	.095
	ภายในกลุ่ม	395	76.87	0.20		
	รวม	397	77.79			

จากตาราง 16 แสดงว่า สภาพการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตที่สำเร็จการศึกษาในระดับที่ต่างกันโดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านความรู้ และด้านทุนวิจัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านเวลา และด้านการสนับสนุนไม่พบความแตกต่าง

เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe's method) ดังแสดงในตาราง 17-18

ตาราง 17 การทดสอบความแตกต่างของสภาพการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏ
สวนดุสิตด้านความรู้ จำแนกตามระดับการศึกษา เป็นรายคู่

ระดับการศึกษา	$\bar{X}$	ปริญญาตรี	ปริญญาโท	ปริญญาเอก
		3.17	3.47	3.79
ปริญญาตรี	3.17			*
ปริญญาโท	3.47			*
ปริญญาเอก	3.79			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 17 แสดงว่า สภาพการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาเอก ด้านความรู้แตกต่างจากอาจารย์ที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี และระดับปริญญาโท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 18 การทดสอบความแตกต่างของสภาพการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏ
สวนดุสิตด้านทุนวิจัย จำแนกตามระดับการศึกษา เป็นรายคู่

ระดับการศึกษา	$\bar{X}$	ปริญญาตรี 3.70	ปริญญาโท 3.31	ปริญญาเอก 3.51
ปริญญาตรี	3.70		*	
ปริญญาโท	3.31			*
ปริญญาเอก	3.51			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 18 แสดงว่า สภาพการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี ด้านทุนวิจัยแตกต่างจากอาจารย์ที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโท และระดับปริญญาเอกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 19 การเปรียบเทียบสภาพการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา

สภาพการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
1.ด้านความรู้	ระหว่างกลุ่ม	3	9.00	3.00	9.84	.001
	ภายในกลุ่ม	394	120.02	0.31		
	รวม	397	129.02			
2.ด้านทุนวิจัย	ระหว่างกลุ่ม	3	3.77	1.26	3.35	.019
	ภายในกลุ่ม	394	147.82	0.38		
	รวม	397	151.59			
3.ด้านเวลา	ระหว่างกลุ่ม	3	15.69	5.23	5.81	.001
	ภายในกลุ่ม	394	354.80	0.90		
	รวม	397	370.49			
4.ด้านการสนับสนุน	ระหว่างกลุ่ม	3	0.62	0.21	0.59	.619
	ภายในกลุ่ม	394	137.56	0.35		
	รวม	397	138.18			
รวมทุกด้าน	ระหว่างกลุ่ม	3	1.61	0.54	2.78	.041
	ภายในกลุ่ม	394	76.18	0.19		
	รวม	397	77.79			

จากตาราง 19 แสดงว่า สภาพการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตสังกัดกลุ่มสาขาวิชาที่ต่างกันโดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านความรู้ ด้านทุนวิจัย และด้านเวลา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านการสนับสนุนไม่พบความแตกต่าง

เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe's method) ดังแสดงในตาราง 20-21

ส่วนด้านทุนวิจัยและโดยรวม จากการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe's method) แล้ว ไม่พบว่ามีคู่ใดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากความแตกต่างที่มีอยู่ไม่ถึงระดับนัยสำคัญ และอาจเนื่องมาจากความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างไม่มากพอที่จะทำให้ความแตกต่าง มีนัยสำคัญก็เป็นได้

ตาราง 20 การทดสอบความแตกต่างของสภาพการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตด้านความรู้จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา เป็นรายคู่

กลุ่มสาขาวิชา		ครุศาสตร์/ ศึกษาศาสตร์	วิทยาศาสตร์กายภาพ/ ชีวภาพ	บริหารธุรกิจ/พาณิชยศาสตร์/ บัญชี/การจัดการ/ การท่องเที่ยว/เศรษฐศาสตร์	สังคมศาสตร์/มนุษยศาสตร์
	$\bar{X}$	3.54	3.77	3.46	3.35
ครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์	3.54				
วิทยาศาสตร์กายภาพ/ชีวภาพ	3.77			*	*
บริหารธุรกิจ/พาณิชยศาสตร์/บัญชี/ การจัดการ/การท่องเที่ยว/เศรษฐศาสตร์	3.46				
สังคมศาสตร์/มนุษยศาสตร์	3.35				

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 20 แสดงว่า สภาพการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตสังกัดกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์กายภาพ/ชีวภาพ ด้านความรู้แตกต่างจากอาจารย์สังกัดกลุ่มสาขาวิชาบริหารธุรกิจ/พาณิชยศาสตร์/บัญชี/การจัดการ/การท่องเที่ยว/เศรษฐศาสตร์ และกลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์/มนุษยศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 21 การทดสอบความแตกต่างของสภาพการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตด้านเวลาจำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา เป็นรายคู่

กลุ่มสาขาวิชา		ครุศาสตร์/ ศึกษาศาสตร์	วิทยาศาสตร์กายภาพ/ ชีวภาพ	บริหารธุรกิจ/พาณิชยศาสตร์/ บัญชี/การจัดการ/ การท่องเที่ยว/เศรษฐศาสตร์	สังคมศาสตร์/มนุษยศาสตร์
	$\bar{X}$	2.71	2.81	2.96	3.28
ครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์	2.71				*
วิทยาศาสตร์กายภาพ/ชีวภาพ	2.81				*
บริหารธุรกิจ/พาณิชยศาสตร์/บัญชี/ การจัดการ/การท่องเที่ยว/เศรษฐศาสตร์	2.96				
สังคมศาสตร์/มนุษยศาสตร์	3.28				

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 21 แสดงว่า สภาพการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตสังกัดกลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์/มนุษยศาสตร์ ด้านเวลาแตกต่างจากอาจารย์สังกัดกลุ่มสาขาวิชาครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ และกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์กายภาพ/ชีวภาพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 22 การเปรียบเทียบสภาพการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามประสบการณ์ในการทำวิจัย

สภาพการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
1.ด้านความรู้	ระหว่างกลุ่ม	2	24.86	12.43	47.15	.001
	ภายในกลุ่ม	395	104.15	0.26		
	รวม	397	129.01			
2.ด้านทุนวิจัย	ระหว่างกลุ่ม	2	1.73	0.86	2.28	.104
	ภายในกลุ่ม	395	149.85	0.38		
	รวม	397	151.58			
3.ด้านเวลา	ระหว่างกลุ่ม	2	0.89	0.44	0.47	.623
	ภายในกลุ่ม	395	369.60	0.94		
	รวม	397	370.49			
4.ด้านการสนับสนุน	ระหว่างกลุ่ม	2	1.36	0.68	1.97	.141
	ภายในกลุ่ม	395	136.82	0.35		
	รวม	397	138.18			
รวมทุกด้าน	ระหว่างกลุ่ม	2	1.82	0.91	4.72	.009
	ภายในกลุ่ม	395	75.97	0.19		
	รวม	397	77.79			

จากตาราง 22 แสดงว่า สภาพการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตที่มีประสบการณ์ในการทำวิจัยที่ต่างกัน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านความรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เช่นกัน ส่วนด้านทุนวิจัย ด้านเวลา และด้านการสนับสนุนไม่พบความแตกต่าง

เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe's method) ดังแสดงในตาราง 23-24

ตาราง 23 การทดสอบความแตกต่างของสภาพการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏ
สวนดุสิตด้านความรู้ จำแนกตามประสบการณ์ในการทำวิจัย เป็นรายคู่

ประสบการณ์ในการทำวิจัย	$\bar{X}$	ไม่เคย ทำวิจัย 3.03	เคยทำวิจัย 1-2 เรื่อง 3.44	เคยทำวิจัย มากกว่า 2 เรื่อง 3.73
ไม่เคยทำวิจัย	3.03		*	*
เคยทำวิจัย 1-2 เรื่อง	3.44			*
เคยทำวิจัยมากกว่า 2 เรื่อง	3.73			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 23 แสดงว่า สภาพการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตที่เคย
ทำวิจัยมากกว่า 2 เรื่อง ด้านความรู้แตกต่างจากอาจารย์ที่ไม่เคยทำวิจัย และอาจารย์ที่เคยทำวิจัย 1-2
เรื่องอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 24 การทดสอบความแตกต่างของสภาพการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏ
สวนดุสิตโดยรวม จำแนกตามประสบการณ์ในการทำวิจัย เป็นรายคู่

ประสบการณ์ในการทำวิจัย	$\bar{X}$	ไม่เคย ทำวิจัย 3.19	เคยทำวิจัย 1-2 เรื่อง 3.37	เคยทำวิจัย มากกว่า 2 เรื่อง 3.37
ไม่เคยทำวิจัย	3.19		*	*
เคยทำวิจัย 1-2 เรื่อง	3.37			
เคยทำวิจัยมากกว่า 2 เรื่อง	3.37			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 24 แสดงว่า สภาพการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตที่ไม่
เคยทำวิจัย โดยรวมแตกต่างจากอาจารย์ที่เคยทำวิจัย 1-2 เรื่อง และอาจารย์ที่เคยทำวิจัยมากกว่า 2
เรื่อง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 4 รวบรวมความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากคำถามปลายเปิด
จัดหมวดหมู่และหาความถี่ของข้อคำถาม นำเสนอข้อมูลในเชิงบรรยาย เพื่อนำผลการวิเคราะห์ไปใช้
ประกอบการอภิปรายผลการวิจัย ดังแสดงในตาราง 25

ตาราง 25 ค่าความถี่ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของสภาพการทำวิจัยของอาจารย์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม สภาพการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต	ความถี่
1. ด้านความรู้	
1.1 ควรจัดอบรมที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัย	6
1.2 ควรให้ความรู้เกี่ยวกับกฎ ระเบียบ ข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัย	1
2. ด้านทุนวิจัย	
2.1 ควรกำหนดหลักเกณฑ์การจัดสรรทุนให้ชัดเจน	3
2.2 ลดขั้นตอนในการอนุมัติทุนสนับสนุนการวิจัย	5
2.3 ควรประชาสัมพันธ์แหล่งทุนวิจัยให้อาจารย์ทราบอย่างทั่วถึง	2
3. ด้านเวลา	
3.1 ควรกำหนดภาระงานของอาจารย์ให้ชัดเจน	4
3.2 ผู้บังคับบัญชา/ เพื่อนร่วมงาน ควรให้การส่งเสริมและสนับสนุนในการปฏิบัติงานวิจัย	6
4. ด้านการสนับสนุน	
4.1 ควรมีตำราและเอกสารที่ทันสมัยอยู่เสมอเพื่อการค้นคว้างานวิจัย	2
4.2 ควรเชิญผู้เชี่ยวชาญ/ นักวิชาการอิสระ จากภาคเอกชนและต่างประเทศร่วม กิจกรรมการวิจัย	3

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ

1. ศึกษาสภาพการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต 4 ด้าน คือ ด้านความรู้ ด้านทุนวิจัย ด้านเวลา และด้านการสนับสนุน
2. เปรียบเทียบสภาพการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต โดยรวม และในแต่ละด้าน จำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา กลุ่มสาขาวิชา และประสบการณ์ในการทำวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นอาจารย์ประจำที่ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ประจำปีการศึกษา 2551 จำนวน 398 คน เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ด้านความรู้ ด้านทุนวิจัย ด้านเวลา และด้านการสนับสนุน จำนวน 50 ข้อ ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.95

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการแจกแจงความถี่ (frequency) และร้อยละ (percentage)
2. ศึกษาสภาพการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตโดยรวม และในแต่ละด้าน วิเคราะห์โดยการหาค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
3. เปรียบเทียบสภาพการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต จำแนกตามตัวแปรเพศ โดยการทดสอบที (t-test) ส่วนตัวแปรระดับการศึกษา กลุ่มสาขาวิชา และประสบการณ์ในการทำวิจัย ใช้การวิเคราะห์หาค่าความแปรปรวนแบบทางเดียว (one way ANOVA) และในกรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงจะทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe's method)
4. สรุปความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากแบบสอบถามปลายเปิด เกี่ยวกับสภาพการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาและเปรียบเทียบสภาพการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต โดยรวมและในแต่ละด้าน คือ ด้านความรู้ ด้านทุนวิจัย ด้านเวลา และด้านการสนับสนุน จำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา กลุ่มสาขาวิชา และประสบการณ์ในการทำวิจัย ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. สภาพการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านความรู้ และด้านการสนับสนุนมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านทุนวิจัย และด้านเวลาเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

2. สภาพการทำวิจัยของอาจารย์เพศชายและเพศหญิง มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต โดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านความรู้ ด้านทุนวิจัย และด้านเวลาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านการสนับสนุน ไม่พบความแตกต่าง

3. สภาพการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตที่สำเร็จการศึกษาในระดับต่างกัน โดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านความรู้ และด้านทุนวิจัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านเวลา และด้านการสนับสนุน ไม่พบความแตกต่าง

3.1 ด้านความรู้ สภาพการทำวิจัยของอาจารย์ที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาเอก แตกต่างจากอาจารย์ที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี และระดับปริญญาโท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

3.2 ด้านทุนวิจัย สภาพการทำวิจัยของอาจารย์ที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี แตกต่างจากอาจารย์ที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโท และระดับปริญญาเอก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

4. สภาพการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตสังกัดกลุ่มสาขาวิชาต่างกัน โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านความรู้ และด้านเวลา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านทุนวิจัย และด้านการสนับสนุน ไม่พบความแตกต่าง

4.1 ด้านความรู้ สภาพการทำวิจัยของอาจารย์สังกัดกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์กายภาพ/ชีวภาพ แตกต่างจากอาจารย์สังกัดกลุ่มสาขาวิชาบริหารธุรกิจ/พาณิชยศาสตร์/บัญชี/การจัดการ/การท่องเที่ยว/เศรษฐศาสตร์ และกลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์/มนุษยศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

4.2 ด้านเวลา สภาพการทำวิจัยของอาจารย์สังกัดกลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์/มนุษยศาสตร์ แตกต่างจากอาจารย์สังกัดกลุ่มสาขาวิชาครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ และกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์กายภาพ/ชีวภาพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. สภาพการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตที่มีประสบการณ์ในการทำวิจัยที่ต่างกันโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านความรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนด้านทุนวิจัย ด้านเวลา และด้านการสนับสนุนไม่พบความแตกต่าง

5.1 ด้านความรู้ สภาพการทำวิจัยของอาจารย์ที่เคยทำวิจัยมากกว่า 2 เรื่องแตกต่างจากอาจารย์ที่ไม่เคยทำวิจัย และอาจารย์ที่เคยทำวิจัย 1-2 เรื่องอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.2 โดยรวม สภาพการทำวิจัยของอาจารย์ที่ไม่เคยทำวิจัยแตกต่างจากอาจารย์ที่เคยทำวิจัย 1-2 เรื่อง และอาจารย์ที่เคยทำวิจัยมากกว่า 2 เรื่องอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การอภิปรายผล

1. ผลการศึกษาสภาพการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต โดยรวมพบว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านความรู้ และด้านการสนับสนุนมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านทุนวิจัย และด้านเวลามีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ผู้วิจัยขอเสนอการอภิปรายผลการวิจัยเป็นรายด้าน ดังนี้

1.1 ด้านความรู้ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะอาจารย์ส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท และปริญญาเอก ซึ่งหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษามุ่งเน้นการพัฒนานักวิชาการและนักวิชาชีพที่มีความรู้ความสามารถระดับสูงในสาขาวิชาต่างๆ โดยกระบวนการวิจัยเพื่อให้สามารถบุกเบิกแสวงหาความรู้ใหม่ได้อย่างมีประสิทธิภาพทั้งมีความสามารถในการสร้างสรรค์จริยธรรมความก้าวหน้าทางวิชาการ เชื่อมโยงและบูรณาการศาสตร์ที่ตนเชี่ยวชาญกับศาสตร์อื่นได้อย่างต่อเนื่อง (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. 2548: ออนไลน์) ดังนั้นอาจารย์จึงมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัย และเมื่อได้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยก็ต้องมีภารกิจด้านการวิจัย ทำให้มีประสบการณ์การทำวิจัยเพิ่มขึ้นจึงสามารถเลือกหัวข้อและกำหนดประเด็นปัญหาในการวิจัย ขั้นตอนการทำวิจัย การกำหนดกลุ่มประชากรและวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย วิธีการเก็บและรวบรวมข้อมูล และรูปแบบ/วิธีการเขียนรายงานการวิจัย ดังที่จรัส สุวรรณเวลา (2545: 31) กล่าวว่า การวิจัยเป็นการสร้างความรู้ใหม่ที่จำเป็นต้องใช้ในการแก้ปัญหา หรือการพัฒนาประเทศ ซึ่งเป็นที่ประจักษ์ชัดว่า ความรู้เป็นปัจจัยสำคัญในการแก้ปัญหาและในการพัฒนาในหลายแง่หลายมุม ตั้งแต่การกำหนดปัญหา การกำหนดปริมาณขอบเขตและลักษณะปัญหา การรู้สาเหตุของปัญหา การรู้ความสำคัญและลำดับความสำคัญของปัญหาแต่ละเรื่องแต่ละด้าน การรู้ทางเลือกต่างๆ ในการแก้ปัญหา ข้อดีข้อเสียของแต่ละทางเลือก การปฏิบัติในการแก้ปัญหาให้เป็นผล การแก้ปัญหาในขั้นตอนการปฏิบัติ การประเมินผลการปฏิบัติ ตลอดจนการปรับกลไกหรือวิธีการในการแก้ปัญหา และผลการวิจัยนี้ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ อัจฉนา สุวรรณรัตน์ (2543: 50) ได้ศึกษาเรื่องความต้องการการพัฒนาการวิจัยด้านความรู้

ทักษะการวิจัย และเจตคติของอาจารย์ ในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พบว่า อาจารย์สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลมีความต้องการการพัฒนาการวิจัยทุกด้านในระดับมาก

1.2 ด้านทุนวิจัย มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะจำนวนเงินค่าตอบแทนในการทำวิจัยยังไม่เหมาะสม ขั้นตอนการเบิกจ่ายเงินอุดหนุนการวิจัยค่อนข้างล่าช้า และการเบิกจ่ายเงินอุดหนุนการวิจัยมีระเบียบค่อนข้างยุ่งยาก ดังที่จรัส สุวรรณเวลา (2545: 21) กล่าวว่า ทุนวิจัยที่จัดสรรให้ผู้วิจัยหรือหน่วยงานทำวิจัย มีการบริหารจัดการที่ด้อยประสิทธิภาพ ตั้งแต่การเลือกและจัดสรรทุน การเบิกจ่ายเงิน การติดตาม ดูแลและสนับสนุน

อีกทั้งอาจเป็นเพราะการพิจารณาจัดสรรเงินทุนเพื่อการวิจัยยังมีเกณฑ์ปฏิบัติที่ไม่ชัดเจนอาจทำให้อาจารย์สับสนในการเขียนงบประมาณที่จะเสนอขอทุนวิจัย ดังที่จิรพันธ์ อรรถจินดา; และภาณี แสนเจริญ กล่าวว่า หน่วยงานทำวิจัยควรแยกงบประมาณสนับสนุนการวิจัย (ครุภัณฑ์เพื่อการวิจัย บุคลากรในการดำเนินการวิจัย และงบดำเนินการวิจัย) ออกจากงบประมาณอาคารสิ่งปลูกสร้าง และงบบริหารหน่วยงานทำวิจัย ส่วนงบประมาณการวิจัยควรได้รับจากสำนักงานงบประมาณโดยตรง และไม่ควรมานำมาใช้เป็นงบวิจัย

นอกจากนี้การประชาสัมพันธ์แหล่งทุนวิจัยจากบุคคลหรือหน่วยงานภายนอก ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ให้อาจารย์ทราบยังไม่ทั่วถึงเท่าที่ควร ดังที่จรัส สุวรรณเวลา (2545: 36) กล่าวว่า การประกาศทุนวิจัยมิได้ให้รายละเอียดมากนัก ผู้ขอควรขวนขวายศึกษาประวัติความเป็นมาเป้าหมายความต้องการของทุนเพื่อเสนอโครงการได้ตรงตามความสนใจของผู้ให้ทุน

และอาจเป็นเพราะจำนวนเงินทุนอุดหนุนการวิจัยที่มหาวิทยาลัยจัดสรรไม่เพียงพอกับงานวิจัยที่อาจารย์เสนอขอทุนวิจัย ซึ่งเนื่องจากวัตถุประสงค์ของงานวิจัยไม่ตรงตามอัตลักษณ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด ดังที่พิเชฐ ดุรงคเวโรจน์; จิตตภัทร เครือวรรณ; และคนอื่นๆ (2546: 142) กล่าวว่า ปัญหาการสนับสนุนงบประมาณวิจัยเพียงบางส่วนจากแหล่งทุนสนับสนุนการวิจัย ทำให้เกิดเป็นภาระแก่มหาวิทยาลัย ทรัพยากรบางส่วนของมหาวิทยาลัยต้องถูกนำมาใช้สนับสนุนการวิจัยเพื่อเป็นการสมทบกับทุนที่ได้จากแหล่งทุนสนับสนุนการวิจัย การทำวิจัยจึงมีภาพลักษณ์ของการทำประโยชน์ให้ส่วนบุคคลมากกว่าสร้างประโยชน์ให้องค์กร ทำให้ขาดการส่งเสริมจากผู้บริหารบางท่านที่จะให้บุคลากรในปกครองไปร่วมทำวิจัย นอกจากนี้ยังมีปัญหาการขาดความเข้าใจร่วมกัน ประกอบกับความไม่ชัดเจนในการหักค่าดำเนินการเข้ามหาวิทยาลัย อาจารย์หลายท่านไม่มีข้อมูลว่ามหาวิทยาลัยนำเงินดังกล่าวไปใช้ประโยชน์อย่างไรด้านใดบ้าง มหาวิทยาลัยควรมีมาตรการบริหารเงินด้านการวิจัยอย่างโปร่งใสและตรวจสอบได้ แนวทางการบริหารงบประมาณวิจัยอย่างหนึ่งที่ได้รับการแนะนำ คือ ลักษณะการจัดสรรงบประมาณวิจัยแบบงบประมาณอุดหนุนเป็นก้อน (block grant) เพื่อให้มหาวิทยาลัยนำไปจัดหาเครื่องมืออุปกรณ์ และสร้างศักยภาพในการสร้างงานวิจัย หลังจากนั้นจึงจะเป็นการสนับสนุน ด้วยงบประมาณสมทบเป็นสัดส่วนตามผลของการดำเนินการวิจัย และสอดคล้องกับผลการวิจัยของสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ(วช.) (2545: 43) ที่ศึกษาเรื่องราวงานการวิจัยระบบการวิจัยและพัฒนาในภาครัฐ อุดมศึกษาและเอกชน : สถานภาพและปัญหาของระบบตามระดับและลำดับความสำคัญของปัญหา

พบว่า ปัญหาขั้นตอนการอนุมัติทุนอุดหนุนเพื่อการวิจัยยุ่งยาก ลำช้า ไม่ทันการณ์ ปัญหาแหล่งทุนอุดหนุนการวิจัยมีน้อย และปัญหาขาดระบบการติดตามประเมินผลการให้ทุนอุดหนุนการวิจัยที่มีประสิทธิภาพ ดังที่ศรีสุพรรณ ภิรมย์ทอง (2541: 83) ได้ศึกษาเรื่องปัญหาและความต้องการในการทำงานวิจัยของอาจารย์และผู้ช่วยวิชาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า อาจารย์มีปัญหาการแสวงหาแหล่งเงินทุนอุดหนุนการวิจัยจากบุคคลหรือหน่วยงานภายนอกมหาวิทยาลัย และจากแหล่งทุนต่างประเทศระดับมาก ส่วนทีพวรรณ บุญย์เพิ่ม; และคนอื่นๆ (2542: ออนไลน์) ได้ศึกษาเรื่องการสำรวจสภาพ ปัญหา และความต้องการในการทำวิจัยของอาจารย์ในระบบการเรียนการสอนทางไกลของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช พบว่า เงินทุนอุดหนุนจากหน่วยงานภายในมีจำนวนน้อยเกินไปเมื่อเปรียบเทียบกับเงินสนับสนุนจากแหล่งทุนภายนอก เมื่อพิจารณาบทบาทของมหาวิทยาลัยในการสนับสนุนการทำวิจัย อาจารย์เกือบทั้งหมดเห็นว่าสิ่งที่มหาวิทยาลัยควรสนับสนุนเป็นอันดับแรกคือ จำนวนเงินทุน และสภาพ คัมภีรานนท์ (2540: ออนไลน์) ได้ศึกษาเรื่องปัญหาและการแก้ปัญหาการทำวิจัยของอาจารย์ในมหาวิทยาลัยบูรพา พบว่า แนวทางการแก้ปัญหาการทำวิจัยของอาจารย์ คือ กระตุ้นให้อาจารย์ทำวิจัยโดยจัดหางบประมาณให้พอเพียง

1.3 ด้านเวลา มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะระยะเวลาที่อนุญาตให้อาจารย์ที่ทำวิจัยเดินทางไปทำวิจัยหรือไปเก็บข้อมูลนอกมหาวิทยาลัยและ/หรือต่างจังหวัด ยังไม่เพียงพอกับการปฏิบัติงานของอาจารย์ อีกทั้งเพื่อนร่วมงานไม่สนับสนุนเรื่องเวลาจึงทำให้ไม่มีผู้ปฏิบัติงานแทนระหว่างการเดินทางไปเก็บข้อมูลนอกสถานที่ รวมถึงการมีภาระงานสอน/งานประจำ และภาระงานอื่นๆ โดยนพรัตน์ โพธิ์ศรีทอง; และคนอื่นๆ (ม.ป.ป. : 6) กล่าวว่า มหาวิทยาลัยกำหนดหน้าที่ของอาจารย์ไว้ดังนี้ 1)งานสอน 2)ทำแผนการสอน 3)ทำสื่อการสอน 4)ออกข้อสอบ 5)กำกับการสอน 6)ทำเอกสารประกอบการสอน ผลงานทางวิชาการ 7)งานวิจัย 8)เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา 9)ปฏิบัติงานตามคำสั่งของมหาวิทยาลัย 10)เข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัยตามหมายที่กำหนด 11)งานบริการทางวิชาการให้กับสังคมและชุมชน 12)งานส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม และ13)งานอื่นๆ ที่มหาวิทยาลัยมอบหมาย ดังที่จรัส สุวรรณเวลา (2545: 26) กล่าวว่า บรรยากาศที่เอื้อต่อการวิจัย ในสภาพแวดล้อมด้านต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการบริหารจัดการ หรือการปกครองในหน่วยงาน เป็นปัจจัยที่สำคัญที่จะทำให้เกิดการวิจัย ซึ่งบทบาทของผู้บังคับบัญชาเป็นได้ทั้งแรงกระตุ้นหรือการปิดกั้นความต้องการในการทำวิจัยของผู้วิจัยในสังกัด การพิจารณาความดีความชอบ และการให้รางวัล ตลอดจนความยุติธรรมในการพิจารณา มีส่วนอย่างมากในการสนับสนุนการวิจัย อีกทั้งระบบงานตลอดจนกฎระเบียบต่างๆ เป็นเครื่องกำหนดทิศทาง และค่านิยมในองค์กรนั้นๆ หากไม่ให้ความสำคัญต่อการวิจัย ก็จะทำให้การวิจัยเกิดและกระทำได้ลำบาก กลไกตามกฎระเบียบก็มีความสำคัญ การพิจารณาเลื่อนตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์มหาวิทยาลัยเป็นตัวอย่างที่ดี หากเน้นการเก็บข้อมูล หรือวิธีการอย่างหนึ่งอย่างใด ก็จะสนับสนุนกิจกรรมทำนองนั้น และปิดกั้นกิจกรรมอื่น หากไม่เน้นคุณภาพหรือความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ก็จะไ้งานวิจัยด้อยคุณภาพ หรือขาดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และเพื่อนร่วมงานก็มี

ส่วนสำคัญในการสร้างบรรยากาศทางวิชาการหรือการวิจัย ในมหาวิทยาลัยของไทยในปัจจุบันความ
 เนือยชาของเพื่อนร่วมงานและการไม่อุทิศตนต่องานทางวิชาการ มีส่วนอย่างมากในการสร้าง
 บรรยากาศที่ไม่เอื้อต่อการวิจัย นอกจากนี้พิเชฐ ดุรงคเวโรจน์; จิตตภัทร เครือวรรณ; และคนอื่นๆ
 (2546: 142) ได้ทำการศึกษาเรื่องบทบาทอุดมศึกษาในระบบวิจัยแห่งชาติ พบว่า การกำหนดภาระงาน
 สอนและงานวิจัยในสถาบันอุดมศึกษาบางแห่งยังไม่มี ความชัดเจนอาจารย์มีภาระงานสอนมากทำให้
 ไม่มีเวลาไปทำงานวิจัย ควรต้องมีการแก้ไขให้เกิดความเป็นธรรมและเหมาะสมตามลักษณะของ
 กลุ่มงาน คือ กลุ่มงานสอน กลุ่มงานวิจัย กลุ่มงานสอนและวิจัย ดังที่พงษ์พัชรินทร์ พุทธิวัฒนะ
 (2545: ออนไลน์) ได้ศึกษาเรื่องกลยุทธ์การพัฒนามาตรฐานวิจัยของอาจารย์ สถาบันอุดมศึกษาของ
 รัฐ พบว่า วัฒนธรรมวิจัยของอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในปัจจุบัน ยังไม่เอื้อต่อการทำวิจัย
 ของอาจารย์ อาจารย์ส่วนใหญ่ยังให้ความสำคัญกับงานสอนมากกว่างานวิจัย และมีเป้าหมายในการ
 ทำวิจัยเพื่อตำแหน่งทางวิชาการมากกว่าเพื่อแสวงหาองค์ความรู้ใหม่หรือนำผลงานวิจัยไปใช้
 ประโยชน์ อาจารย์ให้เหตุผลในการไม่ทำวิจัยหรือไม่คิดจะทำวิจัยว่าเพราะไม่มีเวลา ส่วนมานิดา
 เพชรรัตน์ (2529: 99,100) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาปัญหาและความต้องการด้านการวิจัยของ
 อาจารย์มหาวิทยาลัยในภาคใต้ พบว่า มีภารกิจด้านการสอนมากเกินไป สำหรับไสว นัยปราโมทย์
 (2545: ออนไลน์) ได้ศึกษาเรื่องสถานภาพการทำวิจัยของอาจารย์สังกัดสถาบันราชภัฏภาคเหนือ
 ตอนบน พบว่า ปัจจัยบางอย่างที่มีผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์ คือ เวลาและภาระงาน สอดคล้อง
 กับสุภัทรา ปานสุวรรณจิตร; และชัยรัตน์ ปานสุวรรณจิตร (2542: ออนไลน์) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัย
 การทำวิจัยของอาจารย์วิทยาเขตภาคพายัพก่อนออกนอกระบบ พบว่า ปัญหาการวิจัย ส่วนใหญ่มี
 ปัญหาในด้านการเรียนการสอนและงานอื่นๆ มาก เป็นไปในทำนองเดียวกับทิพวรรณ บุญย์เพิ่ม; และ
 คนอื่นๆ (2542: ออนไลน์) ที่ศึกษาเรื่องการสำรวจสภาพ ปัญหา และความต้องการในการทำวิจัย
 ของอาจารย์ในระบบการเรียนการสอนทางไกลของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช พบว่า อาจารย์
 ไม่มีเวลาทำงานวิจัยเนื่องจากมีภารกิจการผลิตและปรับปรุงชุดวิชา มาก และสุภาพ คัมภีรานนท์
 (2540: ออนไลน์) ได้ศึกษาเรื่องปัญหาและการแก้ปัญหาการทำวิจัยของอาจารย์ในมหาวิทยาลัย
 บุรพา พบว่า แนวทางการแก้ปัญหาการทำวิจัยของอาจารย์ คือ ลดภาระงานสอนของอาจารย์

1.4 ด้านการสนับสนุน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ

มหาวิทยาลัยมีการจัดโครงการอบรม/สัมมนาเกี่ยวกับการทำวิจัยตรงกับความต้องการของอาจารย์
 ที่ให้ความรู้เกี่ยวกับเทคนิควิธีและกระบวนการวิจัย อีกทั้งมีการอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับ
 ระยะเวลาในการยืม-คืนตำรา เอกสาร และรายงานการวิจัยจากห้องสมุด ซึ่งอาจารย์มีสิทธิในการยืม
 หนังสือได้นานเป็นเวลา 1 เดือน มีการจัดบริการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับความรู้และวิธีดำเนินการวิจัย
 ซึ่งสถาบันวิจัยและพัฒนาเปิดบริการให้คำปรึกษาด้านการวิจัย โดยที่มหาวิทยาลัยและนักวิจัยที่
 เชี่ยวชาญให้คำปรึกษาในเบื้องต้น และให้บริการจัดหาที่ปรึกษาผู้เชี่ยวชาญทั้งจากภายในและ
 ภายนอกมหาวิทยาลัย มีการประชาสัมพันธ์ระเบียบขั้นตอนการขอรับทุนให้อาจารย์ทราบอย่าง
 ท่วงถึงและต่อเนื่อง นอกจากนี้มีฐานข้อมูลสำหรับการศึกษาค้นคว้าที่ทันสมัย ซึ่งสามารถสืบค้น
 ได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว โดยเชฟเฟอร์ (Shaeffer. 1979: 10) กล่าวว่า การที่จะสร้างบรรยากาศ

การวิจัยที่ดีนั้นจะต้องมีปัจจัยสนับสนุนต่างๆ มาประกอบเข้าด้วยกัน ปัจจัยดังกล่าว ได้แก่ มีข้อมูลพื้นฐานเพียงพอและเชื่อถือได้ มีเอกสารตำราเพียงพอในการค้นคว้าทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง มีอุปกรณ์เครื่องมือที่อำนวยความสะดวกในการวิจัย และมีงบประมาณสำหรับการวิจัย จึงกล่าวได้ว่าหน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการวิจัยที่เป็นแหล่งจำเป็นพื้นฐานของการวิจัย ได้แก่ ห้องสมุด ศูนย์สารสนเทศ ห้องปฏิบัติการ เครื่องมืออุปกรณ์การวิจัย และศูนย์บริการคอมพิวเตอร์ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของจรัส สุวรรณเวลา; และคนอื่นๆ (2529: 190) กล่าวว่า นอกจากนโยบายระบบ กำลังคน และทุนแล้ว สิ่งจำเป็นพื้นฐานเพื่อพัฒนาการวิจัย ยังมีอีกหลายอย่าง เช่น ฐานข้อมูล ทั้งข้อมูลทุติยภูมิ และข้อมูลปฐมภูมิ ในรูปของห้องสมุด ศูนย์เอกสาร และศูนย์ข้อมูลต่างๆ ห้องปฏิบัติการ เครื่องมือ อุปกรณ์ต่างๆ และบริการคอมพิวเตอร์ ดังที่ศิริโรจน์ ผลพันธิน (2547: 106) ได้ศึกษาเรื่องรูปแบบการบริหารงานวิจัยของสถาบันอุดมศึกษา พบว่า ควรส่งเสริมและอำนวยความสะดวกให้นักวิจัยในรูปแบบต่างๆ ได้แก่ การจัดระบบการค้นคว้าข้อมูล เช่น ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ระบบฐานข้อมูล ระบบห้องสมุด เป็นต้น การจัดระบบให้คำปรึกษาจากผู้เชี่ยวชาญการวิจัย การจัดผู้ช่วยนักวิจัย การจัดระบบสถานที่/เครื่องมือ/อุปกรณ์ เช่น ห้องปฏิบัติการ ห้องทำงานวิจัย ห้องประชุมกลุ่มนักวิจัย คอมพิวเตอร์ คุรุภัณฑ์ เป็นต้น

2. ผลการศึกษาเปรียบเทียบสภาพการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต จำแนกตาม เพศ ระดับการศึกษา กลุ่มสาขาวิชา และประสบการณ์ในการทำวิจัย ผู้วิจัยขอเสนอการอภิปรายผลการวิจัย ดังนี้

2.1 สภาพการทำวิจัยของอาจารย์เพศชายและเพศหญิง มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตโดยรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากอาจารย์เพศชายและเพศหญิงทำงานในมหาวิทยาลัยที่มีสภาพแวดล้อมแบบเดียวกัน มีกิจกรรมที่เกี่ยวกับการทำวิจัยที่คล้ายคลึงกัน จึงทำให้สภาพการทำวิจัยของอาจารย์โดยรวมไม่แตกต่างกัน ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของศรีสุพรรณ ภิรมย์ทอง (2541: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องปัญหาและความต้องการในการทำงานวิจัยของอาจารย์และผู้ช่วยวิชาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า อาจารย์เพศชายและเพศหญิง มีปัญหาและความต้องการในการทำงานวิจัยโดยรวมไม่แตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า สภาพการทำวิจัยของอาจารย์เพศชายและเพศหญิงมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ด้านความรู้ ด้านทุนวิจัย และด้านเวลา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านการสนับสนุนไม่พบความแตกต่าง

ด้านความรู้ การที่อาจารย์เพศชายแตกต่างกับอาจารย์เพศหญิง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเพศชายอาจจะมีโอกาสที่จะศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับการวิจัย และโดยทั่วไปเพศชายมีลักษณะเป็นผู้นำซึ่งต้องมุ่งไฝ่ผลสัมฤทธิ์ทางหน้าที่การทำงานให้ต้องพัฒนาตนเองด้านต่างๆ รวมทั้งความรู้ ดังที่ภัสสร ลิมานนท์ (2544: 11) กล่าวว่า ครอบครัวและสังคมได้เปิดโอกาสให้เด็กชายมีเสรีภาพที่จะออกนอกบ้าน แสวงหาความเป็นผู้นำและความเป็นชายด้วยตัวเอง ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของบุบผา เป็ดทิพย์ (2543: 81) ได้ศึกษาเรื่องปัญหาและความต้องการใน

การทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล พบว่า อาจารย์เพศหญิงมีปัญหาในการทำวิจัยด้านความรู้มากกว่าอาจารย์เพศชาย และศรีสุพรรณ ภิรมย์ทอง (2541: 85) ได้ศึกษาเรื่องปัญหาและความต้องการในการทำงานวิจัยของอาจารย์และผู้ช่วยวิชาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า อาจารย์เพศชายมีความต้องการทำงานวิจัยมากกว่าอาจารย์เพศหญิง ในด้านความรู้เกี่ยวกับการทำงานวิจัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ด้านทุนวิจัย การที่อาจารย์เพศหญิงแตกต่างกับอาจารย์เพศชายทั้งนี้อาจเป็นเพราะเพศหญิงประเมินค่าใช้จ่ายในโครงการวิจัยไม่สูงมาก ในขณะที่เพศชายซึ่งมักมุ่งผลสัมฤทธิ์ที่สูงโดยจะเลือกทำโครงการวิจัยขนาดใหญ่ทำให้ต้องใช้เงินทุนวิจัยค่อนข้างสูง ดังที่จรัส สุวรรณเวลา; และคนอื่นๆ (2529: 145) กล่าวว่า โครงการวิจัยขนาดใหญ่มีเนื้อหาสหสาขาวิชา หรืออาจเจาะลึกเนื้อหาเฉพาะสาขาวิชาทำให้ใช้เงินทุนมาก ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของบุบผา เป็ดทิพย์ (2543: 85) ที่ได้ศึกษาเรื่องปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล พบว่า อาจารย์เพศชายและอาจารย์เพศหญิงมีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ด้านเวลา การที่อาจารย์เพศชายแตกต่างกับอาจารย์เพศหญิง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสภาพสังคมปัจจุบันเพศหญิงต้องทำงานนอกบ้าน รับผิดชอบดูแลครอบครัว และดูแลงานบ้าน ทำให้ไม่ค่อยมีเวลาเพียงพอในการทำวิจัย ขณะที่เพศชายสามารถจัดสรรเวลาที่จะเอื้อประโยชน์ต่อการทำวิจัยได้มากกว่าเพศหญิง ดังที่ภัสสร ลิมานนท์ (2544: 184) กล่าวว่า การเปลี่ยนแปลงของสังคมปัจจุบัน ทำให้สตรีต้องอกรับภาระนอกบ้านในฐานะผู้หารายได้เพิ่มเติมให้แก่ครอบครัว และพวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2523: 33) กล่าวว่า การจัดสรรเวลาในการสอนและการทำงานอื่นๆ ให้เหมาะสมเพื่อให้อาจารย์มีเวลาวิจัยมีส่วนสำคัญต่อการพัฒนางานวิจัยของสถาบันอุดมศึกษา เพราะในการวิจัยนั้นอาจารย์ต้องอาศัยเวลาเป็นอันมากนับตั้งแต่การเลือกเรื่องหรือปัญหาที่วิจัย การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลและการเขียนรายงานการวิจัย ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของบุบผา เป็ดทิพย์ (2543: 81) ได้ศึกษาเรื่องปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล พบว่า อาจารย์เพศหญิงมีปัญหาในการทำวิจัยด้านเวลามากกว่าอาจารย์เพศชาย

ส่วนด้านการสนับสนุนไม่พบความแตกต่าง ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากอาจารย์เพศชายและเพศหญิงมีสิทธิได้รับการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยอย่างเท่าเทียมกัน ดังที่ภัสสร ลิมานนท์ (2544: 28) กล่าวว่า ความแตกต่างทางธรรมชาติหรือความลดหลั่นในสังคมที่ต้องมีอยู่นั้น จะต้องไม่ส่งให้มนุษย์คนหนึ่งต้องขึ้นต่อผู้อื่น เหมือนกับเป็นเพียงปัจจัยที่นำไปสู่เป้าหมาย และจะต้องไม่ส่งผลให้มนุษย์ไม่สามารถพัฒนาศักยภาพของเขาอย่างเต็มที่เท่าที่ขีดขั้นทางสติปัญญาและจิตใจจะอำนวยให้ ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของบุบผา เป็ดทิพย์ (2543: 67) ที่ได้ศึกษาเรื่องปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล พบว่า อาจารย์เพศชายและอาจารย์เพศหญิงมีความต้องการด้านเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์ไม่แตกต่างกัน

2.2 สภาพการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตที่สำเร็จการศึกษาในระดับที่ต่างกันโดยรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโท และปริญญาเอก จึงมีความรู้ความเข้าใจในการทำวิจัยเพราะได้ศึกษาวิธีการทำวิจัย รวมทั้งได้ผ่านการฝึกปฏิบัติในการทำวิทยานิพนธ์ หรือสารนิพนธ์ตามหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา นอกจากนี้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (2548: ออนไลน์) ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ.2548 ว่าอาจารย์ผู้สอนหลักสูตรระดับปริญญาตรี และหลักสูตรระดับปริญญาโท ต้องเป็นผู้มีคุณวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาโทหรือเทียบเท่า และอาจารย์ผู้สอนหลักสูตรระดับปริญญาเอก ต้องมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของศรีสุพรรณ ภิรมย์ทอง (2541: 82) ที่ได้ศึกษาเรื่องปัญหาและความต้องการในการทำงานวิจัยของอาจารย์และผู้ช่วยวิชาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า อาจารย์ที่มีวุฒิการศึกษาแตกต่างกัน มีปัญหาและความต้องการในการทำงานวิจัยแต่ละด้านและโดยรวมทุกด้านไม่แตกต่างกัน และบุบผา เป็ดทิพย์ (2543: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล พบว่า อาจารย์ที่การศึกษาระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก มีความต้องการในการทำวิจัยโดยรวมไม่แตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านความรู้ และด้านทุนวิจัย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านเวลา และด้านการสนับสนุนไม่พบความแตกต่าง

ด้านความรู้ สภาพการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาเอกแตกต่างจากอาจารย์ที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี และระดับปริญญาโท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะอาจารย์ที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาเอกได้ผ่านการศึกษารายวิชาระเบียบวิธีการวิจัย และสถิติเพื่อการวิจัย และได้มีการฝึกปฏิบัติเพื่อการทำวิจัยจริงในส่วนของการทำงานวิทยานิพนธ์ หรือวิทยานิพนธ์เพื่อสำเร็จการศึกษา ส่วนอาจารย์ที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโทได้เรียนรายวิชาวิธีการวิจัย สัมมนาปัญหาและการวิจัย การศึกษาเฉพาะเรื่อง และโครงสร้างหลักสูตรปริญญาโทแบ่งการศึกษาเป็น 2 แผน แผน ก เน้นการทำวิจัยโดยมีการทำวิทยานิพนธ์ แผน ข เน้นการศึกษางานรายวิชา โดยไม่ต้องทำวิทยานิพนธ์แต่ต้องมีการค้นคว้าอิสระ ต่างจากอาจารย์ที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีซึ่งไม่ได้มีความรู้และประสบการณ์ดังกล่าว ดังที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (2548: ออนไลน์) ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ.2548 ว่าการศึกษาในระดับปริญญาเอกมีรายวิชาที่เกี่ยวกับการวิจัยโดยเน้นทั้งทฤษฎีและปฏิบัติ อีกทั้งโครงสร้างหลักสูตรปริญญาเอกเน้นการวิจัยเพื่อพัฒนานักวิชาการและนักวิชาชีพชั้นสูง คือ แบบ 1 เป็นแผนการศึกษาที่เน้นการวิจัยโดยมีการทำวิทยานิพนธ์ที่ก่อให้เกิดความรู้ใหม่ แบบ 2 เป็นแผนการศึกษาที่เน้นการวิจัยโดยมีการทำวิทยานิพนธ์ที่มีคุณภาพสูงและก่อให้เกิดความก้าวหน้าทางวิชาการและวิชาชีพ ซึ่งโดยวัตถุประสงค์

ของหลักสูตรปริญญาโทและปริญญาเอก มุ่งให้มีความสัมพันธ์สอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษา ระดับอุดมศึกษาของชาติ ปรัชญาของการอุดมศึกษา ปรัชญาของสถาบันอุดมศึกษา และมาตรฐาน วิชาการและวิชาชีพที่เป็นสากล เน้นการพัฒนา นักวิชาการและนักวิชาชีพที่มีความรู้ความสามารถ ระดับสูงในสาขาวิชาต่างๆ โดยกระบวนการวิจัยเพื่อให้สามารถบุกเบิกแสวงหาความรู้ใหม่ได้อย่างมี อิสระรวมทั้งมีความสามารถในการสร้างสรรค์จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ เชื่อมโยงและ บูรณาการศาสตร์ที่ตนเชี่ยวชาญกับศาสตร์อื่นได้อย่างต่อเนื่อง มีคุณธรรมและจรรยาบรรณทาง วิชาการและวิชาชีพ ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของสุภาพ คัมภีรานนท์ (2540: ออนไลน์) ที่ได้ศึกษาเรื่องปัญหาและการแก้ปัญหาการทำวิจัยของอาจารย์ในมหาวิทยาลัยบูรพา พบว่า ความรู้ความเข้าใจในงานวิจัย อาจารย์ทั้ง 3 กลุ่ม คือ อาจารย์วุฒิปริญญาเอก วุฒิปริญญาโท และวุฒิปริญญาตรี มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สำหรับอัญญา สุวรรณรัตน์ (2543: 51) ได้ศึกษาเรื่องความต้องการการพัฒนาการวิจัยด้านความรู้ ทักษะการวิจัย และเจตคติ ของอาจารย์ ในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พบว่า อาจารย์ที่มีวุฒิการศึกษาต่างกันมีความต้องการ การพัฒนาการวิจัยแตกต่างกัน และบุบผา เป็ดทิพย์ (2543: 86) ได้ศึกษาเรื่องปัญหาและความ ต้องการในการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล พบว่า อาจารย์ที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีกับอาจารย์ที่มีการศึกษาระดับปริญญาโท และปริญญาเอก มีปัญหาในการทำวิจัยแตกต่างกัน

และด้านทุนวิจัย สภาพการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีแตกต่างจากอาจารย์ที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโท และ ระดับปริญญาเอกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง ทั้งนี้อาจ เป็นเพราะอาจารย์ที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรียังไม่มีประสบการณ์ในการทำวิจัยเท่าที่ควร จึงเสนอโครงการวิจัยที่ใช้ทุนวิจัยตามความเหมาะสมของตนเอง เพื่อเป็นการเริ่มต้นฝึกหัดทำวิจัยจึง ได้รับการอนุมัติทุนสนับสนุน ประกอบกับอาจารย์ที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีโดยส่วนใหญ่ จะเป็นผู้ร่วมวิจัยในโครงการที่อาจารย์ที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโท และระดับปริญญาเอก เป็นหัวหน้าโครงการในการเสนอขอทุนวิจัย ส่วนอาจารย์ที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโท และระดับปริญญาเอก มีประสบการณ์การทำงานวิจัยโครงการวิจัยที่เสนอขอทุนเป็นลักษณะ การสร้างองค์ความรู้ใหม่ และต่อยอดงานวิจัยเดิม ซึ่งใช้งบประมาณค่อนข้างสูงการสนับสนุนทุนจึง อาจไม่ได้ตามที่เสนอขอ ดังที่วิจารณ์ พานิช (2546: 60) กล่าวว่า การจัดสรรทุนควรใช้ระบบ คุณธรรม (merit system) คือจัดให้ตามคุณภาพ และความสอดคล้องกับนโยบายลำดับความสำคัญ ด้านการวิจัยของมหาวิทยาลัย และต้องจัดสรรให้เพียงพอที่จะได้ผลงานที่มีคุณภาพ ผลการวิจัยนี้ สอดคล้องกับงานวิจัยของศรีสุพรรณ ภิรมย์ทอง (2541: 82) ที่ได้ศึกษาเรื่องปัญหาและความ ต้องการในการทำงานวิจัยของอาจารย์และผู้ช่วยวิชาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า อาจารย์ที่มีวุฒิการศึกษาแตกต่างกันมีความต้องการด้านทุนวิจัย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 และบุบผา เป็ดทิพย์ (2543: 79) ได้ศึกษาเรื่องปัญหาและความต้องการในการทำวิจัย

ของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล พบว่า ด้านการเงิน อาจารย์ที่มี การศึกษาระดับปริญญาตรีมีปัญหาในการทำวิจัยแตกต่างกับอาจารย์ที่มี การศึกษาระดับปริญญาโท

ส่วนด้านเวลา สภาพการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตที่สำเร็จ การศึกษาในระดับที่ต่างกันไม่พบความแตกต่าง ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ อาจ เนื่องมาจากอาจารย์ทุกคนมีภารกิจหน้าที่ต่างๆ เหมือนกัน และมหาวิทยาลัยได้กำหนดหน้าที่ของ อาจารย์ไว้อย่างชัดเจน ดังที่นพรัตน์ โพธิ์ศรีทอง; และคนอื่นๆ (ม.ป.ป. : 6) กล่าวว่า มหาวิทยาลัยกำหนดหน้าที่ของอาจารย์ไว้ดังนี้ 1)งานสอน 2)ทำแผนการสอน 3)ทำสื่อการสอน 4)ออกข้อสอบ 5)กำกับการสอน 6)ทำเอกสารประกอบการสอน ผลงานทางวิชาการ 7)งานวิจัย 8)เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา 9)ปฏิบัติงานตามคำสั่งของมหาวิทยาลัย 10)เข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัย ตามหมายที่กำหนด 11)งานบริการทางวิชาการให้กับสังคมและชุมชน 12)งานส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม และ13)งานอื่นๆ ที่มหาวิทยาลัยมอบหมาย จึงทำให้อาจารย์ทุกคนมีสภาพการวิจัยด้านเวลาไม่แตกต่างกัน ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของมานิดา เพชรรัตน์ (2529: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษา ปัญหาและความต้องการด้านการวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยในภาคใต้ พบว่า อาจารย์ที่มีวุฒิ ต่างกัน มีความต้องการด้านเวลาไม่แตกต่างกัน

และด้านการสนับสนุน สภาพการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏ สวนดุสิตที่สำเร็จการศึกษาในระดับที่ต่างกันไม่พบความแตกต่าง ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากมหาวิทยาลัยให้ความสำคัญกับอาจารย์ทุกคน โดยไม่ได้เน้นระดับการศึกษา ที่สำเร็จมาเป็นองค์ประกอบในการสนับสนุนการทำวิจัย ดังที่ภัสสร ลิมานนท์ (2544: 28,29) กล่าวว่า มนุษย์ทุกคนมีความเสมอภาคเท่าเทียมกัน และไม่ต้องการให้ความแตกต่างที่ปรุงแต่งขึ้น มาเป็นอุปสรรคมิให้มนุษย์ได้พัฒนาจนเต็มความถนัดและความสามารถ ให้ทุกคนได้พัฒนา ความสามารถซึ่งมีไม่เท่ากันได้อย่างเสมอภาคกัน และให้ทุกคนได้รับความพึงพอใจอย่างเสมอภาค กันในความต้องการที่แตกต่างกัน ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของมานิดา เพชรรัตน์ (2529: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาปัญหาและความต้องการด้านการวิจัยของอาจารย์ มหาวิทยาลัยในภาคใต้ พบว่า อาจารย์ที่มีวุฒิต่างกัน มีความต้องการด้านเครื่องมือและวัสดุอุปกรณ์ ไม่แตกต่างกัน

2.3 สภาพการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตสังกัดกลุ่มสาขาวิชา ที่ต่างกัน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความรู้ และด้านเวลา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านทุนวิจัย ด้านการสนับสนุนไม่พบความแตกต่าง

ด้านความรู้ สภาพการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตสังกัด กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์กายภาพ/ชีวภาพ แตกต่างจากอาจารย์สังกัดกลุ่มสาขาวิชาบริหารธุรกิจ/ พาณิชยศาสตร์/บัญชี/การจัดการ/การท่องเที่ยว/เศรษฐศาสตร์ และกลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์/ มนุษยศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนอื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง ทั้งนี้ อาจ เป็นเพราะอาจารย์สังกัดกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์กายภาพ/ชีวภาพ ได้ผ่านการศึกษาระดับ

บัณฑิตศึกษาที่ใช้ระยะเวลาในการศึกษา 5-6 ปี ซึ่งเป็นหลักสูตรที่เน้นการวิจัยปฏิบัติการในเชิงทดลองทางวิทยาศาสตร์ จึงทำให้อาจารย์มีความรู้ความเข้าใจในขั้นตอนและกระบวนการในการทำวิจัย ดังที่รวิวรรณ ชินะตระกูล (2538: 10) กล่าวว่า การวิจัยทางด้านวิทยาศาสตร์เป็น การศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับทางกายภาพ ทางด้านวัตถุ อุปกรณ์ต่างๆ เครื่องมือที่ใช้มีความแม่นยำใน ผลการวัด เช่น เครื่องมือในการวัดอุณหภูมิ แสง เสียง เป็นต้น ซึ่งการวิจัยนี้ถือว่าทุกสิ่งทุกอย่างมี เหตุมาก่อนจึงมีผล และความเชื่อหรือสิ่งที่เป็นจริง ๆ ตามธรรมชาติ ย่อมจะต้องทดสอบหรือพิสูจน์ได้ นอกจากนี้ผลการวิจัยต้องมีหลักฐานยืนยัน หรือจะต้องสอดคล้องกับสถานการณ์ที่เป็นจริงและเป็นที่ยอมรับแล้วเท่านั้น ซึ่งสอดคล้องกับเพ็ญแข แสงแก้ว (2541: 1) ที่กล่าวว่า การวิจัยเป็นการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ และข้อเท็จจริงอย่างมีหลักเกณฑ์ในการวิเคราะห์ปัญหาด้วยวิธีการทางวิทยาศาสตร์ (scientific method) โดยเริ่มตั้งแต่การกำหนดประเด็นปัญหา (problem) การตั้งสมมุติฐาน (hypothesis) การเก็บรวบรวมข้อมูล (data gathering) การวิเคราะห์ข้อมูล (data analysis) การแปลความหมายจากผลการวิเคราะห์ (interpretation) และสรุปผล (conclusion) ซึ่งกิจกรรมต่างๆ เหล่านี้ ต้องกระทำอย่างต่อเนื่องและเชื่อมโยงกันอย่างมีระเบียบแบบแผนกฎเกณฑ์ เพื่อให้ได้มาซึ่งคำตอบอันถูกต้องตรงกับประเด็นปัญหาที่ตั้งไว้ ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของสุภาพ คัมภีรานนท์ (2540: ออนไลน์) ที่ได้ศึกษาเรื่องปัญหาและการแก้ปัญหาการทำวิจัยของอาจารย์ในมหาวิทยาลัยบูรพา พบว่า ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับงานวิจัยของอาจารย์ที่สังกัดคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ กับคณะวิทยาศาสตร์มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนอัญนา สุวรรณรัตน์ (2543: 50) ได้ศึกษาเรื่องความต้องการการพัฒนาการวิจัยด้านความรู้ทักษะการวิจัย และเจตคติของอาจารย์ ในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พบว่า อาจารย์สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลมีความต้องการการพัฒนาการวิจัยทุกด้านในระดับมาก

ด้านเวลา สภาพการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตสังกัดกลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์/มนุษยศาสตร์แตกต่างจากอาจารย์สังกัดกลุ่มสาขาวิชาครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ และกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์กายภาพ/ชีวภาพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคนอื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะอาจารย์สังกัดกลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์/มนุษยศาสตร์ มีรายวิชาสอนที่เน้นทฤษฎีโดยกระบวนการและวิธีการสอนเป็นลักษณะบรรยายส่วนใหญ่ ทำให้อาจารย์สามารถจัดสรรเวลาทำงานวิจัยและการเดินทางไปทำงานวิจัยหรือไปเก็บข้อมูลนอกมหาวิทยาลัยหรือต่างจังหวัดโดยไม่มีผลกระทบต่อการสอน แต่อาจารย์สังกัดกลุ่มสาขาวิชาครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ สอนหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย หลักสูตร 5 ปี ที่รายวิชาเน้นทั้งทฤษฎีและปฏิบัติ และต้องมียานนิเทศนักศึกษาฝึกสอน จึงทำให้อาจารย์มีภาระในการสอนมาก ส่วนอาจารย์สังกัดกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์กายภาพ/ชีวภาพ มีรายวิชาการสอนส่วนใหญ่เน้นฝึกปฏิบัติในห้องทดลอง โดยอาจารย์ทำหน้าที่ควบคุมดูแลนักศึกษาในระหว่างปฏิบัติการทดลองอย่างใกล้ชิด จึงทำให้การจัดสรรเวลาทำงานวิจัยเป็นไปด้วยความยากลำบาก ดังที่พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2523: 33) กล่าวไว้ว่าการจัดสรรเวลาในการสอนและการทำงานอื่นๆ ให้เหมาะสมเพื่อให้อาจารย์มีเวลาวิจัยมีส่วนสำคัญต่อการพัฒนางานวิจัยของสถาบันอุดมศึกษา เพราะในการวิจัยนั้นอาจารย์

ต้องอาศัยเวลาเป็นอันมากนับตั้งแต่การเลือกเรื่องหรือปัญหาที่วิจัย การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลและการเขียนรายงานการวิจัย สอดคล้องกับ พิเชฐ ดุรงคเวโรจน์; จิตตภัทร เครือวรรณ; และคนอื่นๆ (2546: 109) ได้ทำการศึกษาเรื่องบทบาทอุดมศึกษาในระบบวิจัยแห่งชาติ พบว่า อาจารย์ในมหาวิทยาลัยมีภาระงานสอนค่อนข้างมาก การประเมินผลงานของอาจารย์ขึ้นอยู่กับภาระงานสอน อาจารย์ส่วนใหญ่จึงให้ความสำคัญกับงานสอนเป็นหลัก และหากมีงานวิจัยเสริมเข้ามาอาจารย์ส่วนใหญ่จึงมีความรู้สึกเหมือนเป็นภาระที่เพิ่มขึ้นจึงเป็นผลต่อคุณภาพของงานวิจัย และเวลาที่ใช้ในการทำวิจัยก็จะถูกแบ่งมาจากเวลาที่ควรใช้กับงานสอนซึ่งจะมีผลต่อคุณภาพของงานสอนด้วย และมานิดา เพชรรัตน์ (2529: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาปัญหาและความต้องการด้านการวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยในภาคใต้ พบว่า อาจารย์ที่สอนในคณะต่างกันมีความต้องการด้านการวิจัยไม่แตกต่างกัน

ส่วนด้านทุนวิจัย สภาพการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต สังกัดกลุ่มสาขาวิชาที่ต่างกันไม่พบความแตกต่าง ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากมหาวิทยาลัยมีนโยบายสนับสนุนทุนวิจัยให้แก่อาจารย์ทุกคนในการทำวิจัย และอาจารย์ทุกคนมีสิทธิ์เสนอโครงการวิจัยเพื่อขอรับทุนวิจัยโดยไม่จำกัดกลุ่มสาขาวิชาที่อาจารย์สังกัด ดังที่ จรัส สุวรรณเวลา; และคนอื่นๆ (2529: 116) กล่าวว่า ทรัพยากรที่จำเป็นยิ่งคือทุนวิจัย ทุนวิจัยจะต้องมีเพื่อสนองความต้องการการวิจัยในทิศทางและวัตถุประสงค์ต่างๆ และยังจำเป็นต้องมีทุนวิจัยที่ใช้เพื่อสร้างความสามารถของคนด้วย ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของมานิดา เพชรรัตน์ (2529: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาปัญหาและความต้องการด้านการวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยในภาคใต้ พบว่า อาจารย์ที่สอนในคณะต่างกันมีความต้องการด้านการวิจัยไม่แตกต่างกัน

และด้านการสนับสนุน สภาพการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตสังกัดกลุ่มสาขาวิชาที่ต่างกันไม่พบความแตกต่าง ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากมหาวิทยาลัยสนับสนุน และส่งเสริมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัยของอาจารย์ในทุกสังกัดกลุ่มสาขาวิชา และเปิดโอกาสให้อาจารย์ต่างสังกัดกลุ่มสาขาวิชา มีสิทธิ์ในการทำวิจัยร่วมกัน ดังที่ศิริโรจน์ ผลพันธิน (2547: 109) กล่าวว่า ควรส่งเสริมให้ใช้ทรัพยากรสำหรับการทำวิจัยร่วมกันให้มากที่สุด ตลอดจนการแลกเปลี่ยนบุคลากรการวิจัย ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของวรรณวิภา จตุชัย; มาลี บุษยะมา; และคนอื่นๆ (2542: 63) ที่ได้ศึกษาเรื่องรายงานการวิจัยเรื่องความต้องการในการทำงานวิจัยของอาจารย์สถาบันราชภัฏสวนดุสิต ปีการศึกษา 2539 พบว่า อาจารย์ที่สังกัดคณะต่างกัน มีความต้องการในการทำงานวิจัยไม่แตกต่างกัน และมานิดา เพชรรัตน์ (2529: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาปัญหาและความต้องการด้านการวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยในภาคใต้ พบว่า อาจารย์ที่สอนในคณะต่างกันมีความต้องการด้านการวิจัยไม่แตกต่างกัน

2.4 สภาพการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตที่มีประสบการณ์ในการทำวิจัยที่ต่างกัน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านความรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เช่นกัน ส่วนด้านทุนวิจัยด้านเวลา และด้านการสนับสนุนไม่พบความแตกต่าง

ด้านความรู้ อาจารย์ที่เคยทำวิจัยมากกว่า 2 เรื่อง มีสภาพการทำวิจัยแตกต่างจากอาจารย์ที่ไม่เคยทำวิจัย และอาจารย์ที่เคยทำวิจัย 1-2 เรื่องอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะอาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการทำวิจัยมากกว่า เคยผ่านปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ในการวิจัย และได้เรียนรู้พร้อมทั้งหาทางแก้ไขปัญหาเหล่านั้นให้สำเร็จลงจนกระทั่งประสบผลสำเร็จ และได้เพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับการทำวิจัย ดังที่จรัส สุวรรณเวลา (2545: 36) กล่าวว่า การเรียนรู้จากประสบการณ์ต้องอาศัยการสังเกต การสืบสอบ การทดสอบ ทดลอง ที่ใช้วิจารณ์ญาณเป็นฐาน เพื่อให้ประสบการณ์ที่ได้รับเป็นการเรียนรู้อย่างถูกต้อง สามารถสร้างทฤษฎี สมมุติฐาน หรือหลักการขึ้นได้จากประสบการณ์ที่ได้รับ นอกจากนี้เบส (Best. 1981: 3) กล่าวว่า การวิจัยมีจุดเน้นที่กระบวนการแสวงหาความรู้ เป็นกระบวนการแก้ปัญหาอย่างมีเหตุผลเป็นระบบ ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของบุบผา เป็ดทิพย์ (2543: บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาเรื่องปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล พบว่า อาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการทำวิจัย และอาจารย์ที่ไม่มีประสบการณ์ในการทำวิจัยมีปัญหาในการทำวิจัย ด้านความรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และศรีสุพรรณ ภิรมย์ทอง (2541: 88) ได้ศึกษาเรื่องปัญหาและความต้องการในการทำงานวิจัยของอาจารย์และผู้ช่วยวิชาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า อาจารย์ที่เคยทำงานวิจัย 1 เรื่อง หรือไม่เคยทำวิจัยมีปัญหาในการทำงานวิจัยในด้านความรู้เกี่ยวกับการทำงานมากกว่าอาจารย์ที่เคยทำงานวิจัยมากกว่า 1 เรื่องอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนด้านทุนวิจัย สภาพการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตที่มีประสบการณ์ในการทำวิจัยที่ต่างกันไม่พบความแตกต่าง ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการที่อาจารย์เคยทำวิจัย หรือไม่เคยทำวิจัย ต่างก็มีความต้องการที่จะหาประสบการณ์ในการทำวิจัย ฉะนั้นทุนวิจัยจึงเป็นสิ่งที่กระตุ้นให้อาจารย์ทำวิจัยกันมากขึ้น ดังที่ศิโรจน์ ผลพันธิน (2547: 105) กล่าวว่า ควรเพิ่มแรงจูงใจในการทำวิจัยเพื่อกระตุ้นให้อาจารย์ทำวิจัยโดยการจัดระบบค่าตอบแทนนักวิจัยให้สูงขึ้น เป็นไปในทำนองเดียวกันกับพิเชฐ ดุรงคเวโรจน์; จิตตภัทร เครือวรรณ; และคนอื่นๆ (2546: 109) กล่าวว่า สิ่งที่เป็นแรงจูงใจให้อาจารย์ทำวิจัยเป็นเงินสนับสนุนงานวิจัยที่ช่วยเพิ่มรายได้ให้อาจารย์ในมหาวิทยาลัย ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของศรีสุพรรณ ภิรมย์ทอง (2541: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องปัญหาและความต้องการในการทำงานวิจัยของอาจารย์และผู้ช่วยวิชาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า อาจารย์ที่มีประสบการณ์ด้านการวิจัยต่างกัน มีปัญหาและความต้องการในการทำงานวิจัยโดยรวมไม่แตกต่างกัน

ด้านเวลา สภาพการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตที่มีประสบการณ์ในการทำวิจัยที่ต่างกันไม่พบความแตกต่าง ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากมหาวิทยาลัยอนุญาตให้เวลาทำวิจัยแก่อาจารย์ตามสิทธิประโยชน์ ซึ่งระยะเวลาของโครงการวิจัยจะเป็นไปตามตารางปฏิบัติงานที่อาจารย์เป็นผู้กำหนดเอง และขอบเขตระยะเวลาขึ้นอยู่กับลักษณะงานวิจัย โดยไม่นำประสบการณ์ในการทำวิจัยมาประกอบการพิจารณา ดังที่จรัส สุวรรณเวลา; และคนอื่นๆ (2529: 127) กล่าวว่า ตารางปฏิบัติงานเป็นขั้นตอนของการปฏิบัติงานโดยกำหนดระยะเวลาของแต่ละส่วนไว้ นอกจากจะทำให้ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนที่คิดไว้อย่างไม่สับสนแล้ว ยังกระตุ้นให้ทำงานเสร็จทันเวลา และผลการวิจัยนี้ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของบุบผา เป็ดทิพย์(2543: บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาเรื่องปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล พบว่า อาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการทำวิจัย และอาจารย์ที่ไม่มีประสบการณ์ในการทำวิจัยมีความต้องการในการทำวิจัยด้านเวลาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

และด้านการสนับสนุน สภาพการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตที่มีประสบการณ์ในการทำวิจัยที่ต่างกันไม่พบความแตกต่าง ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากมหาวิทยาลัยจัดโครงการอบรม/สัมมนาเกี่ยวกับการวิจัย จัดบริการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับความรู้และวิธีดำเนินการวิจัย และจัดสัมมนา Researcher Club โดยอาจารย์ที่ไม่เคยทำวิจัย เคยทำวิจัย 1-2 เรื่อง หรือเคยทำวิจัยมากกว่า 2 เรื่อง ก็สามารถเข้าร่วมแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์การวิจัย ดังที่ศิริโรจน์ ผลพันธิน (2547: 105) กล่าวว่า ควรสร้างบรรยากาศในการทำวิจัยเพื่อสร้างความตื่นตัวด้านการวิจัยขึ้นภายในสถาบัน โดยการจัดให้มีกิจกรรมสร้างสรรค์ต่างๆ ได้แก่ การจัดตั้งชมรมนักวิจัย การจัดทำวารสารสโมสร การจัดสนทนาแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์การวิจัยทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ เช่น สัมมนาวิจัย การประชุมวิจารณ์ข้อเสนอโครงการ การประชุมอภิปรายกระบวนการวิจัย เป็นต้น และการเชิญชวนนักวิจัยต่างสถาบันมาพบปะสังสรรค์หรือวิจารณ์ผลงานวิจัย ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของศรีสุพรรณ ภิรมย์ทอง (2541: 82) ที่ได้ศึกษาเรื่องปัญหาและความต้องการในการทำงานวิจัยของอาจารย์และผู้ช่วยวิชาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า อาจารย์ที่มีประสบการณ์ด้านการวิจัยต่างกัน มีความต้องการในการทำงานวิจัยด้านวัสดุอุปกรณ์เพื่อการวิจัย และด้านการส่งเสริมสนับสนุนจากผู้บังคับบัญชาและหน่วยงานไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากการศึกษาสภาพการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ด้านความรู้ จากผลการวิจัยพบว่า สภาพการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก เพื่อให้สภาพการทำวิจัยของอาจารย์ด้านความรู้มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น มหาวิทยาลัยควรสร้างเสริม และเพิ่มพูนความรู้โดยจัดอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการวิเคราะห์และประมวลผลข้อมูลทางสถิติ การอบรมให้ความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับสถิติที่ใช้ในการวิจัย การแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติจากคอมพิวเตอร์ รวมถึงวิธีการเขียนบทความเพื่อเผยแพร่ผลงานการวิจัยในวารสารทางวิชาการ วิธีเขียนโครงการเพื่อขอทุนสนับสนุนการทำวิจัยจากมหาวิทยาลัยและหน่วยงานภายนอก และทราบถึงกฎ ระเบียบ ข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัย
2. ด้านทุนวิจัย จากผลการวิจัยพบว่า สภาพการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง เพื่อให้สภาพการทำวิจัยของอาจารย์ด้านทุนวิจัยมีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น มหาวิทยาลัยควรกำหนดเกณฑ์การจัดสรรทุนเพื่อการวิจัยที่ชัดเจน ลดขั้นตอนในการอนุมัติทุนสนับสนุนการวิจัยให้เร็วขึ้น อนุมัติทุนสนับสนุนการวิจัยตามที่เสนอขอ และประชาสัมพันธ์แหล่งทุนวิจัยให้อาจารย์ทราบอย่างทั่วถึงและสม่ำเสมอ
3. ด้านเวลา จากผลการวิจัยพบว่า สภาพการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง เพื่อให้สภาพการทำวิจัยของอาจารย์ด้านเวลามีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น มหาวิทยาลัยควรกำหนดภาระงานของการสร้างสรรค์ผลงานวิจัยให้ชัดเจน เพื่อกระตุ้นให้อาจารย์สร้างสรรค์ผลงานวิจัยมากขึ้น ผู้บังคับบัญชาส่งเสริมและสนับสนุนการปฏิบัติงานวิจัยในทุกขั้นตอน เช่น ลดภาระงานสอน/งานประจำ/งานอื่นๆ ให้อาจารย์ที่มีโครงการวิจัยหรือกำลังอยู่ในขั้นตอนดำเนินการวิจัยมีเวลาในการทำวิจัย ผ่อนผันเรื่องการลงเวลาปฏิบัติงานประจำวันให้แก่อาจารย์ที่ทำวิจัย และอนุญาตให้เวลาแก่อาจารย์ที่ทำวิจัยในการเดินทางไปทำวิจัยหรือไปเก็บข้อมูลนอกมหาวิทยาลัยและ/หรือต่างจังหวัด
4. ด้านการสนับสนุน จากผลการวิจัยพบว่า สภาพการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก เพื่อให้สภาพการทำวิจัยของอาจารย์ด้านการสนับสนุน มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น มหาวิทยาลัยควรมีตำราและเอกสารให้เพียงพอสำหรับการค้นคว้าวิจัยในห้องสมุดมหาวิทยาลัย มีการให้บริการด้านการประมวลผล/วิเคราะห์ข้อมูลทางคอมพิวเตอร์ ส่งเสริมการเผยแพร่ผลงานวิจัยเพื่อตีพิมพ์หรือนำเสนอในการประชุมสัมมนาทั้งในระดับชาติและนานาชาติ และเปิดโอกาสให้ผู้เชี่ยวชาญจากภายนอกทั้งที่มาจากมหาวิทยาลัย นักวิชาการอิสระ รวมทั้งภาคเอกชนและผู้เชี่ยวชาญจากต่างประเทศเข้ามาร่วมกิจกรรมวิจัยในมหาวิทยาลัยอย่างเต็มรูปแบบมากขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษารูปแบบเกี่ยวกับการพัฒนาสมรรถนะในการทำวิจัยของอาจารย์
เพศหญิง
2. ควรมีการศึกษาแรงจูงใจในการทำวิจัยของอาจารย์ เพื่อหาแนวทางนโยบายใน
การส่งเสริมสนับสนุนการทำวิจัยของอาจารย์

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กัลยา ชนะภัย. (2547). การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของบุคลากร คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2541). มหาวิทยาลัยที่ทางแยกจุดประกายวิสัยทัศน์อุดมศึกษาไทย ในอนาคต. กรุงเทพฯ: บริษัท ชัคเชสมิเดีย จำกัด.
- จรัส สุวรรณเวลา; และคนอื่นๆ. (2529). บนเส้นทางสู่มหาวิทยาลัยวิจัย. กรุงเทพฯ: ม.ป.พ.
- จรัส สุวรรณเวลา. (2545). ระบบวิจัยโลกกับระบบวิจัยไทย. กรุงเทพฯ: บริษัท ดีไซน์ จำกัด.
- จรัส สุวรรณเวลา. (2545). อุดมศึกษาไทย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จิตราภา กุณฑลบุตร. (2550). การวิจัยสำหรับนักวิจัยรุ่นใหม่. กรุงเทพฯ: บริษัทสหธรรมมิก จำกัด.
- จิรพันธ์ อรรถจินดา; และภานี แสนเจริญ. (2544). ระบบการวิจัยของประเทศ. กรุงเทพฯ: กองนโยบายและวางแผนการวิจัย สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.
- ฉัตรชัย บุษบงศ์. (2551, 21 มกราคม). สัมภาษณ์โดย ประภาวรรณ สมุทรเผ่าจินดา ที่ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- ชาลี ศรีนวล. (2547). การพัฒนาศักยภาพการวิจัยของอาจารย์สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตภาคใต้. รายงานการวิจัย สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตภาคใต้. สืบค้นเมื่อ 11 มีนาคม 2552, จาก http://202.28.18.231//dcms/dccheck.php?Int_code=48&RecId=31&obj_id=44&showmenu=no
- เดวิด เคมปี. (2543). องค์ความรู้และนวัตกรรม: นโยบายด้านการวิจัยและการพัฒนาการวิจัย ระดับอุดมศึกษาในประเทศไทยออสเตรเลีย. แปลโดย สุกัญญา โฉววิไลกุล. กรุงเทพฯ: บริษัท พิมพ์ดีการพิมพ์ จำกัด.
- ทบวงมหาวิทยาลัย. (2532). รายงานการศึกษาสถาบันอุดมศึกษาสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ: ม.ป.พ.
- ทิพวรรณ บุญย์เพิ่ม; และคนอื่นๆ. (2542). การสำรวจสภาพ ปัญหา และความต้องการในการทำวิจัย ของอาจารย์ในระบบ การเรียนการสอนทางไกลของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. สืบค้นเมื่อ 25 กันยายน 2550, จาก <http://www.stou.ac.th/Thai/Research/Group2/research04.asp>
- ธีรวุฒิ เอกะกุล. (2544). ระเบียบวิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 2. อุบลราชธานี: วิทยาการพิมพ์.
- นพรัตน์ โพธิ์ศรีทอง; และคนอื่นๆ. (ม.ป.ป.). สิทธิและหน้าที่ เรือนำรู้สำหรับบุคลากร มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.

- บุบผา เป็ดทิพย์. (2543). ปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชน ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ประพิณ วัฒนกิจ; และคนอื่น ๆ. (2542). ระเบียบวิธีวิจัย : วิจัยสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ: ม.ป.พ. ผดุงชาติ สุวรรณวงศ์; และไพฑูรย์ สินลารัตน์. (2542). ทิศทางการปฏิรูปอุดมศึกษาของโลกใน ศตวรรษที่ 21. กรุงเทพฯ: บริษัท ที.พี. พรินท์ จำกัด.
- พงษ์พัชรินทร์ พุฒินะ. (2545). กลยุทธ์การพัฒนาวัฒนธรรมวิจัยของอาจารย์ สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ. วิทยานิพนธ์ ค.ด. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. สืบค้น เมื่อ 25 กันยายน 2550, จาก <http://cuir.car.chula.ac.th/handle/123456789/345>
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2523). เครื่องมือและวิธีการเก็บข้อมูลสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2540). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พิเชฐ ดุรงคเวโรจน์; จิตตภัทร เครือวรรณ; และคนอื่น ๆ. (2546). บทบาทอุดมศึกษาในระบบวิจัยแห่งชาติ. กรุงเทพฯ: ทบวงมหาวิทยาลัย สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย มูลนิธิสาธารณสุขแห่งชาติ (มสช.).
- เพ็ญแข แสงแก้ว. (2541). การวิจัยทางสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ภัทรา นิคมมานนท์. (2539). ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการวิจัย. กรุงเทพฯ: บริษัท อักษราพัฒนา จำกัด.
- ภัสสร ลิมานนท์. (2544). บทบาทเพศ สถานภาพสตรี กับการพัฒนา. กรุงเทพฯ: วิทยาลัยประชากรศาสตร์.
- มนตรี จุฬาวรรณ. (2537). ระบบการวิจัยและพัฒนาในประเทศไทย. กรุงเทพฯ: สำนักกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.).
- มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต. (2549). รายงานผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2549. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยฯ.
- มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต. (ม.ป.ป.). วิสัยทัศน์และแนวทางการบริหารราชการของ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต (2548-2551). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยฯ.
- มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต กองนโยบายและแผน. (2550). ข้อมูลพื้นฐาน ประจำปีงบประมาณ 2550. กรุงเทพฯ: กองนโยบายและแผน มหาวิทยาลัยฯ.
- มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต สถาบันวิจัยและพัฒนา. (2549). ควบคุมภายในของสถาบันวิจัยและพัฒนา ปีการศึกษา 2549. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยฯ.

- มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต สถาบันวิจัยและพัฒนา. (2548). รายงานผลการดำเนินงานของสถาบันวิจัยและพัฒนา. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยฯ.
- มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต สถาบันวิจัยและพัฒนา. (2550). คู่มือการปฏิบัติงานปีการศึกษา 2550. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยฯ.
- มานิดา เพชรรัตน์. (2529). การศึกษาปัญหาและความต้องการด้านการวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยในภาคใต้. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. สงขลา: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตสงขลา. ถ่ายเอกสาร.
- รวีวรรณ ชินะตระกูล. (2538). วิธีวิจัยการศึกษา. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- รุ่งเกียรติ แก้วเพชร. (2550, 19 ตุลาคม). สัมภาษณ์โดย ประภาวรรณ สมุทรเผ่าจินดา ที่มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- วรรณวิภา จตุชัย; มาลี บุษยะมา; และคนอื่น ๆ. (2542). รายงานการวิจัยเรื่องความต้องการในการทำงานวิจัยของอาจารย์สถาบันราชภัฏสวนดุสิต ปีการศึกษา 2539. สำนักวิจัยมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- วิจารณ์ พานิช. (2546). การบริหารงานวิจัยแนวคิดจากประสบการณ์. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.).
- ศิริชัย กาญจนวาสี; ทวีวัฒน์ ปิตยานนท์; และดิเรก ศรีสุขโข. (2540). การเลือกใช้สถิติที่เหมาะสมสำหรับการวิจัย. กรุงเทพฯ: บริษัท พชรกานต์พับลิเคชั่น จำกัด.
- ศิโรจน์ ผลพันธิน. (2547). รูปแบบการบริหารงานวิจัยของสถาบันอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ: บริษัท กราฟฟิค สปေး จำกัด.
- ศรีสุพรรณ ภิรมย์ทอง. (2541). ปัญหาและความต้องการในการทำงานวิจัยของอาจารย์และผู้ช่วยวิชาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต. (2550). นโยบายด้านการวิจัยและกลยุทธ์การดำเนินงาน. สืบค้นเมื่อ 12 สิงหาคม 2550, จาก http://dusithost.dusit.ac.th/~research/e-book/policy_new.pdf
- สมศักดิ์ เจริญพูล. (2550, 19 ตุลาคม). สัมภาษณ์โดย ประภาวรรณ สมุทรเผ่าจินดา ที่มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2550). กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2551-2565). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2548). ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ.2548. สืบค้นเมื่อ 11 มีนาคม 2552, จาก <http://www.mua.go.th/users/he-commission/doc/law/ministry%20law/1-5%20post%20graduate%20degree%20standard.pdf>

- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2548). *ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ.2548*. สืบค้นเมื่อ 11 มีนาคม 2552, จาก http://www.mua.go.th/users/bhes/catalog_h/StdEdu/LawBse/03.PDF
- สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ. (2544). *นโยบายและแนวทางการวิจัยของชาติ ฉบับที่ 6 (พ.ศ.2545-2549)*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ. (2550). *คู่มือนโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ (พ.ศ.2551-2553)*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ กองนโยบายและวางแผนการวิจัย. (2545). *สรุปรายงานการวิจัย ระบบการวิจัยและพัฒนาในภาครัฐ อุดมศึกษาและเอกชน : สถานภาพและปัญหาของระบบตามระดับและลำดับความสำคัญของปัญหา*. กรุงเทพฯ: กองนโยบายและวางแผนการวิจัย สำนักงาน.
- สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา. (2549). *คู่มือการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษา*. กรุงเทพฯ: บริษัท จุฑทอง จำกัด.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2545). *แผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ.2545-2559)*. กรุงเทพฯ: บริษัท พรักหวานกราฟฟิค จำกัด.
- สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. (2538). *ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์*. กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- สุภัทรา ปานสุวรรณจิตร; และชัยรัตน์ ปานสุวรรณจิตร. (2542). *ปัจจัยการทำวิจัยของอาจารย์วิทยาเขตภาคพายัพก่อนออกนอกกระบบ*. สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตภาคพายัพ เชียงใหม่. สืบค้นเมื่อ 14 สิงหาคม 2550, จาก http://dcms.thailis.or.th/dcms/browse.php?option=show&browse_type=title&titleid=71427
- สุภาพ คัมภีรานนท์. (2540). *ปัญหาและการแก้ปัญหาการทำวิจัยของอาจารย์ในมหาวิทยาลัยบูรพา*. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (สาขาการบริหารการศึกษา). ชลบุรี: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยบูรพา. สืบค้นเมื่อ 14 สิงหาคม 2550, จาก http://dcms.thailis.or.th/dcms/browse.php?option=show&browse_type=title&titleid=15229
- สุเมธ แยม์นุ่น. (2547). *แนวคิดเกี่ยวกับนโยบายและทิศทางการวิจัยในสถาบันอุดมศึกษา*. สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา: ณ โรงแรมสิดาร์สอร์ท จังหวัดนครนายก วันที่ 20 ตุลาคม 2547. สืบค้นเมื่อ 24 กรกฎาคม 2549, จาก http://www.arc.dusit.ac.th/be/data/p5/data_information/a5.pdf

- ไสว นัยปราโมทย์. (2545). *สถานภาพในการทำวิจัยของอาจารย์สังกัดสถาบันราชภัฏภาคเหนือตอนบน*. ปริญญาโท ศศ.ม. (การวิจัยและพัฒนาท้องถิ่น). เชียงราย: สำนักบัณฑิตวิทยาลัย สถาบันราชภัฏเชียงราย. สืบค้นเมื่อ 14 สิงหาคม 2550, จาก http://dcms.thailis.or.th/dcms/browse.php?option=show&browse_type=title&titleid=79510
- อมรวิรัช นาคทรรพ. (2547). *ปฏิรูประบบวิจัย เคลื่อนสังคมไทยด้วยความรู้: ข้อเท็จจริงและข้อเสนอเพื่อการปฏิรูประบบวิจัยของประเทศ*. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย มูลนิธิสาธารณสุขแห่งชาติ (มสช.) ทบวงมหาวิทยาลัย.
- อจันรา ถาวร. (2545). *แรงจูงใจในการทำวิจัยของอาจารย์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง*. ปริญญาโท คอ.ม. (การบริหารอาชีวศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. ถ่ายเอกสาร.
- อจนา สุวรรณรัตน์. (2543). *ความต้องการการพัฒนาการวิจัยด้านความรู้ ทักษะการวิจัย และเจตคติของอาจารย์ในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล*. ปริญญาโท กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อลงกรณ์ เกิดเนตร. (2551, 11 มกราคม). สัมภาษณ์โดย ประภาวรรณ สมุทรเผ่าจินดา ที่มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- Best, John W. (1981). *Research in Education*. 4th ed. Englewood Cliffs, NJ: Prentice Hall.
- Cronbach, Lee Joseph. (1970). *Essentials of Psychological Testing*. 3rd ed. New York: Harper and Row.
- Ferguson, George A. (1971). *Statistical Analysis in Psychology and Education*. 3rd ed. New York: McGraw-Hill Book Co.
- Jackson, Dale R. (1974). *A Study of University Administrations Perceptions Related to the Factors of Herzberg's Motivation Hygiene Theory*. Dissertation Abstracts International. 35(5): 7560-A; October.
- Jess, Stein. (1956). *The American College Dictionary*. New York: Random House.
- Shaeffer, Sheldon F (1979). *Increasing National Capacity for Education Research : Issue Dynamic and Alternatives Prepared for the Research Review and Advisory Group*. Ottawa : International Development Research Centre.
- Sowell, Evelyn J. (1982). *Research Methods in Education*. Belmont: Wadsworth.
- Yamane, Taro. (1976). *Statistics; An Introductory Analysis*. New York: Harper and Row.

ภาคผนวก ก

หนังสือขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

ที่ ศบ 0519.12/8813

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

31 กรกฎาคม 2551

เรื่อง ขอกความอนุเคราะห์เพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

เนื่องด้วย นางสาวประภาวรรณ สมุทรเผ่าจินดา นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “สภาพการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์อัจฉรา วัฒนาณรงค์ และ อาจารย์สุพร ตั้งสมวรพงษ์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย โดยขอให้อาจารย์ในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต จำนวน 50 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามสภาพการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

ในระหว่างเดือนสิงหาคม - กันยายน 2551

จึงเรียนมาเพื่อขอกความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวประภาวรรณ สมุทรเผ่าจินดา ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5730

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 086-173-3191

ที่ ศธ 0519.12/๗41๘

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

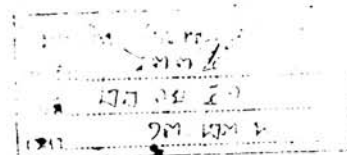
สถาบันวิจัยและพัฒนา	
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต	
เลขที่รับ	433 19.991
23	433 19.991
วันที่	17.45
ชื่อ	กนก

/๕ กันยายน 2551

สถาบันวิจัยฯ

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

เนื่องด้วย นางสาวประภาวรรณ สมุทรเผ่าจินดา นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “สภาพการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์อัมมรา วัฒนานรงค์ และ อาจารย์สุพร ตั้งสมรพงษ์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้อาจารย์ในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ตอบแบบสอบถามสภาพการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ในระหว่างเดือนกันยายน - ตุลาคม 2551

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวประภาวรรณ สมุทรเผ่าจินดา ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

มณฑกนก
มณฑกนก

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

22/๙๕๔

ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1009 ต่อ 5730

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 086-173-3191

ภาคผนวก ข
หนังสือเชิญและรายชื่อผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจสอบความเที่ยงตรง
ของแบบสอบถาม

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โทร. 5730

ที่ ศธ 0519.12/3074

วันที่ 19 มีนาคม 2551

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวประภาวรรณ สมุทรเผ่าจินดา นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์เรื่อง “สภาพการทำวิจัยของอาจารย์ในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์อัจฉรา วัฒนารงค์ และอาจารย์สุพร ตั้งสมรพงษ์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ รองศาสตราจารย์ภา ศรีไพโรจน์ และ อาจารย์จารุวรรณ สกุลฤ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบสอบถามสภาพการทำวิจัยของอาจารย์ในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวประภาวรรณ สมุทรเผ่าจินดา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

๒๕๕๑ C

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพ็ญศิริ จีระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ศธ 0519.12/๕๕๗๓

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

19 มีนาคม 2551

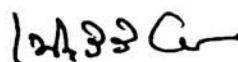
เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

เนื่องด้วย นางสาวประภาวรรณ สมุทรเผ่าจินดา นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “สภาพการทำวิจัยของอาจารย์ในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์อัจฉรา วัฒนานรงค์ และ อาจารย์สุพรรณ ตั้งสมรพงษ์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สริน สุทองหล่อ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามสภาพการทำวิจัยของอาจารย์ในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวประภาวรรณ สมุทรเผ่าจินดา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพ็ญศิริ จีระเชชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2664-1000 ต่อ 5730

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-244-5280-1, 086-173-3191

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม

1. ชื่อ ดร.จารุวรรณ สกุลคุ
ตำแหน่ง อาจารย์ประจำสาขาวิชาการอุดมศึกษา
สังกัด คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. ชื่อ รองศาสตราจารย์นิภา ศรีไพโรจน์
ตำแหน่ง อาจารย์ประจำภาควิชาการวัดผลและวิจัยการศึกษา
สังกัด คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. ชื่อ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รสริน สุทองหล่อ
ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน
สังกัด คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

ภาคผนวก ค
แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถาม

เรื่อง

สภาพการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

คำชี้แจง

1. แบบสอบถาม เรื่อง “สภาพการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต” นี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเก็บข้อมูลในการศึกษาสภาพการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตเกี่ยวกับด้านความรู้ ด้านทุนวิจัย ด้านเวลา และด้านการสนับสนุน ตามความคิดเห็นของอาจารย์

2. แบบสอบถาม มี 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ด้านความรู้ ด้านทุนวิจัย ด้านเวลา และด้านการสนับสนุน ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) ตามรูปแบบของไลเคิร์ต (Likert) และในส่วนท้ายของข้อคำถามแต่ละด้าน เป็นคำถามปลายเปิดสำหรับผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ขอขอบคุณท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัยครั้งนี้

นางสาวประภาวรรณ สมุทรเผ่าจินดา
นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการอุดมศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ ให้ตรงกับสภาพความเป็นจริงของท่าน

1. เพศ

☐ ชาย

☐ หญิง

2. ระดับการศึกษา

☐ ปริญญาตรี

☐ ปริญญาโท

☐ ปริญญาเอก

3. กลุ่มสาขาวิชา

☐ ครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์

☐ วิทยาศาสตร์กายภาพและชีวภาพ

☐ บริหารธุรกิจ พาณิชยศาสตร์ การบัญชี การจัดการ การท่องเที่ยว และเศรษฐศาสตร์

☐ มนุษย์และสังคมศาสตร์

☐ อื่น ๆ ระบุ.....

4. ประสบการณ์ในการทำวิจัย (ไม่ใช่ปฏิญาณตนเพื่อสำหรับการศึกษา)

☐ ไม่เคยทำวิจัย

☐ เคยทำวิจัย 1-2 เรื่อง

☐ เคยทำวิจัยมากกว่า 2 เรื่อง

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏ

สวนดุสิต ด้านความรู้ ด้านทุนวิจัย ด้านเวลา และด้านการสนับสนุน

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ในช่องระดับความคิดเห็นทางขวามือที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุดเพียงข้อเดียวเกี่ยวกับสภาพการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ด้านความรู้ ด้านทุนวิจัย ด้านเวลา และด้านการสนับสนุน

คำแนะนำของคะแนนของคะแนน กำหนดดังนี้

- 5 หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยในระดับมาก
- 3 หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยในระดับน้อย
- 1 หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยในระดับน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความถาม	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
1.	<u>ด้านความรู้</u> ท่านมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ของท่านในการทำวิจัยระดับใด มีความรู้เกี่ยวกับทฤษฎี หลักการและแนวคิดทางวิชาการในหัวข้อหรือประเด็นที่สนใจจะทำการวิจัย					
2.	มีความรู้ในการเลือกหัวข้อและกำหนดประเด็นปัญหาในการวิจัย					
3.	มีความรู้เกี่ยวกับขั้นตอนการทำวิจัย					
4.	มีความรู้เกี่ยวกับการกำหนดกลุ่มประชากรและวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย					
5.	มีความรู้เกี่ยวกับหลักการและวิธีการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย					
6.	มีความรู้เกี่ยวกับวิธีการเก็บและรวบรวมข้อมูล					
7.	มีความรู้เกี่ยวกับสถิติที่ใช้ในการวิจัย					
8.	มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติจากคอมพิวเตอร์					
9.	มีความสามารถแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติจากคอมพิวเตอร์					

ข้อที่	ข้อความถาม	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
10.	มีความรู้เกี่ยวกับรูปแบบ/วิธีการเขียนรายงานการวิจัย					
11.	มีความรู้เกี่ยวกับวิธีการเขียนบทความเพื่อเผยแพร่ผลงานการวิจัยในวารสารทางวิชาการ					
12.	มีความรู้เกี่ยวกับวิธีเขียนโครงการเพื่อขอทุนสนับสนุนการทำวิจัยจากมหาวิทยาลัยและหน่วยงานภายนอก					
13.	มีความรู้เกี่ยวกับการวิเคราะห์และประมวลผลข้อมูลทางสถิติ					
14.	ทราบถึงกฎ ระเบียบ ข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัย					
15.	มีความรู้เกี่ยวกับจรรยาบรรณของนักวิจัย					

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมด้านความรู้

.....

.....

.....

ข้อที่	ข้อความถาม	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
16.	<u>ด้านทุนวิจัย</u> ท่านมีความเห็นเกี่ยวกับการสนับสนุนของ มหาวิทยาลัยด้านทุนวิจัยระดับใด มหาวิทยาลัยมีการประชาสัมพันธ์แหล่งทุนวิจัย ให้อาจารย์ทราบอย่างทั่วถึง					
17.	มหาวิทยาลัยจัดสรรจำนวนทุนอุดหนุนการวิจัย เหมาะสมกับจำนวนอาจารย์					
18.	จำนวนเงินทุนอุดหนุนการวิจัยที่มหาวิทยาลัยจัดสรร เหมาะสมกับงานวิจัยที่เสนอขอทุนวิจัย					
19.	สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาจัดสรรจำนวน ทุนสนับสนุนการวิจัยเหมาะสมกับงานวิจัย ที่เสนอขอทุนวิจัย					
20.	จำนวนเงินทุนสนับสนุนการทำวิจัยจากสำนักงาน คณะกรรมการการอุดมศึกษาเหมาะสมกับงานวิจัย ที่เสนอขอทุนวิจัย					
21.	มหาวิทยาลัยมีการประชาสัมพันธ์แหล่งทุนวิจัย จากบุคคลหรือหน่วยงานภายนอก ทั้งในประเทศ และต่างประเทศ ให้อาจารย์ทราบอย่างทั่วถึง					
22.	การพิจารณาจัดสรรเงินทุนเพื่อการวิจัยมีเกณฑ์ ปฏิบัติที่ชัดเจน					
23.	การเบิกจ่ายเงินอุดหนุนการวิจัยมีระเบียบที่ยุงยาก					
24.	ขั้นตอนการเบิกจ่ายเงินอุดหนุนการวิจัยรวดเร็ว/คล่องตัว					
25.	จำนวนเงินค่าตอบแทนในการทำวิจัยของอาจารย์ เหมาะสม					

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมด้านทุนวิจัย

.....

.....

.....

ข้อที่	ข้อความถาม	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
26.	<u>ด้านเวลา</u> ท่านมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการสนับสนุนของมหาวิทยาลัยด้านเวลาในการทำวิจัยระดับใด มีการลดภาระงานสอน/งานประจำ ให้อาจารย์ที่มีโครงการวิจัยหรือกำลังอยู่ในขั้นตอนดำเนินการวิจัยมีเวลาในการทำวิจัย					
27.	มีการลดภาระงานอื่น ๆ สำหรับอาจารย์ที่มีโครงการวิจัยหรือกำลังอยู่ในขั้นตอนดำเนินการวิจัย เพื่อให้อาจารย์มีเวลาสำหรับการทำวิจัย					
28.	มีการจัดวันและเวลาสอน/ทำงานที่เอื้อต่ออาจารย์ที่มีโครงการวิจัย					
29.	มีการผ่อนผันเรื่องการลงเวลาปฏิบัติงานประจำวันให้แก่อาจารย์ที่ทำวิจัย					
30.	มีการอนุญาตให้เวลาแก่อาจารย์ที่ทำวิจัยในการเดินทางไปทำวิจัยหรือไปเก็บข้อมูลนอกมหาวิทยาลัยและ/หรือต่างจังหวัด					
31.	มีการให้เวลาแก่อาจารย์ที่ทำวิจัย ในการเดินทางไปปรึกษา วิจัยร่วมกับผู้ทรงคุณวุฒิโดยไม่นับเป็นวันลา					
32.	มีการอนุญาตให้อาจารย์ลาในระหว่างการทำวิจัยเป็นระยะ ๆ ตามความจำเป็น					
33.	เพื่อนร่วมงานสนับสนุนเวลาในการทำวิจัยโดยการปฏิบัติหน้าที่แทนในบางครั้งเมื่อมีความจำเป็น					

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมด้านเวลา

.....

.....

.....

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
34.	<u>ด้านการสนับสนุน</u> ท่านมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการสนับสนุน ของมหาวิทยาลัยในการทำวิจัย <u>ระดับใด</u> มีตำราและเอกสารที่เพียงพอสำหรับการค้นคว้าวิจัย ในห้องสมุดมหาวิทยาลัย					
35.	มีการอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับระยะเวลาใน การยืม-คืนตำรา เอกสาร และรายงานการวิจัย จากห้องสมุด					
36.	มีฐานข้อมูลสำหรับการศึกษาค้นคว้าที่ทันสมัย					
37.	มีฐานข้อมูลที่สามารถสืบค้นได้อย่างสะดวกและ รวดเร็ว					
38.	มีฐานข้อมูลสำหรับการศึกษาค้นคว้า เชื่อมโยงกับ หน่วยงานภายนอก					
39.	มีการจัดหาให้บริการเครื่องคอมพิวเตอร์สำหรับใช้ ในการวิจัย					
40.	มีการให้บริการด้านการประมวลผล/วิเคราะห์ข้อมูล ทางคอมพิวเตอร์					
41.	มีโครงการอบรม/สัมมนาให้ความรู้เกี่ยวกับ เทคนิควิธีและกระบวนการวิจัย					
42.	มีโครงการอบรม/สัมมนาเกี่ยวกับการทำวิจัย ตรงกับความต้องการของอาจารย์					
43.	มีการจัดบริการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับความรู้และวิธี ดำเนินการวิจัยที่เป็นประโยชน์					
44.	มีการจัดหาแหล่งตีพิมพ์เพื่อเผยแพร่และนำเสนอ ผลงานวิจัยของอาจารย์					
45.	มีการส่งเสริมการเผยแพร่ผลงานวิจัยเพื่อตีพิมพ์ หรือนำเสนอในระดับชาติ/นานาชาติ					

ข้อที่	ข้อความถาม	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
46.	มีการส่งเสริมการเผยแพร่ผลงานวิจัยเพื่อตีพิมพ์หรือนำเสนอในการประชุมสัมมนา					
47.	มีการประชาสัมพันธ์ระเบียบ/ขั้นตอนการขอรับทุนให้อาจารย์ทราบอย่างทั่วถึงและต่อเนื่อง					
48.	มีการจัดสัมมนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ให้กับอาจารย์ผู้ที่ไม่เคยและเคยทำวิจัยได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์ซึ่งกันและกัน					
49.	มีการดำเนินการจัดนักวิจัยพี่เลี้ยงเพื่อช่วยเหลือให้คำปรึกษาอาจารย์ใหม่ที่ทำวิจัย					
50.	มีการติดต่อประสาน เชื่อมโยงเครือข่ายกับหน่วยงานภายนอกเพื่ออำนวยความสะดวกในการทำวิจัยของอาจารย์					

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมด้านการสนับสนุน

.....

.....

.....

ภาคผนวก ง

ค่าความเชื่อมั่นและค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม

ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

1. ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเป็นรายข้อ

ข้อที่	ข้อคำถาม	ค่าอำนาจจำแนก	หมายเหตุ
	ด้านความรู้		
1.	มีความรู้เกี่ยวกับทฤษฎี หลักการและแนวคิดทางวิชาการในหัวข้อหรือประเด็นที่สนใจจะทำการวิจัย	2.675	นำไปใช้
2.	มีความรู้ในการเลือกหัวข้อและกำหนดประเด็นปัญหาในการวิจัย	3.741	นำไปใช้
3.	มีความรู้เกี่ยวกับขั้นตอนการทำวิจัย	2.309	นำไปใช้
4.	มีความรู้เกี่ยวกับการกำหนดกลุ่มประชากรและวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างที่จะใช้ในการวิจัย	5.021	นำไปใช้
5.	มีความรู้เกี่ยวกับหลักการและวิธีการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	4.911	นำไปใช้
6.	มีความรู้เกี่ยวกับวิธีการเก็บและรวบรวมข้อมูล	3.795	นำไปใช้
7.	มีความรู้เกี่ยวกับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	1.626	ปรับปรุง
8.	มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการแปล/ตีความหมายของการวิเคราะห์ข้อมูล	1.000	ปรับปรุง
9.	มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการแปลความหมายจากการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์	1.082	ปรับปรุง
10.	มีความรู้เกี่ยวกับรูปแบบ/วิธีการเขียนรายงานการวิจัย	3.710	นำไปใช้
11.	มีความรู้เกี่ยวกับวิธีการเขียนบทความเพื่อเผยแพร่ผลงานการวิจัยในวารสารทางวิชาการ	2.759	นำไปใช้
12.	มีความรู้เกี่ยวกับวิธีเขียนโครงการเพื่อขอทุนสนับสนุนการทำวิจัยจากมหาวิทยาลัยและหน่วยงานภายนอก	2.524	นำไปใช้
13.	มีความรู้เกี่ยวกับการวิเคราะห์และประมวลผลข้อมูลทางสถิติ	2.061	นำไปใช้
14.	ทราบถึงกฎ ระเบียบ ข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัย	3.777	นำไปใช้
15.	มีความรู้เกี่ยวกับจรรยาบรรณของนักวิจัย	3.523	นำไปใช้

ข้อที่	ข้อความ	ค่าอำนาจจำแนก	หมายเหตุ
	ด้านทุนวิจัย		
16.	มหาวิทยาลัยมีการประชาสัมพันธ์แหล่งทุนวิจัยให้อาจารย์ทราบอย่างทั่วถึง	3.783	นำไปใช้
17.	มหาวิทยาลัยจัดสรรจำนวนทุนอุดหนุนการวิจัยเหมาะสมกับจำนวนอาจารย์	2.646	นำไปใช้
18.	จำนวนเงินทุนอุดหนุนการวิจัยที่มหาวิทยาลัยจัดสรรเหมาะสมกับงานวิจัยที่เสนอขอทุนวิจัย	2.382	นำไปใช้
19.	สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาจัดสรรจำนวนทุนสนับสนุนการวิจัยเหมาะสมกับงานวิจัยที่เสนอขอทุนวิจัย	2.173	นำไปใช้
20.	จำนวนเงินทุนสนับสนุนการทำวิจัยจากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเหมาะสมกับงานวิจัยที่เสนอขอทุนวิจัย	2.326	นำไปใช้
21.	มหาวิทยาลัยมีการประชาสัมพันธ์แหล่งทุนวิจัยจากบุคคลหรือหน่วยงานภายนอก ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ให้อาจารย์ทราบอย่างทั่วถึง	2.396	นำไปใช้
22.	การพิจารณาจัดสรรเงินทุนเพื่อการวิจัยมีเกณฑ์ปฏิบัติที่ชัดเจน	4.372	นำไปใช้
23.	การเบิกจ่ายเงินอุดหนุนการวิจัยมีระเบียบที่ยุ่งยาก	1.924	นำไปใช้
24.	ขั้นตอนการเบิกจ่ายเงินอุดหนุนการวิจัยรวดเร็ว/คล่องตัว	1.768	นำไปใช้
25.	จำนวนเงินค่าตอบแทนในการทำวิจัยของอาจารย์เหมาะสม	2.242	นำไปใช้
	ด้านเวลา		
26.	มีการลดภาระงานสอน/งานประจำ ให้อาจารย์ที่มีโครงการวิจัยหรือกำลังอยู่ในขั้นตอนดำเนินการวิจัยมีเวลาในการทำวิจัย	4.564	นำไปใช้
27.	มีการลดภาระงานอื่น ๆ สำหรับอาจารย์ที่มีโครงการวิจัยหรือกำลังอยู่ในขั้นตอนดำเนินการวิจัยเพื่อให้อาจารย์มีเวลาสำหรับการทำวิจัย	4.812	นำไปใช้
28.	มีการจัดวันและเวลาสอน/ทำงานที่เอื้อต่ออาจารย์ที่มีโครงการวิจัย	3.699	นำไปใช้

ข้อที่	ข้อความ	ค่าอำนาจจำแนก	หมายเหตุ
29.	มีการผ่อนผันเรื่องการลงเวลาปฏิบัติงานประจำวัน ให้แก่อาจารย์ที่ทำวิจัย	4.533	นำไปใช้
30.	มีการอนุญาตให้เวลาแก่อาจารย์ที่ทำวิจัย ในการเดินทางไปทำวิจัยหรือไปเก็บข้อมูลนอก มหาวิทยาลัยและ/หรือต่างจังหวัด	5.135	นำไปใช้
31.	มีการให้เวลาแก่อาจารย์ที่ทำวิจัย ในการเดินทางไป ปรึกษา วิจัยร่วมกับผู้ทรงคุณวุฒิโดยไม่นับเป็นวันลา	4.987	นำไปใช้
32.	มีการอนุญาตให้อาจารย์ลาในระหว่างการทำวิจัย เป็นระยะ ๆ ตามความจำเป็น	4.735	นำไปใช้
33.	เพื่อนร่วมงานสนับสนุนเวลาในการทำวิจัยโดย การปฏิบัติหน้าที่แทนในบางครั้งเมื่อมีความจำเป็น ด้านการสนับสนุน	3.465	นำไปใช้
34.	มีตำราและเอกสารที่เพียงพอสำหรับการค้นคว้าวิจัย ในห้องสมุดมหาวิทยาลัย	5.957	นำไปใช้
35.	มีการอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับระยะเวลาใน การยืม-คืนตำรา เอกสาร และรายงานการวิจัย จากห้องสมุด	3.322	นำไปใช้
36.	มีฐานข้อมูลสำหรับการศึกษาค้นคว้าที่ทันสมัย	4.232	นำไปใช้
37.	มีฐานข้อมูลที่สืบค้นได้อย่างสะดวกและ รวดเร็ว	5.486	นำไปใช้
38.	มีฐานข้อมูลสำหรับการศึกษาค้นคว้า เชื่อมโยงกับ หน่วยงานภายนอก	6.102	นำไปใช้
39.	มีการจัดหาให้บริการเครื่องคอมพิวเตอร์สำหรับใช้ ในการวิจัย	5.228	นำไปใช้
40.	มีการให้บริการด้านการประมวลผล/วิเคราะห์ข้อมูล ทางคอมพิวเตอร์	5.427	นำไปใช้
41.	มีโครงการอบรม/สัมมนาให้ความรู้เกี่ยวกับ เทคนิควิธีและกระบวนการวิจัย	4.160	นำไปใช้
42.	มีโครงการอบรม/สัมมนาเกี่ยวกับการทำวิจัย ตรงกับความต้องการของอาจารย์	4.341	นำไปใช้

ข้อที่	ข้อคำถาม	ค่าอำนาจจำแนก	หมายเหตุ
43.	มีการจัดบริการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับความรู้และวิธีดำเนินการวิจัยที่เป็นประโยชน์	5.188	นำไปใช้
44.	มีการจัดหาแหล่งตีพิมพ์เพื่อเผยแพร่และนำเสนอผลงานวิจัยของอาจารย์	9.496	นำไปใช้
45.	มีการส่งเสริมการเผยแพร่ผลงานวิจัยเพื่อตีพิมพ์หรือนำเสนอในระดับชาติ/นานาชาติ	8.849	นำไปใช้
46.	มีการส่งเสริมการเผยแพร่ผลงานวิจัยเพื่อตีพิมพ์หรือนำเสนอในการประชุมสัมมนา	6.618	นำไปใช้
47.	มีการประชาสัมพันธ์ระเบียบ/ขั้นตอนการขอรับทุนให้อาจารย์ทราบอย่างทั่วถึงและต่อเนื่อง	7.812	นำไปใช้
48.	มีการจัดสัมมนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ให้กับอาจารย์ผู้ที่ไม่เคยและเคยทำวิจัยได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์ซึ่งกันและกัน	6.490	นำไปใช้
49.	มีการดำเนินการจัดนักวิจัยพี่เลี้ยงเพื่อช่วยเหลือให้คำปรึกษาอาจารย์ใหม่ที่ทำวิจัย	6.953	นำไปใช้
50.	มีการติดต่อประสาน เชื่อมโยงเครือข่ายกับหน่วยงานภายนอกเพื่ออำนวยความสะดวกในการทำวิจัยของอาจารย์	5.563	นำไปใช้

2. ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ .9474

ประวัตย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ นามสกุล นางสาวประภาวรรณ สมุทรเฝ้าจินดา
 วันเดือนปีเกิด วันที่ 14 กรกฎาคม 2524
 สถานที่เกิด อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสงคราม
 สถานที่อยู่ปัจจุบัน เลขที่ 6 สุราทิพย์แมนชั่น ซอยจรัญสนิทวงศ์ 52 ถนนจรัญสนิทวงศ์
 วงศ์

แขวงบางยี่ขัน เขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร 10700

ประวัติการศึกษา

- ปี พ.ศ. 2542 มัธยมศึกษาปีที่ 6 (ศิลป์-คำนวณ)
 จากโรงเรียนถาวรานุกูล
- ปี พ.ศ. 2546 ครุศาสตรบัณฑิต (คอมพิวเตอร์ศึกษา)
 จากสถาบันราชภัฏสวนดุสิต
- ปี พ.ศ. 2552 การศึกษามหาบัณฑิต (การอุดมศึกษา)
 จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

